

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έν Αθήναις τῇ 3 Ἰουλίου 1920

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 148

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 2241 περί τροποποιήσεως τοῦ νόμου 519 περί τοῦ ἐν Τήνῃ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας,	1	22
Νόμος 2243 περί ιδρύσεως «Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας»,	2	23
Νόμος 2247 περί οδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν σχολείων,	3	
Νόμος 2298 περί τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου ΔΕΓ' (ὑπ' ἀριθ. 4063) τοῦ ἔτους 1912 ἐπεὶ ἐξασκήσεως τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἐν Ἑλλάδι,	4	24
Νόμος 2308 περί χορηγήσεως συντάξεως εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τὴν ἀγαμὸν ἀδελφὴν τοῦ πρωτοδίκου Ἑμμανουὴλ Σκουλούδη,	5	25
Νόμος 2309 περί χορηγήσεως συντάξεως εἰς τὴν ἀγαμὸν ἀδελφὴν τοῦ Κωνσταντίνου Α. Βασιλείου,	6	
Νόμος 2310 περί τῆς ἐξ ὀδισθέντος κληρονομικῆς διαδοχῆς,	7	
Νόμος 2319 περί συνάψεως συμβάσεως πρὸς ἀγορὰν τεχνικῶν ἔργων τοῦ ἀποθανόντος Ἑλλήνος ζωγράφου Ν. Γύζη ἡ καὶ ξένων ἐπιφανῶν τοιούτων,	8	26
Νόμος 2320 περί τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ νόμου 521 ἐπεὶ ὀργανώσεως τοῦ Σχολείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν,	9	
Νόμος 2321 περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ἀφορώσης τὰς μισθώσεως ἰδιωτικῶν οἰκημάτων ὡς διδασκῶν τοῦ Κράτους νομοθεσίας,	10	27
Νόμος 2322 περί τροποποιήσεως τοῦ μόνου ἀρθροῦ τοῦ νόμου ΒΤΖ' ἐπεὶ ὑπηρετῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων,	11	28
Νόμος 2323 περί πληρωμῆς καθυστερουμένων ἀποδοχῶν ὑπερριθμίων τινῶν λειτουργῶν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως,	12	29
Νόμος 2324 περί ἀναγραφῆς ἐν τῇ προϋπολογισμῶ πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 30.000 πρὸς κάλυψιν τῶν κατὰ τὸν νόμον 1194 ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων,	13	30
Νόμος 2325 περί παροχῆς προσθέτου ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς τῶν δημοτικῶν σχολείων τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὸ κατὰ τὸ ἔτος 1919 συγκροτηθὲν Ἐκπαιδευτικὸν Συνέδριον,	14	31
Νόμος 2326 περί κατασκευῆς μαρμαρίνου ἀντιγράφου τοῦ ἀγάλματος τῆς Ραμνουςίας Θεμίδος καὶ ἀποστολῆς τοῦτο ὡς δώρου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Louvain,	15	32
Νόμος 2328 περί τροποποιήσεως διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ νόμου 403 κλπ.,	16	33
Νόμος 2341 περί αὐξήσεως τῶν τιμῶν μονάδος ἡ διαλύσεως τῶν ἐργολαβιῶν τῶν πρὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1918 συνάφθεισῶν πρὸς ἀνέγερσιν ἡ μετασκευὴν διδασκῶν,	17	34
Νόμος 2342 περί τροποποιήσεως τοῦ νόμου 595,	18	35
Νόμος 2343 περί τροποποιήσεως τοῦ 34 ἀρθρου τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' ἐπεὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου,	19	36
Νόμος 2344 περί τῶν ἐν Κρήτῃ Μουσουλμανικῶν Δημογεροντιῶν,	20	37
Νόμος 2345 περί προσωρινῶν ἀρχιμουφτῶ καὶ μουφτῶν τῶν ἐν τῇ Κράτῃ Μουσουλμάνων καὶ περί διαχείρισεως τῶν περιουσιῶν τῶν Μουσουλμανικῶν Κοινοτήτων,	21	38
Νόμος 2347 περί συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1198 ἐπεὶ πληρωμῆς οδοιπορικῶν ἐξόδων εἰς τοὺς μετατιθεμένους ἡ ἀποσπώμενους λειτουργοὺς τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως,		39
Νόμος 2348 περί τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1000 ἐπεὶ μεταθέσεως τῶν λειτουργῶν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως,		
Νόμος 2349 περί κυρώσεως τῆς μεταξύ τοῦ ἐν Παρίσιαις Πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Ρωμάνου, ἀφ' ἑνὸς, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ κ. Γρ. Μάνου, συναφθείσης συμβάσεως περὶ δωρεᾶς ὑπὸ τοῦ τελευταίου πρὸς τὸ Κράτος συλλογῆς ἀντικειμένων Σινικῆς καὶ Ἰαπωνικῆς τέχνης,		24
Νόμος 2360 περί αὐξήσεως τῆς παγίας προκαταβολῆς τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς εἰς δραχμὰς 9.000.000,		25
Νόμος 2363 περί κυρώσεως τῶν ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1919 ἐπεὶ προσθήκης εἰδικῶν διατάξεων εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 1726 καὶ 1791 νομοθετικὰ διατάγματα καὶ ἀπὸ 4 Ὀκτωβρίου 1919 ἐπεὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 27 Αὐγούστου ἐ. ἐ. νομοθετικοῦ διατάγματος περὶ προσθήκης εἰδικῶν διατάξεων εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 1726 καὶ 1791 ἐ. ἐ. νομοθετικὰ διατάγματα νομοθετικῶν διαταγμάτων,		26
Νόμος 2364 περί διαθέσεως καὶ ἑτέρου χρηματικοῦ ποσοῦ ὑπὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πειραιῶς πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς ἀνακαινίσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων Πειραιῶς,		27
Νόμος 2365 περί ἐγκρίσεως κατασκευῆς τῶν ὁδῶν Ἐδέσσης πρὸς ὁδὸν Βερτεκόπ—Δραγομάντζι τοῦ νομοῦ Πέλλης, Φρίκιες—Ράχες—Κιόνι τῆς νήσου Ἰθάκης καὶ Σπάρτης—Κοσμά—Λεωνιδίου,		28
Νόμος 2366 περί ἀποζημιώσεως καὶ χρηματικῶν ἐπιδόματων τοῦ προσωπικοῦ τῶν Μακεδονικῶν Σιδηροδρόμων,		29
Νόμος 2367 περί αὐξήσεως τῆς διὰ τὴν μελέτην σιδηροδρομικῶν γραμμῶν χορηγηθείσης ὑπὸ τοῦ νόμου 163 πιστώσεως,		30
Νόμος 2368 περί ἐγκρίσεως δαπάνης δραχμῶν 35.000 δι' ἐπισκευὴν τοῦ Διοικητηρίου Δράμας,		31
Νόμος 2369 περί συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ὁρεστιάδος,		32
Νόμος 2370 περί ἀμαξιτῆς ὁδοῦ ἀπὸ Τοπόλια—Βλάτους—Περβόλια κλπ.,		33
Νόμος 2371 περί τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 50 τοῦ νόμου ΓΥΚΖ' τοῦ 1909 ἐπεὶ ὁδοποιίας,		34
Νόμος 2372 περί παραγραφῆς τῶν εἰς τὸ ἄρτιον κληρουμένων ὀμολογιῶν τοῦ δανείου 1 ο/ο τοῦ 1906 τοῦ πρὸς τὰς Ναυτικὰς Νήσους χρέους τοῦ Δημοσίου,		35
Νόμος 2373 περί χρησιμοποιοῦσεως τῶν ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ διαθεσίμων τοῦ νόμου ΓΧΜΒ' κατὰ τὸ ἔτος 1920,		36
Νόμος 2375 περί ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος διὰ χορήγησιν δανείων εἰς τοὺς σεισμιπληκτοὺς κατοίκους τῆς ὑποδιαίσεως Κορίνθου,		37
Νόμος 2376 περί προσθήκης εἰς τὸν νόμον 392 τοῦ ἔτους 1914 ἐπεὶ πληρωμῆς συντάξεως εἰς τοὺς ἀνακτορικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α',		38
Νόμος 2377 περί συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1240 ἐπεὶ ἐκδόσεως γραμματικῶν Ἑθνικῆς Ἀμύνης,		39
Νόμος 2379 περί ἐξοφλήσεως ἀπαιτήσεως Ὀλλανδῶν ὀμολο-		

γιούχων, κατόχων όμολογίων και τοκομεριδίων των δα-
νειών των έτών 1824 και 1825. 40
Νόμος 2380 περί άποζημιώσεως των παθόντων κατοίκων των
περιφερειών ως και των χωρίων Δριμίγλαβα, Βάλτζα,
Λαϊνά και Λαγκαδά της Χαλκιδικής, Απειράνθου και
Νόμου Πρωταίας.
Νόμος 2387 περί της πνευματικής τσιρκησίας. 42

Νόμος 2388 περί μισθοδοσίας και έξομιώσεως προς δημο-
σίους υπαλλήλους των σχεδιαστών του Π. Ναυτικού. ... 43

Βασιλικά διατάγματα

Περί ανάθεσεως καθηκόντων αξιωματικών Διαχειρίσεως εις
μαθητάς Β' τάξεως του Στρατιωτικού Σχολείου Έπιτε-
λητείας και Διαχειρίσεως. 44

Ν Ο Μ Ο Ι

(1)

Περί ισοποιοήσεως του νόμου 519 περί του Τήνου
Ιερού Ναού της Εδαγγελιοτερίας.

Νόμος 2241

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι όμοφώνως μετά της Βουλής, άπεφασίσαμεν
και διατάξαμεν

Άρθρον 1. του νόμ. 519 τροποποιείται ως εξής: «Τα όρθό-
δοξα μέλη του κοινοτικού συμβουλίου της πόλεως Τήνου, συνε-
χόμενα έντός του όθους Ιουνίου, έχαστου τρίτου έτους από της
έγκλησεως της πρώτης κατά την πρόντα νόμον επι-
τροπής, έχλ'εγοντι διζ μυστικής διζ ψηφοδεστίων ψηφορο-
οίας 1/4 Τήνιους πολίτας μονίμως κατοικοούντας έν τη νήσω
Τήνω, όπως άποτελεσθ' έν τούτων κατά τους όρους του
άρθρου 2 η έπιτροπή του Ιερού Ναού της Εδαγγελιοτερίας».

Το άρθρον 2 τροποποιείται ως εξής: «Τα πρακτικά της
έκλογής υποβάλλονται έντός δεκα ήμερών υπό του Προέ-
δρου της κοινότητας της πόλεως Τήνου εις το Υπουργ-
γεϊόν των Εκκλησιαστικών, όποι έκ των ούτων έκλε-
γόντων διορίζει διζ Β. Δ. 5 μ' έν τακτικά μέλη, 2 δ' άνα-
πληρωτικά, άτινα άποτελούν την διοικούσαν το ιερόν
ιδρυμά έπιτροπήν.

Έν περιπτώσει μη άποδοχής της θέσεως έντός τριμή-
νου, θανάτου, παραιτήσεως ή νομικής άνικανότητας τακτι-
κού τινός μελούς ή της, αντίθεσταις τούτο διζ των
άναπληρωτικών μελών κατά σειράν του διορισμού των».

Το άρθρον 3 τροποποιείται ως εξής: «Η διάρκεια της
έπιτροπής είναι τριετής».

Το άρθρον 4 τροποποιείται ως εξής: «Η διορισθεΐσα
έπιτροπή έχλ'εχθάνει τα καθήκοντά της την 1 Αυγού-
στου. Της έπιτροπής προεδρεύει κατά την διάρκεια της
περιόδου το προτεταγμένον των άλλων μελών εις τ' περί
διορισμού δίκταγμα, τούτου δ' εκλωυμένον, το έν τ' δικ-
τάγματι του διορισμού έπ'ιμενον μέλος και ούτω καθ'εξής».

Πάντες τούς έν τ' Ν. 519 και ιδρύματι υπηρετούντας,
μισθοδοτούμένους ή μη, διορίζει και παύει ή έπιτροπή,
πλήν των Ιερέων και Ιεροδίαόνων, διοριζομένων υπό του
αρχιεπίσκοπου, και των γραμματέως και ταμίου, διορι-
ζομένων παρά του Υπουργείου των Εκκλησιαστικών
κατά τ' έν τ' όργανισμ' του ιδρυματος αναγορεύοντα.

Τα άρθρα 5 και 6 καταργούνται.

Καταργείται ή τελευταία παράγραφος του άρθρου
6 του νόμου ΓΦΗ (1910) περί ένορίων ως και
π'ασα τέτρα διάταξις αντικειμένη εις τον πρόντα νόμον,
δικηγρούνται δ' έν ισχύι αί λοιπ' αί διατάξεις του ισχύ-
οντος όργανισμού της 19 Δεκεμβρίου 1888.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Η

μών σήμεραν κηρυχθείς δημοσιεύεται διά της Εφημερίδος
της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Έν Αθήναις τη 24 Ιουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο Υπουργός επί των Εκκλησιαστικών κλπ.
Δημ. Δίνκας

Εθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τη 25 Ιουνίου 1920.

Ο επί της Διακισούντος Υπουργός

Ι. Δ. Τσιριμώκος

(2)

Περί ιδρύσεως «Παιδαγωγικής Ακαδημίας».

Νόμος 2243

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι όμοφώνως μετά της Βουλής, άπεφασίσαμεν και
διατάξαμεν

Άρθρον 1.

Προς ειδικήν μόρφωσιν προσωπικού των Διδασκαλείων
της Δημοτικής εκπαίδεΰσεως ιδρύεται έν Αθήναις «Παι-
δαγωγική Ακαδημία» ως αυτότελος ίδρυμα, έχλ'εχθ' άνα-
μενον έν ιδίω οικήματι.

Άρθρον 2.

Η έν τη Παιδαγωγική Ακαδημία παρεχόμενη μόρ-
φωσις είναι θεωρητική και πρακτική.

Διδάσκονται δ' έν αυτή τα εξής μαθήματα:

- 1) Εισαγωγή εις την Φιλοσοφίαν.
- 2) Ψυχολογία Γενική και Παιδική.
- 3) Ηθική και Κοινωνιολογία.
- 4) Αισθητική.
- 5) Λογική.
- 6) Ιστορία της Παιδαγωγικής.
- 7) Γενική Παιδαγωγική.
- 8) Γενική Διδακτική.
- 9) Ειδική Διδακτική.
- 10) Φυσιολογία του ανθρώπου και Βιολογία.
- 11) Παιδολογία και Σχολική ύφισιν.
- 12) Μεσαιωνική και Νεώτερη Ελληνική λογοτεχνία.
- 13) Μεσαιωνική και Νεώτερη Ελληνική Γλώσσα.
- 14) Νεώτερη Είς γλώσσα.
- 15) Άσκήσεις εις τ' Φυσιογνωστικά Μαθήματα.
- 16) Γεωγραφία.
- 17) Γεωμετρική και έλευθερα Τ'χνολογία.
- 18) Στοιχεία Γεωπονίας.
- 19) Χειροτεχνία (ιδίως κατεργασία ξύλου και μετάλλου).
- 20) Γυμναστική άσκήσεις και Παιδική.

Τα υπό άρθρων 2, 3, 9, 14 και 15 μαθήματα δύναν-
ται ν' διαιρεσθ' έν κ' είδική τετα.

Προτάσει του Συμβουλίου της Η Ακαδημίας δ'ύγανται
διζ Β. Δ. ν' προστεθ' εις τ' άνωτέρω μαθήματα και
έτερα και ν' εξακριβωσι τινά.

Διζ Β. Δ. προτάσει του Συμβουλίου της Η Ακαδη-
μίας δύνανται ν' τροποποιούνται ο όργανισμός και το πρό-
γραμμα των αυτότελων προτύπων Σχολείων.

Τὰ καθεκαστα τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων τῶν καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς ταῦτα φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων ὡς καὶ τῆς καταννομῆς αὐτῶν κατὰ τὰ ἔτη καὶ τὰς εἰδικότητας τῶν διδασκωμένων κανονισθῶσιν διὰ Β. Δ. ἐκδιδόμενου μετὰ πρότασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀκαδημίας.

Ἀρθρον 3.

Ἡ φοίτησις εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν διρκεῖ ἐπὶ 2 σχολικὰ ἔτη φοιτῶσι δ' εἰς αὐτὴν ἐκ τῶν πτυχίων τῆς φιλολογίας, τῶν μαθηματικῶν, τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς Θεολογίας οἱ ἔχοντες τριετὴ τοῦλάχιστον εὐδαιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῇ Μέσῃ Ἐκπαιδεύσει καὶ ἡλικίαν οὐχὶ ἠνωτέραν τῶν 35 ἐτῶν. Κατ' ἐξαιρέσιν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος δύνανται νὰ κληθῶσι καὶ οἱ ἔχοντες ἡλικίαν μέχρι 40 ἐτῶν. Κληθῶντι δὲ ἐκ τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελούντων πρὸς φοίτησιν καθ' ἑκάστην ἔτος οὐχὶ πλεονεὺς τῶν 30, ἤτοι ἐξήκοντα διὰ τὰ δύο ἔτη τῆς Ἀκαδημίας, τηρουμένης, ὡς πρὸς τὰς εἰδικότητας τῶν ἀγγαρωμένων πρὸς φοίτησιν, τῆς ἀναλογίας τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν ἐν τῷ πρωτοπλῶ τῶν Διδασκαλείων τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἐγγραφὴ εἰς οὐδὲν ὑπὸκειται τέλος.

Ἐκ τῶν ἔχοντων τὰ ἀνωτέρω προτάστα οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντες λαμβάνουσι, πρῶτασι, τῇ Ἐκπαιδευτικῇ Συμβουλίᾳ, διετὴ ἐκπαιδευτικὴν ἄδειαν μετὰ πλήρων ἀποδογῶν καὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων μετὰ δέσμευσιν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐπιστροφῆς εἰς τὰς θέσεις τῶν, ἡ δὲ ἀναπλήρσις αὐτῶν γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1381.

Οἱ ἐν τοιαύτῃ ἄδειᾳ διατελοῦντες ὑπόκεινται εἰς πάσας τὰς ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων πρὸς ἐκτελεστέας πειθαρχικὰς ποινὰς δι' ἀμελείαν ἢ ἀπαρνήσιν καθήκοντων καὶ ἀσυμβίβαστον διαγωγῆς ἀπαρτὸς καὶ εἰς ἀνάκλησιν τῆς χορηγηθείσης ἀδείας διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ πρότασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

Λειτουργοὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὧν ἀνεκλήθη ἡ ἀδεία, ὑποχρεοῦνται εἰς ἐπιστροφήν πρὸς τὸ Δημόσιον πρῶτον τῶν ἀποδογῶν αἰτίνας κατελήθησαν εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀδείας τῶν μέχρι τῆς ἀνακλήσεως αὐτῆς καὶ τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων μετὰ τοῦ τόκου 6 ο] μέχρι ἐξορλήσεως. Εἰς οὐσίαν ἐπιστροφήν ὑποχρεοῦνται οἱ ἄνευ δεδικαιολογημένης αἰτίας μὴ προσερχόμενοι εἰς τὰς ἐξετάσεις ὡς καὶ οἱ μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν τῶν ἀνούμενοι νὰ ὑπηρετήσωσιν ὅπου ἤθελον τοποθετηθῇ ἐπὶ μίαν τοῦλάχιστον πενταετίαν. Ἡ εἰσπραξίς τῶν ὡς ἄνω ἀποδιδέων ποσῶν γίνεται κατὰ τοὺς νόμους περὶ εἰσπραξέως δημοσίων ἐσόδων.

Ὁ τρόπος τῆς χορηγήσεως τῶν ἀδειῶν τούτων θέλει καθορισθῇ διὰ Β. Δ.

Ἀρθρον 4.

Οἱ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν φοιτήσαντες ὑφίστανται κατὰ Ἰουλίον μῆνα τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς φοιτήσεώς τῶν δοκιμασίαν θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν.

Οἱ ἐπιτυχάνοντες εἰς αὐτὴν τυγχάνουσιν εἰδικῶν πτυχίων τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας.

Τὰ τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους, τὰ καθεκαστα τῆς φοιτήσεως, ὁ χρόνος καὶ ὁ τρόπος τῆς δοκιμασίας καὶ ὁ τύπος τοῦ πτυχίου θελοῦσι καθορισθῇ διὰ Β. Δ. ἐκδιδόμενου μετὰ πρότασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀκαδημίας.

Ἀρθρον 5.

Οἱ κατήκοντες τὸ εἰδικὸν παιδαγωγικὸν πτυχίον τῆς Ἀκαδημίας

καθημῖς διορίζονται κατὰ προτίμησιν εἰς πᾶσαν κενουμένην θέσιν τῆς εἰδικότητός τῶν εἰς τὰ Διδασκαλεῖα Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἀρρέων καὶ θηλέων τὰ τε δημοσίων καὶ ἀνεγνωρισμένων καὶ εἰς τὰ Πρότυπα τοῦ Διδασκαλείου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἔχουσι πλὴν τῶν ἄλλων ἀποδογῶν αὐτῶν ἐπιπλέον ἴσον πρὸς τὸ ἐν τέταρτον τοῦ μηνιαίου μισθοῦ τῶν, προαγόμενοι ἅμα δι' ἐξ αὐτῶν δευτεροβάθμιοι εἰς πρωτοβάθμιους καθηγητάς. Ἐφ' ὅσον δὲ ὑπηρετοῦσιν εἰς ἄλλας τυχόν θέσεις ἐν τῇ Μέσῃ Ἐκπαιδεύσει, προτιμῶνται κατὰ τὰς προαγωγὰς τῶν ἔχοντων ἴσα τὰ λοιπὰ προσόντα. Ἐπίσης δὲ ἐν ἐλαττείν τῶν ἔχοντων παιδαγωγικὰς σπουδὰς ἐν Ἐπερίᾳ διορίζονται ἐν τοῖς Διδασκαλείοις τῆς Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καθηγηταὶ τῶν Παιδαγωγικῶν Μαθημάτων μετὰ τὸ αὐτὸ ἐπιμίσθιον, δυνάμενοι νὰ προαχθῶσι κατὰ τοὺς κειμένους νόμους καὶ εἰς ὑποδιευθυντάς Διδασκαλείων.

Ἀρθρον 6.

Ἡ διδασκαλία τῶν παιδιῶν τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας ἀνατίθεται διὰ Β. Δ. ἐκδιδόμενου πρῶτασι τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ ἐπιμίσθιον.

Α.) Εἰς τακτικῶς ἢ ἐκτετατοῦς καθηγητάς τοῦ Πανεπιστημίου διδάσκοντας τὸ αὐτὸ ἢ συγγενὲς μάθημα.

Β.) Εἰς Ἐκπαιδευτικούς Συμβούλους καὶ ἀνωτέρους ἐπίπτας τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Γ.) Εἰς Διευθυντάς, Ὑποδιευθυντάς ἢ εἰδικούς καθηγητάς τῶν ἐν Ἀθήναις Διδασκαλείων, καὶ.

Δ.) Εἰς ἄλλους εἰδικούς ἐπιστήμονας ἔχοντας ἢ μὴ δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

Τὸ ἐπιμίσθιον ὀρίζεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν μεν διδάσκοντων τὰ θεωρητικὰ μαθήματα εἰς δρχμὰς πεντήκοντα μέχρι ἐκάστην κατὰ μῆνα δι' ἐκάστην τῶν δύο πρώτων ὥρων καθ' ἑβδομάδα διδασκαλίας ἐκάστου μαθήματος, εἰς τὸ ἥμισυ δὲ τῆς ἀμοιβῆς ταύτης δι' ἐκάστην ἐπὶ πλέον ὥρον διδασκαλίας τοῦ αὐτοῦ μαθήματος, τῶν δὲ διδάσκοντων τὰ τεχνικὰ μαθήματα εἰς δρχμὰς εἰκοσιπέντε μέχρι πεντήκοντα μηνιαίως δι' ἐκάστην τῶν δύο πρώτων ὥρων καθ' ἑβδομάδα διδασκαλίας ἐκάστου μαθήματος, εἰς τὸ ἥμισυ δὲ τῆς ἀμοιβῆς ταύτης δι' ἐκάστην ἐπὶ πλέον ὥρον διδασκαλίας.

Τὸ ὡς ἄνω ἐπιμίσθιον παρέχεται μίον ἐρ' ὅσον χρόνον διρκεῖ ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος, διὰ δὲ τοὺς ἔχοντας ἐτέραν δημοσίαν ὑπηρεσίαν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ δι' ἐκάστην μῆνα τὸ ἥμισυ τοῦ μηνιαίου αὐτῶν μισθοῦ.

Ἀρθρον 7.

Ἡ Παιδαγωγικὴ Ἀκαδημία διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἐκασκουμένην διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ἐνεργούντος εἰδικῇ ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ. Διευθύνει δ' αὐτὴν εἰς ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ διδάσκοντων Ἐκπαιδευτικῶν Συμβούλων, ὀρίζομενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἀναρχομένης τῆς ιδιότητός του ταύτης ἐν τῷ Β. Δ. δι' οὗ ἀνατίθεται εἰς αὐτὴν ἡ διδασκαλία. Οὗτος ἀπελλάζεται τῆς συμμετοχῆς εἰς τὰς συνεδριάξεις τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

Ἀρθρον 8.

Οἱ διδάσκοντες ἐν τῇ Παιδαγωγικῇ Ἀκαδημίᾳ ἀπαρτίζουν τὸ Συμβούλιον τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας, τοῦ οὗρου προεδρεύει ὁ διευθύνων αὐτὴν.

Τὰ κατήκοντα καὶ δικαιώματα τοῦ Συμβουλίου τούτου ὡς καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀκαδημίας καὶ τῶν διδασκόντων ἐν αὐτῇ κανονισθῶσιν διὰ Β. Δ.

"Αρθρον 9.

Εν τῇ Παιδαγωγικῇ Ἀκαδημίᾳ διορίζονται:

α') Εἰς ἐπιμελητῆς τοῦ Ἐργαστηρίου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης, ἔχων τὰ προὐκτα, τὸν βαθμὸν καὶ τὰς ἀποδοχὰς δευτεροβάθμιου καθηγητοῦ, διοριζόμενος διὰ Β. Δ. προτάσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Π. Ἀκαδημίας. Ἡ ἐν τῇ Π. Ἀκαδημίᾳ ὑπηρεσία αὐτοῦ θεωρεῖται ὡς ὑπηρεσία ἐν τῇ Μέσῃ Ἐκπαιδεύσει.

Ως βοηθοὶ τοῦ ἐπιμελητοῦ τούτου δύνανται νὰ χρησιμοποιῶνται καὶ μέχρι δύο ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις δημοδιδασκάλων ἐπὶ ἐπιμισθίῳ δραχ. 50 κατὰ μῆνα.

β') Εἰς ἐπιστάτης μὲ μνηνιαῖον μισθὸν δραχ. 150.

Εἰς τὴν θέσιν ταύτην δύναται νὰ διορισθῇ καὶ συνταξιούχος διωδιδάσκαλος, διατηρῶν τὴν σύνταξίν του.

γ') Εἰς κλητὸν μὲ μνηνιαῖον μισθὸν δραχ. 120.

δ') Δύο ὑπηρετίαι, μὲ μνηνιαῖον μισθὸν δραχ. 70.

Ὁ ἐπιστάτης, ὁ κλητὸς καὶ αἱ ὑπηρετίαι διορίζονται καὶ παύονται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ προτάσει τοῦ διευθύνοντος τὴν Π. Ἀκαδημίαν, ὅστις ἀσκαεῖ ἐπ' αὐτῶν καὶ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν, δυνάμενος νὰ τιμωρῇ αὐτοὺς δι' ἐπιπλήξεως καὶ προστίμου μέχρις 25 δραχμῶν.

"Αρθρον 10.

Ἐν τῇ Π. Ἀκαδημίᾳ ἰδρύεται καὶ λειτουργεῖ «Παιδαγωγικὴ Βιβλιοθήκη», «Ἐργαστήριον Φυσιγνωστικόν» καὶ «Ἐργαστήριον Πειραματικῆς Παιδαγωγικῆς καὶ Ψυχολογίας», τελοῦντα ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ διευθύνοντος αὐτὴν.

Ἡ Παιδαγωγικὴ Βιβλιοθήκη χρησιμοποιοῦται ὑπὸ τῶν διδασκόντων καὶ διδασκομένων ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, ἀδεία δὲ τοῦ διευθύνοντος καὶ ὑπὸ ἄλλων λειτουργῶν τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἐν δὲ τῷ Ἐργαστηρίῳ τῆς Πειραματικῆς Παιδαγωγικῆς καὶ Ψυχολογίας διεξάγονται ἐρευναι ὑπὸ τῶν διδασκόντων ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ἢ καὶ ἄλλων προσώπων κατὰ τὰς ἐνδεχόμενους ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀκαδημίας μετὰ τὰς ἐνδεχόμενους ἐξουσίας αὐτῆν. Εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν δύνανται εἰσαχθῆναι καὶ ἡ μετεκπαιδευσις τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τῶν σχολείων, ἡ προβλεπομένη διὰ τοῦ νόμου 1069 κατὰ τὰ διὰ Β. διατάγματος κανονισθούσας.

Ἐπιμελεῖα τοῦ διευθύνοντος τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν καὶ συνερχομένη τῶν διδασκόντων καὶ διδασκομένων ἐν αὐτῇ ἐκδίδεται κατ' ἔτος Ἐπετηρὶς τῆς Π. Ἀκαδημίας, περιέχουσα τὰ πεπραγμένα ἐν αὐτῇ καὶ ἐπιστημονικὰς μελέτας, σχετιζομένας πρὸς τὰ ἐν αὐτῇ διδασκόμενα μαθήματα.

Τὰ καθέκαστα τῆς λειτουργίας τῆς Παιδαγωγικῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Ἐργαστηρίου καὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἐπετηρίδος κανονισθῶσιν διὰ Β. Δ. ἐκδιδόμενου μετὰ προτάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Π. Ἀκαδημίας.

"Αρθρον 11.

Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀναγράφεται κατ' ἔτος πίστωσης ἀνάλογος πρὸς πληρωμὴν τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τοῦ διδάσκοντος καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ καὶ τοῦ ἐνοικίου τοῦ διδασκατηρίου τῆς Ἀκαδημίας, ἐπὶ δὲ ἐφάπαξ μὲν πίστωσης 20.000 πρὸς ἐγκατάστασιν τῆς Ἀκαδημίας, ἐτησίως δὲ 2.000 δραχ. διὰ γραφικὰ ἐξόδα καὶ θερμῶν καὶ συντήρησιν καὶ 12.000 δραχ. πρὸς πλουτισμὸν τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Ἐργαστηρίου καὶ ἐκδόσιν τῆς Ἐπετηρίδος τῆς Ἀκαδημίας.

Ἡ διάρκεια τῆς λειτουργίας τῆς Π. Ἀκαδημίας ὀρίζεται ἐπταετής ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς, δυνάμενη νὰ παραταθῇ καὶ ἐπὶ 3 ἔτεσι διὰ Β. Δ. Ὁμοίως διὰ Β. Δ. δύναται, παρισταμένης ἀνάγκης, νὰ ἐκπαιδευθῇ ἡ Π. Ἀκαδημία.

Ἀναστελλομένης τῆς λειτουργίας τῆς Π. Ἀκαδημίας, τὰ μὲν βιβλία τῆς Παιδαγωγικῆς Βιβλιοθήκης μεταφέρονται εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, τὰ δὲ ὄργανα τοῦ Ἐργαστηρίου τῆς Πειραματικῆς Παιδαγωγικῆς καὶ Ψυχολογίας εἰς τὸ Ἐργαστήριον τοῦ Διδασκαλείου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς
Δημ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰ. Α. Τσιριμώκος

(3)

Περὶ οδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεως ἰῶν ἐπιθεωρητῶν ἰῶν σχολείων.

Νόμος 2247

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενος ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαντες καὶ ἐνατάσσοντες

"Αρθρον μόνον.

1. Οἱ γενικοὶ ἐπιθεωρηταὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως, οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων, οἱ σχολικοὶ ἱατροὶ καὶ οἱ βοηθοὶ αὐτῶν, ἀπομακρυνόμενοι τῆς ἐδῶς τῶν δι' ὑπηρεσίαν πλέον τῆς μιᾶς ἡμέρας, λαμβάνουσι δι' οδοιπορικὰ ἐξόδα καὶ ἡμερησίαν ἀποζημιώσιν ὡς οἱ μὲν γενικοὶ ἐπιθεωρηταὶ καὶ οἱ σχολικοὶ ἱατροὶ δραχμὰς τριάκοντα, δι' ἐκάστην ἡμέραν ἀπουσίας. οἱ δὲ ἐπιθεωρηταὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ οἱ βοηθοὶ τοῦ σχολικοῦ ἱατροῦ δραχμὰς δεκάοκτώ.

2. Οἱ ἐκπαιδευτικοὶ σύμβουλοι καὶ οἱ γενικοὶ ἐπιθεωρηταὶ τῶν κληρικτικῶν, τῶν φυσικῶν καὶ τῆς γυναικτικῆς, ἀπομακρυνόμενοι τῆς ἐδῶς τῶν δι' ὑπηρεσίαν πλέον τῆς μιᾶς ἡμέρας, λαμβάνουσι πλὴν τῶν οδοιπορικῶν αὐτῶν ἐξόδων, βεβαιουμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 2 τοῦ νόμου ΑΥΓ' ὡς οὗτος μετεσοφισθῇ διὰ τοῦ νόμου ΑΩΠΑ', καὶ ἡμερησίαν ἀποζημιώσιν οἱ μὲν ἐκπαιδευτικοὶ σύμβουλοι δραχμῶν εἴκοσι πέντε, οἱ δὲ εἰρημένοι γενικοὶ ἐπιθεωρηταὶ τῶν σχολείων δραχμῶν εἴκοσι.

3. Οἱ ἀπομακρυνόμενοι τῆς ἐδῶς αὐτῶν δι' ὑπηρεσίαν ὡς ἄνω λειτουργοὶ καὶ ἐπιστάτες εἰς αὐτὴν ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας, λαμβάνουσι τὴν ἡμισυ τῆς ἐν τοῖς προηγούμενοις ἐδῶς 1 καὶ 2 ἀποζημιώσεως.

4. Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου τούτου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1920 καὶ ῥήναι τὴν 31 Δεκεμβρίου 1921 δυνάμενη νὰ παραταθῇ διὰ Β. Δ. διατάγματος ἐπὶ ἐν ἀκμῇ ἔτος. Κατὰ τὸν γρόνον τοῦτον ἀναστέλλεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν περὶ οδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεως σχετικῶν διατάξεων

τοῦ νόμου 567, ὡς αὐτός μετερρυθμίσθη διὰ τῶν νόμων 826 καὶ 1069.

5. Ἐπιτρέπεται ὅπως εἰς ὀρισμένας ἐκπαιδευτικὰς περιφερείας τοῦ Κράτους παροαθῇ διὰ Β. Διατάγματος ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 1069 δι' ὀρισμένην χρονικὴν περίοδον ἐντὸς τοῦ ἔτους 1920 καὶ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1920 κατ' ἀνώτατον ὅριον, ἀναστελλομένης ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τοιαύτης παρὰ τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ὁμοίως διὰ Β. Διατάγματος δύναται νὰ περιορισθῇ ἡ γενομένη ὡς ἀνω παρὰ τῆς.

6. Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι τοῦ λοιποῦ πάντες οἱ ἐν ἐδαφίοις 1-2 ἀναφερόμενοι λειτουργοὶ ἀπουακρυνόμενοι τῆς ἑδρας αὐτῶν δι' ὑπερσίαν πλεον τῆς μιᾶς ἡμέρας λαμβάνουσιν, ἀντὶ τῶν ἐν ἐδαφίοις 1-2 ἀποζημιώσεων, τὰ ὁδοιπορικὰ αὐτῶν ἔξοδα καὶ ἀποζημιώσιν δι' ἐκάστην ἡμέραν ἀπουσίας, ἴσην πρὸς τὴν ἡμέρησιον μισθὸν αὐτῶν.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, κ.τ.λ.
Δημ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰ. Α. Τσιριμῶκος

(4)

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου „ΔΕΓ“ (ὕπ' ἀριθ. 4063) τοῦ ἔτους 1912 περὶ ἐξασκήσεως τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἐν Ἑλλάδι.

Νόμος 2298

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος γ' τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου „ΔΕΓ“ (ὕπ' ἀριθ. 4063) τοῦ ἔτους 1912 περὶ ἐξασκήσεως τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἐν Ἑλλάδι τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

β' γ') Διάταγμα ἐκδιδόμενον ἐπὶ τῆς, οὐτινος ἐπιτρέπεται μεταρρυθμίσεις δι' ἐπομένων Διαταγμάτων, καθορίσει τὰ πληρωτέα ποσὰ δι' ἱατροδικαστικὰς πράξεις, ἡμερηγίας, ἔξοδα μεταβάσεως καὶ διατριβῆς τῶν ἱατρογυνώνων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ β' β' τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου „ΔΕΓ“ ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἐπομένης διατάξεως.

«Οἱ παρὼν νόμος ἐξασκούντες τὴν ὁδοντοϊατρικὴν τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως ἐνὸς μέχους ἕξ μηνῶν ἢ χρηματικῆς ποινῆς 100—500 δραχμῶν ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων».

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ „ΔΕΓ“ νόμου προστίθενται τὰ ἑξῆς :

«β' δ') Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ὁδοντοτεχνίτας ἢ λήψις ἐμμεγείων (μητρῶν) πρὸς παρασκευὴν τεχνιτῶν ὁδόντων

καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν. Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης τιμωροῦνται διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 533 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὀριζομένων ποινῶν».

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Ἰ. Α. Τσιριμῶκος

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

Κ. Α. Ρακτιβάν

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰ. Α. Τσιριμῶκος

(5)

Περὶ χορηγήσεως συντάξεως εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τὴν ἀγαμὸν ἀδελφὴν τοῦ πρωτοδίκου Ἑμμανουὴλ Σκουλούδη.

Νόμος 2308

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον μόνον.

Παρέχεται εἰς τὴν ἀγαμὸν ἀδελφὴν τοῦ Πρωτοδίκου Ἑμμανουὴλ Γ. Σκουλούδη, Αἰγλὴν, θυγατέρα Γεωργ. Σκουλούδη, μηνιαία σύνταξις ἐκ δραχμῶν διακοσίων πενήκοντα (250) ἰσοβίως.

Ἐπίσης παρέχεται εἰς ἐκάτερον τῶν γονέων αὐτοῦ Γεωργίου Σκουλούδη καὶ Γαλίνθην, σύζυγον Γεωργ. Σκουλούδη μηνιαία σύνταξις ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν πενήκοντα (150) ἰσοβίως.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Ἰ. Τσιριμῶκος

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Μ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰω. Α. Τσιριμῶκος

(6)

Περὶ χορηγήσεως συντάξεως εἰς τὴν ἀγαμὸν ἀδελφὴν τοῦ Κωνσταντίνου Α. Βασιλείου.

Νόμος 2309

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὴν ἀγαμὸν ἀδελφὴν τοῦ Κωνσταντίνου Βασιλείου, Βι-

κτωρίαν Α. Βασιλείου χορηγείται ἐκ τοῦ Δημόσιου Ταμείου μητριαία σύνταξις ἐκ δραχμῶν τριακοσίων ἰσοβίως.

Ἡ σύνταξις αὕτη προστίθεται εἰς τὴν σύνταξιν, ἣν λαμβάνει, κατὰ τὸς περὶ συντάξεων νόμους, ὡς ὁρρανή θυγάτηρ συντάξ ὄντου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταχωρίσεως αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ι. Τσιριμώκος

Μ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Δ. Τσιριμώκος

(7)

Περὶ τῆς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομικῆς διαδοχῆς.

Νόμος 2310

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεραστίσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρον 1.

Ὡς κληρονόμοι ἐξ ἀδιαθέτου ἐν τῇ πρώτῃ τάξει καλοῦνται οἱ κατιόντες τοῦ κληρονομούμενου.

Κατιὼν, ζῶν κατὰ τὴν ἐπαγωγὴν τῆς κληρονομίας, ἀπαιτεῖται ταύτης τοὺς κατιόντας τοὺς δι' αὐτοῦ μετὰ τοῦ κληρονομούμενου διὰ συγγενείας συνδεομένους.

Εἰς τὴν θέσιν κατιόντος μὴ ζῶντος κατὰ τὴν ἐπαγωγὴν ὑπειστέργονται οἱ δι' αὐτοῦ μετὰ τοῦ κληρονομούμενου διὰ συγγενείας συνδεόμενοι κατιόντες (διαδοχῇ, κατὰ ρίζας).

Τὰ τέκνα κληρονομοῦσι κατ' ἰσομοίριαν.

Ἄρθρον 2.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ τάξει καλοῦνται οἱ υἱοὶ τοῦ κληρονομούμενου καὶ ἐκ τῶν κατιόντων αὐτῶν τὰ τέκνα, οἱ ἔγγονοι καὶ οἱ ἐγγόνιοι.

Ἐὰν ἀποβῇ οἱ γονεῖς ζῶσι κατὰ τὴν ἐπαγωγὴν, κληρονομοῦσι μόνον αὐτοὶ καὶ κατ' ἰσομοίριαν.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐπαγωγὴν δὲν ζῇ ὁ πατήρ ἢ ἡ μήτηρ, ὑπειστέργονται εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀποθανόντος οἱ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ κατιόντες αὐτοῦ, κατὰ τὰς ἐπὶ τῶν κληρονόμων τῆς πρώτης τάξεως διατάξεις. Ἐὰν δὲν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι κατιόντες, κληρονομεῖ μόνος ὁ ἀποθνήσκων γονεὺς καὶ τούτου μὴ ὑπάρχοντος οἱ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ κατιόντες αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ἐν τῇ τρίτῃ τάξει καλοῦνται οἱ πάπποι καὶ αἱ μάμμι τοῦ κληρονομούμενου, καὶ ἐκ τῶν κατιόντων αὐτῶν τὰ τέκνα καὶ οἱ ἔγγονοι.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐπαγωγὴν ζῶσιν οἱ πάπποι καὶ αἱ μάμμι ἀμφοτέρων τῶν γονέων, κληρονομοῦσι μόνον αὐτοὶ καὶ κατ' ἰσομοίριαν.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐπαγωγὴν δὲν ζῇ ἐκ τῆς πατρικῆς ἢ μητρικῆς γραμμῆς ὁ πάππος ἢ ἡ μάμμι, ὑπειστέργονται εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀποθανόντος οἱ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ κατιόντες αὐτοῦ. Ἐὰν δὲν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι κατιόντες, ἡ μερὶς τοῦ ἀποθανόντος περιέρχεται εἰς τὸν ἐπιζῶντᾶ πάππον ἢ μάμμιν τῆς

αὐτῆς γραμμῆς, καὶ ἐὰν οὗτος δὲν ζῇ, εἰς τοὺς κατὰ τὴν πρώτῃν παραγράφον κατιόντας αὐτοῦ.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐπαγωγὴν δὲν ζῶσιν ὁ πάππος καὶ ἡ μάμμι εἴτε τῆς πατρικῆς εἴτε τῆς μητρικῆς γραμμῆς, δὲν ὑπάρχωσι δὲ κατιόντες τῶν ἀποθανόντων ἐκ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ, κληρονομοῦσι μόνον οἱ τῆς ἄλλης γραμμῆς πάππος καὶ μάμμι ἢ οἱ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ κατιόντες αὐτῶν.

Ἐὰν κατιόντες ὑπειστέργονται εἰς τὴν θέσιν γονεὺς, πάππου ἢ μάμμης τῶν, ἐφαρμόζονται αἱ ἐπὶ τῶν κληρονόμων τῆς πρώτης τάξεως διατάξεις.

Ἄρθρον 4.

Ἐν τῇ τετάρτῃ τάξει καλοῦνται οἱ πρόπαπποι καὶ προμάμμι τοῦ κληρονομούμενου.

Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπαγωγῆς ζῶντες πρόπαπποι καὶ προμάμμι κληρονομοῦσι κατ' ἰσομοίριαν, ἀδιαφορῶς ἐν ἀνήκωσιν εἰς τὴν αὐτὴν ἢ εἰς διαφορὰς γραμμάς.

Ἄρθρον 5.

Ὅστις ἐν τῇ περιπτώσει αἰῆς διαδοχῆς κατὰ ρίζας ἀνήκει εἰς πλείονας ρίζας, λαμβάνει τὴν εἰς ἐκάστην τούτων προσήκουσαν μερίδα. Ἐκάστη μερὶς θεωρεῖται ὡς ἰδιαιτέρα κληρονομικὴ μερὶς.

Ἄρθρον 6.

Δὲν καλεῖται εἰς τὴν κληρονομίαν συγγενῆς, ἐφόσον ὑπάρχει ἕτερος συγγενῆς προηγουμένης τάξεως καλούμενος ὡς κληρονόμος.

Ἐὰν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμος ἀποβῇ τὴν κληρονομίαν, θεωρεῖται ἡ πρὸς τὸν ἀποπειρηθέντα ἐπαγωγὴ ὡς μὴ γενομένη. Ἡ κληρονομία ἐπάγεται εἰς ἐκείνον, ὅστις θὰ ἐκαλεῖτο, ἐὰν ὁ ἀποπειρηθεὶς δὲν ἔζη κατὰ τὴν ἐπαγωγὴν.

Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ κληρονομοῦ ἐξ ἀδιαθέτου ἀναξίου ἢ ἀνικάνου πρὸς τὸ κληρονομεῖν.

Ἄρθρον 7.

Ὁ ἐπιζῶν τῶν συζύγων καλεῖται ὡς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμος μετὰ μὲν τῶν συγγενῶν τῆς πρώτης τάξεως εἰς τὸ τετάρτον, μετὰ δὲ τῶν συγγενῶν τῶν λοιπῶν τάξεων εἰς τὸ ἦμιστον τῆς κληρονομίας.

Ἐὰν ὁ ἐπιζῶν τῶν συζύγων ἐγένετο κληρονόμος ἐξ ἀδιαθέτου μετὰ συγγενῶν τῆς δευτέρας, τρίτης καὶ τετάρτης τάξεως, λαμβάνει ἐκτὸς τῆς κληρονομικῆς αὐτοῦ μερίδος, ὡς ἐξαίρετον, τὸ ἕμιστον καὶ ἡμίση καὶ ἄλλα τοιαῦτα εἰδικὰ ἀντικείμενα, ὅτινα ἐγγρημοποιεῖντο, εἴτε ὑπὸ μόνου τοῦ ἐπιζῶντος, εἴτε ἀμφοτέρων τῶν συζύγων.

Ἄρθρον 8.

Ἐὰν δὲν ὑπάρχωσι συγγενεῖς τῆς πρώτης, δευτέρας, τρίτης καὶ τετάρτης τάξεως, ὁ ἐπιζῶν τῶν συζύγων καλεῖται ὡς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμος, εἰς ὁλόκληρον τὴν κληρονομίαν. Ἐὰν ὁ μὲν ἡ ἀξία τῆς κληρονομίας κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπαγωγῆς ὑπερβαίῃ τὰς πεντακοσίας χιλιάδας δραχμῶν, τὸ Δημόσιον ἔχει προσώπιον ἀπαίτησιν ἐπὶ τοῦ ἡμίσεος τῆς πέρα τῶν πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν ἀξίας τῆς κληρονομίας.

Ἄρθρον 9.

Τὸ τε κληρονομικὸν καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐξαίρετου δικαίωμα τοῦ ἐπιζῶντος τῶν συζύγων ἀποκλείονται, ἐὰν ὁ κληρονομούμενος, δικαιούμενος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐνεκα πτωχεύσεως τοῦ ἐτέρου συζύγου εἰς διαζύγιον, εἶχον ἐγείρει ἀγωγὴν ἐφ' ἧς εἶχεν ἐχθροτὴ ὁριστικὴ τοῦλάχιστον ἀπόφασις ἀπορρίψεως τοῦ διαζυγίου.

Ἄρθρον 10.

Τὰ θετὰ τέκνα καὶ οἱ τούτων κατιόντες κληρονομοῦσιν ἐξ ἀδιαθέτου ὡς αἰνόμοι κατιόντες, μόνον τὸν υἱοθετήσαντα, ὅχι δὲ καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ.

Ὁ υἱοθετήσας κληρονομεῖ ὡς γονεὺς ἐξ ἀδιαθέτου μόνον τὸ θετὸν τέκνον καὶ μόνον κατὰ τὸ τρίτον τῆς μερίδος γονεὺς. Οἱ συγγενεῖς τοῦ υἱοθετήσαντος δὲν ἔχουσι κληρονομικὰ δικαιώματα.

ωμα ἐπὶ τῆς κληρονομίας τοῦ θετοῦ τέκνου καὶ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ.
Αἱ περὶ υἱοθεσίας διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ εἰσποιήσεως.

Ἄρθρον 11.

Τὰ νομιμοποιηθέντα τέκνα κληρονομοῦσι καὶ κληρονομοῦνται ὡς τὰ νόμιμα.

Τὰ νόθα τέκνα κληρονομοῦσι τὴν μητέρα καὶ τοὺς πρὸς μητρὸς συγγενεῖς καὶ κληρονομοῦνται ὑπὸ τούτων ὡς τὰ νόμιμα.

Ἄρθρον 12.

Ἐάν κατὰ τὴν ἐπαγωγὴν τῆς κληρονομίας δὲν ὑπάρχῃ οὔτε συγγενὴς ἐν τῶν ἐν ἄρθροις 1—4, 10 καὶ 11, οὔτε σύζυγος τοῦ κληρονομούμενου, καλεῖται ὡς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμος τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 13.

Καταργεῖται πᾶσα διατάξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καὶ ἔξω τὰ ἄρθρα 615—662 τοῦ Ἰονίου Πολιτικοῦ Κώδικος καὶ τὰ ἄρθρα 894—902 τοῦ Σαμιακοῦ Αστικοῦ Κώδικος.

Καταργοῦνται ἐπίσης αἱ διατάξεις περὶ ἐπιζήμιων περιουσιακῶν συνεπειῶν τῆς δευτερογαμίας, ὡς πρὸς τὴν κληρονομίαν τὴν περιερχομένην δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου εἰς τὸν ἐπιζῶντα σύζυγον.

Δὲν θίγονται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου αἱ περὶ κληρονομίας ἐπισκόπων καὶ μονάχων διατάξεις τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' (3414), καὶ τὰ τῆς ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχῆς τῶν Μουσουλμάνων τὸ θρήσκευμα.

Ἄρθρον 14.

Ἡ ἐναρξὶς τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὁρισθῆσεται διὰ Β. Διατάγματος.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ἰω. Δ. Τσιριμώκος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ἰ. Δ. Τσιριμώκος

(8)

Περὶ συνάψεως συμβάσεως πρὸς ἀγορὰν τεχνικῶν ἔργων τοῦ ἀποθανόντος Ἑλλήνος ζωγράφου Ν. Γούζη ἡ καὶ ἑξῶν ἐπιφανῶν τοιοῦτων.

Νόμος 2319

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν πῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑθνικῆς Πνευματικῆς, νὰ συνάψῃ σύμβασιν μετ' ἰδιώτου πρὸς ἀγορὰν καλλιτεχνικῶν ἔργων τοῦ ἀποθανόντος Ἑλλήνος ζωγράφου Νικολ. Γούζη ἡ καὶ ἑξῶν ἐπιφανῶν τοιοῦτων ἀνα-

γραφόμενης ἐφ' ἅπαξ εἰς τὴν εἰδικὴν Προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 150 χιλιάδων.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργός

Δημ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ἰ. Δ. Τσιριμώκος

(9)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 521 περὶ ὁργανώσεως τοῦ Σχολείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

Νόμος 2320

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 521 τροποποιεῖται οὕτω

«Εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἀναγράφεται κατ' ἔτος πιστώσις δραχμῶν εἰκοσιτεσσάρων χιλιάδων (24.000), δι' ἑξῶς τῆς λειτουργίας τοῦ σχολείου ἐν γένει καὶ τὴν πληρωμὴν ἐνοικίου μέχρι τριακοσίων (300) δραχμῶν μηνιαίως δι' ἐργαστήριον τοῦ διευθυντοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχῃ πρὸς τοῦτο ἐπαρκὴς χώρος ἐν τῇ Μετσοβίῳ μεγάρῳ. Ἡ πίστωσις αὕτη καταβάλλεται εἰς τέσσαρας ἰσᾶς τριμήνους δόσεις ἐπ' ὅνυματι τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σχολείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν, ἡ δὲ διαχείριστις αὐτῆς ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ἐπὶ τῇ βάσει προϋπολογισμοῦ, καταρτιζομένου ὑπὸ τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν καὶ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου κατὰ τὰ διὰ Β. δικταγμάτων κανονισθησάντων. Ἀναγράφεται προσετι ἐφ' ἅπαξ πίστωσις δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων (22.000) εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1920-1921 πρὸς ἐξοφλήτην ὀφειλὴν τοῦ σχολείου λόγῳ ἀνεπαρκείας τῶν πρὸς λειτουργίαν αὐτοῦ ἀναγεγραμμένων κατὰ τὰ δύο παρελθόντα ἔτη πιστώσεων».

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργός τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κ.τ.λ.

Δημ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ἰ. Δ. Τσιριμώκος

(10)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ἀφορώσης τὰς μισθώσεις ἰδιωτικῶν οἰκημάτων ὡς διδαστηρίων τοῦ Κράτους νομοθεσίας.

Νόμος 2321

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

*Άρθρον 1.

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 347, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 1068, προδλεπομένη ἐντολὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶ Ἑκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. πρὸς μίσθωσιν ἰδιωτικῶν οἰκημάτων ὡς διδαστηρίων τοῦ Κράτους, δὲν ἵπαιτεῖται, τοῦ ἀρμοδίου ἐπιθεωρητοῦ ὄντος ὑποχρέου νὰ προκηρύξῃ τὴν δημοπρασίαν ἐξ μῆνης πρὸ τῆς λήξεως τῆς παλαιᾶς μισθώσεως.

2. Ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τῆς δημοπρασίας, ὁ Ἐπιθεωρητὴς δικαιούται, ἄνευ ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ, νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν δημοπρασίαν αὐξάνων κατὰ τὴν κρίσιν του τὸ ἀνώτατον ὄριον τοῦ μισθώματος τὸ πολὺ μέχρι τοῦ 1/4 ἐπὶ πλέον τοῦ παλαιοῦ μισθώματος.

3. Ἡ ἐντολὴ τοῦ Ὑπουργοῦ ζητεῖται μόνον ὡςάκις τὸ παλαιὸν μίσθωμα πρόκειται ν' αὐξηθῇ πλέον τοῦ 1/4, δι' ἐλθεσεως τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ δικαιολογούσης ἐπαρκῶς τὴν προτεινομένην αὐξήσιν.

*Άρθρον 2.

1. Τὰ πρακτικὰ δημοπρασίας ἀφορώσης μίσθωσιν διδαστηρίου στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως διαρκείας μέχρι 5 ἐτῶν καὶ μὲ μνησίον μίσθωμα μέχρι δραχμ. 50, ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοτικῶν σχολείων. Ὡσαύτως πρακτικὰ μισθώσεως διδαστηρίων μέσης ἐκπαιδεύσεως τῆς αὐτῆς διαρκείας καὶ μὲ μνησίον μίσθωμα μέχρι δραχμῶν 100, ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ.

2. Τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν ἐπιθεωρητῶν ἐγκρινόμενα πρακτικὰ ἐγκρίνονται συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχύουσας διατάξεις περὶ μισθώσεως, ὑποβάλλονταί δὲ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον μόνον μετὰ τὴν περὶ λαβὴν τοῦ μισθωθέντος δικαστηρίου πρὸς ἐγκρίσιν τοῦ πρωτοκόλλου μετ' ἀντιγράφου τοῦ μισθωτηρίου συμβολαίου καὶ ἐκθέσεως τοῦ ἐπιθεωρητοῦ δικαιογούσης τὰς σχετικὰς αὐτοῦ ἐνεργείας. Μόνον μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἐγκρίσιν τοῦ πρωτοκόλλου ἄρχονται αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ Δημοσίου ἀπέναντι τοῦ ἰδιοκτῆτου.

3. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφια ἐγκρίσις δύναται διὰ Β. διαταγμάτων ν' ἀνατίθεται εἰς ὀρισμένους περιφερείας εἰς τὸν ἀρμοδίον ἐπιθεωρητὴν. Ἡ γενικὴ αὕτη ἐντολὴ ἀνακαλεῖται καθ' ὅμοιον τρόπον.

*Άρθρον 3.

Πᾶσαι αἱ περὶ μισθώσεως διδαστηρίων ἰσχύουσαι διατάξεις τῶν νόμων 347 καὶ 1068 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ μισθώσεως οἰκημάτων ἐν γένει πρὸς ἐγκατάστασιν ὑπηρεσιῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κλπ., τῶν σχετικῶν ἐπὶ τῶν μισθώσεων ἐπιτροπῶν ὀριζομένων ἐκάστοτε δι' ἐιδικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κλπ.

*Άρθρον 4.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἀπὸ 26 Δεβρίου 1917 Β. διατάγματος ἐκτελεστικοῦ τῶν νόμων 347 καὶ 1068

εἶνε ὑποχρεωτικαὶ καὶ διὰ πάσας τὰς ἤδη συνωμολογημένας μισθώσεις διδαστηρίων, ἔστω καὶ ἂν αὗται ὑπεγράφησαν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 1068, οἱ δὲ ἰδιοκτῆται δύνανται νὰ λαμβάνωσι τὰ μισθώματα ἄνευ συνάψεως νέας συμβάσεως, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παλαιοῦ συμβολαίου διὰ κατὰστάσεων συντασσομένων ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ σχολείου καὶ θεωρουμένων ἀπαραιτήτως παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ἐπιθεωρητοῦ.

*Άρθρον 5.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις τῶν νόμων 347, 1068 καὶ ΓΟΔ (3374) ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον, οὕτως αἱ λεπτομέρειαι ἐκτελεσεως κανονισθίσονται διὰ Β. διατάγματος.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῶ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῶ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς
Δημ. Δίγκασις

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. Δ. Τσιριμώκος

(11)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ἄρθρου τοῦ νόμου ΒΓΨΖ' περὶ ὑπηρεσιῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων.

Νόμος 2322

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

*Άρθρον μόνον.

Τὸ μόνον ἄρθρον τοῦ νόμου ΒΓΨΖ' ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς :

Εἰς τὰ πολυτάξια δημοτικὰ σχολεῖα διορίζεται ὑπηρετὴς ἢ ὑπηρετριά ἐπὶ μνησίῳ μισθῷ, εἰς μὲν τὰ ἐξατάξια δραχμῶν 40, εἰς τὰ πεντατάξια 35, εἰς τὰ τετρατάξια 30 καὶ εἰς τὰ τριτάξια 25. Ὁ διορισμὸς καὶ ἡ ἀπόλυσις αὐτῶν γίνεται, προτάσει τοῦ διευθυντοῦ ἢ τῆς διευθυντρίας τοῦ σχολείου, διὰ πράξεως τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ὅστις ὑποχρεοῦται ἐντός 10 ἡμερῶν νὰ ἐκτελέσῃ τὴν πρότασιν ἢ νὰ ἀπορρίψῃ ταύτην, ἀνακοινῶν ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει καὶ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἀπερρίψεν αὐτήν. Ἡ πράξις τοῦ ἐπιθεωρητοῦ δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ὑπ' αὐτοῦ καὶ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Κατ' αἴτησιν τῆς οἰκείας σχολικῆς ἐπιτροπῆς, δύναται νὰ διορισθῇ ὑπηρετὴς ἢ ὑπηρετριά καὶ εἰς διτάξιον ἢ μονοτάξιον σχολεῖον λειτουργοῦν ἐν συναισθημῷ ἔχοντι ἄνω τῶν 2.000 κατοίκων καὶ ἐπὶ μνησίῳ μισθῷ δραχμῶν 20, ἀλλ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ μισθὸς κατὰβάλλεται ἐκ τοῦ σχολικοῦ ταμείου. Ὁ διορισμὸς καὶ ἡ ἀπόλυσις καὶ τῶν εἰς τὰ σχολεῖα ταῦτα ὑπηρετῶν ἢ ὑπηρετριῶν ἐνεφ-

γέται κατὰ τὴν αὐτὴν ὥς καὶ εἰς τὰ πολυτάξια σχολεῖα τρέπον.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κ.τ.λ.
Δημ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰ. Δ. Τσιριμώκος

(12)

Περὶ πληρωμῆς καθυστερουμένων ἀποδοχῶν ὑπεραριθμῶν τινῶν λειτουργῶν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Νόμος 2323

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ὑπουργὸν τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀναγράφῃ ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τοῦ ἔτους 1919 ἑκτακτὸν πίστωσιν μέχρι 10000 δραχμῶν πρὸς πληρωμὴν καθυστερουμένων ἀποδοχῶν ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1917 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1919 εἰς λειτουργοὺς τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἐν οἷς καὶ οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων, οἵτινες διόρισθέντες ἢ μετακτεθέντες κατὰ τὸν χρόνον τούτον εὐρεθήσαν ὑπεραριθμοὶ ἐν τινὶ θέσει καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἠδυνήθησαν νὰ λάβωσι τὰς ἀποδοχὰς αὐτῶν, ἀναγράφῃ δὲ καὶ ἐρεξῆς κατ' ἔτος πίστωσιν μέχρι ποσὸς 5000 δραχμῶν πρὸς πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν τῶν τυχόν ὑπεραριθμῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐν τινὶ θέσει λειτουργῶν τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς
Δημ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰ. Δ. Τσιριμώκος

(13)

Περὶ ἀναγραφῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 30,000 πρὸς κάλυψιν τῶν κατὰ τὸν νόμον 1194 ἀναληφθεισῶν ἐποχρεώσεων.

Νόμος 2324

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Πρὸς ἐξόφλησιν τῶν διὰ τοῦ νόμου 1194 ἀναληφθεισῶν ἐποχρεώσεων ἐπιτρέπεται ἡ ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τοῦ ἔτους 1920—21 ἀναγραφὴ εἰδικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 30,000 ὑπὸ ἰδίων κεφάλαιον καὶ ἄρθρον.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς
Δημ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰ. Δ. Τσιριμώκος

(14)

Περὶ παροχῆς προσθέτου ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς τῶν δημοτικῶν σχολείων τοὺς λαθόντας μέρος εἰς τὸ κατὰ τὸ ἔτος 1919 συγκροτηθέν Ἐκπαιδευτικὸν Συνέδριον.

Νόμος 2325

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Πλὴν τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 826 κατατάλλομένων εἰς τοὺς κλυομένους νὰ λάβωσι μέρος εἰς ἐκπαιδευτικὰς συγκεντρώσεις καὶ συνεδρία λειτουργοὺς τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἀποδοχῶν παρέχεται εἰς τοὺς μετασχόντας τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1919 συγκροτηθέντος Ἐκπαιδευτικοῦ Συνεδρίου ἐπιθεωρητὰς τῶν δημοτικῶν σχολείων ἐξάπλῃ ἀποζημίωσις ἐκ δραχμῶν 310 εἰς ἑκάστον, ἐπιτροπευμένης τῆς ἀναγραφῆς πρὸς τοῦτο ἐκτάκτου πιστώσεως ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τῆς χρήσεως 1919 ἐκ δραχμ. 20,000.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς
Δημ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰ. Δ. Τσιριμώκος

(15)

Περί κατασκευής μαρμαρίνου αντιγράφου του αγάλματος της Ραμνουσίας Θεμίδος και αποστολής τούτου ως δώρου εις τὸ Πανεπιστήμιον Louvain.

Νόμος 2326

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται νὰ ἀνγκυραῖ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τοῦ ἔτους 1920—21 ποσὸν δραχμῶν 50.000 πρὸς κατασκευὴν μαρμαρίνου αντιγράφου τοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ ἀρχαιολογικῷ Μουσείῳ αγάλματος τῆς ἐκ Ραμνοῦ ντοῦ Θεμίδος καὶ ἀποστολῆν τούτου ὡς δώρου εις τὸ Πανεπιστήμιον Louvain.

Ἄρθρον 2.

Ἐκ τοῦ ποτοῦ τούτου δύναται ὁ Ὑπουργὸς νὰ διατάσῃ τὴν ἐκδοσὶν ἐνταλμάτων προκαταβολῆς ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ ἀνεξαρτήτως ποτοῦ καὶ ἀναλόγως τῶν παρουσιζομένων ἀναγκῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου μετὰ προθεσμίας τακτοποιήσεως τῆς προκαταβολῆς τὸ πολὺ ἑξαμήνου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς
Δημ. Δίγνας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰ. Δ. Τσιριμώκος

(16)

Περί τροποποιήσεως διατάξεως τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 403 κλπ.

Νόμος 2328

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὴν α' παράγραφον τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 403 «περὶ ζωικήσεως τῶν ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπαγομένων κληροδοτημάτων» ἀντὶ τῶν λέξεων «ἀδὲν δύναται νὰ ἢ ἀνωτέρα των φράγκων χρυσῶν τριακοσίων» τίθενται αἱ λέξεις «ἀδὲν δύναται νὰ εἴη ἀνωτέρα τῶν δραχμῶν ἑξακοσίων».

2. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ νόμου 403 περὶ τῆς λέξης «Ἀπριλίῳ» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «Αὐγούστου», ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 καὶ ἐκ τῆς δευτέρας παραγράφου τὰ μετὰ τὴν λέξιν «ἐργασία» μέχρι τέλους διαλαμβάνοντα, ἀντικαθίστανται διὰ τῶν «ἐνεργοῦνται κατὰ τὰ διὰ Β. διατάγματα κανονισθέντα».

Ἄρθρον 2.

Τὰ Γραφεῖον τῶν κληροδοτημάτων τὸ περιλαμβανόμενον δύ-

νάμει τοῦ νόμου ΔΙΒ' ἐν τῷ Ζ' τμήματι τοῦ Ὑπουργείου, δύναται νὰ προσαρτηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν, ἢ εἰς ἄλλο τμήμα τοῦ Ὑπουργείου δι' ὑπουργικῆς πράξεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς
Δημ. Δίγνας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰ. Δ. Τσιριμώκος

(17)

Περί αὐξήσεως τῶν τιμῶν μονάδος ἢ διαλύσεως τῶν ἐργο-
λαβιῶν τῶν πρὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1918 συναφθεισῶν
πρὸς ἀνέγγεσθαι ἢ μετασκευῇ διδασκητῶν.

Νόμος 2341

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Διὰ τὰς πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1918 συναφθείσας ἐργολαβίας ἀνεγγέρσεως ἢ μετασκευῆς διδασκητῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἔργων ὑπακειμένων εἰς τὴν ἐγκρίσιν καὶ δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀρμοδίου Νομομαρτυροῦ ἢ Νομοκριτικέως, ἢ νὰ ἐγκρίνῃ αὐξήσιν τῶν ἀρχικῶν τιμῶν μονάδος ἢ καὶ νὰ δικλῶσῃ καὶ ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ τῶν ἐργολαβιῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως αὗτοι παρρητηθῶσιν ἐπιστήμως πάσης ἀπαιτήσεως περὶ ἀποζημιώσεως τῶν, λόγῳ διαφυγόντος κέρδους ἢ ἄλλης εἰσαδήποτε αἰτίας.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς
Δημ. Δίγνας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰ. Δ. Τσιριμώκος

(18)

Περί τροποποιήσεως τοῦ νόμου 595.

Νόμος 2342

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἐν τῇ ἐδαφίᾳ 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 595, αἱ λέξεις. «Ἐπίσης ἀπαγορεύεται.....ἀπόσβεσιν δανείου», ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐξῆς: «Ἐκ τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων τοῦ Νόου καὶ τῶν ἐτησίων προσόδων τῆς πανηγυρῆος καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ χώρου αὐτῆς μαγυρῆος, δύνανται μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημόσιας Ἐκπαιδεύσεως, νὰ διατεθῇ τὸ ἀναγκαζοῦν ποσὸν πρὸς ἀνέγερσιν διδαστηρίου διὰ τὸ ἐν Μεγαλῶν Γυμνάσιον κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ΓΩΚΖ ὁρίζοντα, μέχρι δὲ τῆς ἀνέγερσεως τοῦ διδαστηρίου τούτου καὶ πρὸς μίσθωσιν καὶ μεταρρυθμίτην ἰδιωτικῆς οἰκίας, ἵνα αὐτὴ χορηγηθῇ ὡς προσωρινὸν διδαστήριον τοῦ αὐτοῦ Γυμνασίου. Ἀπαγορεύεται δὲ πᾶσα ἄλλη δι' οἰονδήποτε ἄλλον σκοπὸν διάθεσις τῶν ἰδίων τοῦ Νόου πύλων, ἐκτὸς τοῦ τῆς συντηρήσεως τοῦ Νόου καὶ τῶν παραπηγμάτων, τοῦ ἀντικαινισμού τοῦ μαγυρῆος καὶ πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ δανείου».

Ο παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς
Δημ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰ. Δ. Τσιριμῶκος

(19)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 34 ἄρθρου τοῦ νόμου ΓΥΙΑ
περὶ Γενικοῦ Ἑκκλησιαστικοῦ Ταμείου.

Νόμος 2343

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον μόνον

Τὸ ὑπὸ στοιχ. δ' ἐδαφίον τοῦ 34 ἄρθρου τοῦ Νόμου ΓΥΙΑ «περὶ Γενικοῦ Ἑκκλησιαστικοῦ Ταμείου» ἀντικαθίστάται διὰ τοῦ ἐξῆς:

«Δι' ὑποτροφίας κληρικῶν ἢ λαϊκῶν πτυχιούχων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τυχόντων τοῦ βαθμοῦ «ἄριστα» ἢ «λίαν καλῶς» ὅπως τελειοποιηθῶσιν ἐν ἀλλοδαποῖς Πανεπιστημίοις. Αἱ ὑποτροφίαι αὗται παύονται μετὰ διαγωνισμὸν, γινόμενον ἐνώπιον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, οὗτις αἱ λεπτομέρειαι κανονισθῶσιν διὰ Β. Διατάγματος. Διὰ τοῦ ἰδίου Διατάγματος θελεῖ κανονισθῇ ἡ ἀμοιβὴ τῶν καθηγητῶν τῆς εἰρημένης Σχολῆς τῶν διενεργούντων ἐκαστοτε τὸν διαγωνισμὸν αὐτόν.

Ἡ ἐσχὺς τοῦ παρόντος ἔρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ο παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡ-

μῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς
Δημ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰ. Δ. Τσιριμῶκος

(20)

Περὶ τῶν ἐν Κρήτῃ Μουσουλμανικῶν Δημογεροντιῶν.

Νόμος 2344

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον μόνον.

Μέχρις ἐνεργείας ἐκλογῶν, τὰ τακτικὰ καὶ ἀναπληρωτικὰ μέλη τῶν ἐν Κρήτῃ Μουσουλμανικῶν Δημογεροντιῶν, διορίζονται καὶ πύονται προτάσει τοῦ ἡγουμένου παρὰ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Ἡ ἐσχὺς τοῦ παρόντος ἔρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ο παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς
Δημ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰ. Δ. Τσιριμῶκος

(21)

Περὶ προσωρινῶν ἀρχιμουφτῆ καὶ μουφτῆδων τῶν ἐν τῷ Κράτει Μουσουλμανικῶν καὶ περὶ διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν Μουσουλμανικῶν Κοινοτήτων.

Νόμος 2345

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

1. Μέχρι τῆς ἐπιψηφίσεως εἰδικοῦ νόμου περὶ ὁργανώσεως καὶ διοικήσεως τῶν ἐν τῷ Κράτει Μουσουλμανικῶν Κοινοτήτων καὶ τοῦ διορισμοῦ ἀρχιμουφτῆ κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ, διορίζεται ἀρχιμουφτῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἐδρεύων ἐν Ἀθήναις.

2. Ὁ ἀρχιμουφτῆς, ἀναγνωρίζομενος ὡς ἀνωτάτη ἐν τῷ Κράτει θρησκευτικὴ ἀρχὴ τῶν Μουσουλμάνων, ἐπικοινωνεῖ

πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως, πλὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης πρὸς ὃ ἀλληλογραφεῖ ἀπ' εὐθείας.

Ἄρθρον 2.

Ὁ Ἀρχιμουφτῆς ἐνασκαί πάντα τὰ ἐκ τοῦ παρόντος νόμου δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ μουσουλμανικοῦ δικαίου (Σερῆ) προσήκοντα αὐτῷ θρησκευτικὰ καθήκοντα, ἐποπτεύων τοὺς ἐν τῷ Κράτει Μουφτῆδας εἰς τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἀρχιμουφτῆς ἐκλέγεται μεταξὺ τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ Μουφτῆδων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους κατὰ μὲν τὴν πρώτην ἐκλογὴν τῶν ἐχόντων κανονικὸν διορισμὸν (μειντορ) τοῦ Σαρχαλισταχμάτου Κωνσταντινουπόλεως, κατὰ δὲ τὰς ἐπομένους καὶ ἐκ τῶν διορισθησόμενων καὶ ἀναγνωρισθησόμενων μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ Ἀρχιμουφτῆ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

2. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐν τῷ μέλλοντι δὲ ἀφ' ἧς χηρέυση ὑποσδῆποτε ἡ θέσις τοῦ Ἀρχιμουφτῆ, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως διὰ πράξεως αὐτοῦ δημοσιευομένης ἐν τῇ Εφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως, συγκαλεῖ συνέλευσιν ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν Θεσσαλονίκῃ πάντων τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διορισμένων ἢ ἀνεγνωρισμένων μουφτῆδων, ὁρίζων τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς συνελεύσεως. Ἡ πρῆξις αὕτη κοινοποιεῖται εἰς ἕκαστον τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ Μουφτῆδων, δέκα πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης ἡμέρας τῆς συνελεύσεως.

3. Ἡ συνέλευσις θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν παραστῶσι κατὰ τὴν ὁριζουμένην ἡμέραν οἱ ἡμίσεις πλέον ἐνὸς τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ Μουφτῆδων, αἱ δ' ἀπαρτίσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρόντων, μὴ ἐπιτρεπομένης ἀντιπροσωπεύσεως ψήφων ἀπόντων. Μὴ ἐπιτρεπομένης ἀπαρτίας κατὰ τὴν πρῶτην ἡμέραν, ὁρίζεται ἐτέρα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ καθ' ὅμοιον τρόπον μετὰ πάρεδον δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης. Ἡ δευτέρα αὕτη συνέλευσις εἶνε ἐν ἀπαρτίᾳ ὅσοιδήποτε καὶ ἂν εἶνε παρόντες. Οἱ μετασχόντες τῆς συνελεύσεως μουφτῆδες λαμβάνουσι τὰ δεσπορικά αὐτῶν ἔξοδα μεταδόσεως καὶ ἐπιστροφῆς.

4. Προεδρεύει τῆς συνελεύσεως ὁ καθ' ἡλικίαν πρεσβύτερος τῶν παρόντων Μουφτῆδων, χρῆς δὲ γραμματέως ἐκκληροῖ ὁ νεότερος.

5. Τῆς συνελεύσεως μετέχει ἄνευ ψήρου καὶ Κυβερνητικὸς ἐπιτροπὸς κηρύσσων τὴν ἐναρξ' ἢ καὶ λήξιν τῆς συνεδριάσεως, εἰς τῶν ἐχόντων βαθμὴν τμηματάρχου ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἢ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ τῶν Ἐξωτερικῶν, διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

6. Ἡ αὕτω συγκαταστήμενη συνέλευσις προβαίνει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ διὰ ψηφοδεστίων εἰς τὴν ἐκλογὴν τριῶν υποψηφίων διὰ τὴν θέσιν τοῦ Ἀρχιμουφτῆ ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα τοῦ πρώτου ἑξαφίου τοῦ παρόντος ἄρθρου.

7. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκλογὴν μὴ ἐπιτύχωσιν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρόντων τρεῖς υποψήφιοι, ἡ ἐκλογὴ ἐπαναλαμβάνεται ὡς πρὸς πάντας, θεωροῦνται δὲ κατ' αὐτὴν ἐπιτυχόντες οἱ τρεῖς λαβόντες τὰς πλείονας τῶν λοιπῶν ψήφους.

8. Αἱ λεπτομέρειαι περὶ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς καὶ τῆς ἐκλογῆς κανονισθῶσιν διὰ Β. Διατάγματος.

9. Ἐπὶ τῆς γενομένης ἐκλογῆς συντάσσεται πρακτικὸν ὑπερ διαβιβάζεται ἀμελλητί ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος διὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως, προτάσει δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διορίζεται διὰ Β. Διατάγματος Ἀρχιμουφτῆς κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν αὐτοῦ, εἰς τῶν υποδειχθέντων τριῶν υποψηφίων.

10. Ὁ διορισθεὶς Ἀρχιμουφτῆς ἀναλαμβάνει καθήκοντα, δίδων τὸν ἕκρον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 4.

1. Ὁ Ἀρχιμουφτῆς λαμβάνει μηνιαίως μισθὸν δραχμῶν ἑξακοσίων καὶ ἐπὶ πλέον ἐπίδομα δι' ἔξοδα παραστάσεως ἐκ δραχμῶν ὀκτακοσίων κατὰ μῆνα.

2. Δι' ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος τῆς ἀρχιμουφτίας ἀναγράφεται κατ' ἔτος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πίστωσης 12,000 δραχμῶν. Διὰ γραφικὰ δὲ ἔξοδα καὶ θέρμανσιν πίστωσης δραχμῶν 2000 ἐτησίως.

Ἄρθρον 5.

1. Παρὰ τῷ Ἀρχιμουφτῇ διορίζεται εἰς Γενικὸς Γραμματεὺς γνώστης τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑξακοσίων, εἰς διεκρινεὺς γνώστης τῆς ἐλληνικῆς νομοθεσίας, ἐπὶ βαθμῇ καὶ μισθῷ τμηματάρχου α' τάξεως, εἰς γραμματεὺς α' τάξεως, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἱεροδικαστηρίου, δύο γραφεῖς (ἢ δακτυλογράφοι), ὧν εἰς διὰ τὴν ἐλληνικὴν καὶ εἰς διὰ τὴν τουρκικὴν ἀλληλογραφίαν καὶ γραφικὴν ὑπηρεσίαν, ἐπὶ βαθμῇ καὶ μισθῷ γραφέως α' τάξεως καὶ δύο κλητῆρες ἐπὶ μισθῷ δραχμ. 150 μηνιαίως.

2. Εἰς τὰς θέσεις ταύτας διορίζονται πολῖται Ἕλληνες, ἔχοντες προσόντα καθορισθησόμενα διὰ Β. Διατάγματος, μετὰ γνώμην τοῦ Ἀρχιμουφτῆ.

3. Οἱ ἀνωτέρω ὑπάλληλοι διορίζονται διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ., μετὰ πρότασιν τοῦ Ἀρχιμουφτῆ, πλὴν τῶν γραφέων καὶ κλητῶν διοριζομένων καθ' ὅμοιον τρόπον διὰ πράξεως ὑπουργικῆς.

4. Παρὰ τῷ Ἀρχιμουφτῇ ὑπηρετεῖ καὶ εἰς ἱερωμένους μουσουλμάνους ἐπὶ μισθῷ μουφτῆ α' τάξεως, διοριζόμενος ὑπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐντὸς μηνὸς ἀφ' ἧς ἤθελε κενωθῇ θέσις τις τῶν ἐν τῷ Κράτει Μουφτῆδων, ὁ ἀρμόδιος Γενικὸς Διοικητὴς ἢ, ὅπου δὲν ὑπάρχει Γενικὴ Διοίκησις, ὁ ἀρμόδιος Νομάρχης, προκηρύσσει ἐκλογὴν τοῦ ἀντικαταστάτου αὐτοῦ διὰ πράξεως τοιχοκολλομένης εἰς τὰ τεμένη καὶ τὰ γραφεῖα τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῆς περιφέρειας τῆς κενωθείσης θέσεως, ἐν οἷς κατοικοῦσι μουσουλμάνοι ἐκλογεῖς καὶ δημοσιευομένης εἰς μίαν τοὐλάχιστον τῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ νομοῦ καὶ μίαν τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένων ἐφημερίδων, ὁρίζουσης τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς καὶ τὰ ἐκλογικὰ τμήματα ἐν οἷς θὰ διεξαχθῇ ἡ ἐκλογή.

2. Ἐκλόγιοι δύνανται νὰ εἶνε Μουσουλμάνοι πολῖται Ἕλληνες, ἔχοντες δίπλωμα Μενδρεσέ (ιτζαζέτ) ἢ Σχολῆς Ναίπηδων ἢ διατελέσαντες μουφτῆδες καὶ μὴ καταδικασθέντες ἐπὶ κακούργηματι ἢ πλημμελήματι ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 22, 24, 456, 457, 461, 462 καὶ 482 παράγρ. 1 τοῦ Ποινικοῦ νόμου.

3. Οἱ υποψήφιοι υποβάλλουσι τὰς αἰτήσεις των ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐν τῇ ἐφημερίδῃ δημοσιεύσεως πρὸς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν ἢ ἐλλείψει τοιοῦτου πρὸς τὸν Νομάρχην μετὰ τῶν τίτλων των καὶ πιστοποιητικῶν τῶν ἀρμόδιων Εἰσαγγελέων τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ Ἐφετών. Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς ἢ Νομάρχης ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῶν ἐγγράφων τούτων διαβιβάζει ταῦτα μετὰ τῶν ἰδίων παρατηρήσεων πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργείον, ὅπερ διαγράφον τοὺς μὴ ἐγκρινόμενους ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὴν θέσιν τοῦ Μουφτῆ, διαβιβάζει τὰ ἐγγράφα εἰς τὸν Ἀρχιμουφτῆ ἐντὸς ἐτέρων δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως. Ὁ Ἀρχιμουφτῆς ἐλέγχων τὰ προσόντα τῶν υποψηφίων ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀποστέλλει εἰς τὸν ἀρμόδιον Γενικὸν Διοικητὴν ἢ Νομάρχην πῖνακα τῶν ἐχόντων τὰ ἀνωτέρω προσόντα υποψηφίων ἐκ τῶν υποβαλλόντων αἰτήσεις καὶ μὴ διαγραφέντων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

4) Δικαίωμα ἐκλογῆς ἔχουσι πάντες οἱ Μουσουλμάνοι οἱ ἐγγεγραμμένοι ἐν τοῖς ἐκλογικοῖς καταλόγοις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῆς περιφέρειας δι' ἣν διεξάγεται ἐκλογὴ Μουφτῆ.

ἐφ' ὅσον ἤθελον προσαγάγει πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου δήμου ἢ τῆς κοινότητος ὅτι διετήρησαν τὴν ἐλληνικὴν ἰθαγένειαν ἢ τὸ ἐκλογικὸν αὐτῶν βιβλίον ἐν αἷς πόλεσιν ἐφημερόσθη τὸ σύστημα τοῦτο.

5. Ἡ ἐκλογή διεξάγεται κατὰ τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν καὶ εἰς τὰ ὁρισθέντα ὑπὸ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ ἢ Νομάρχου τμήματα διὰ μυστικῆς διὰ σφαιριδίων ψηφοφορίας μεταξὺ τῶν ἐν τῇ τελειωτικῇ πινάκι τοῦ ἐδ. 3 ὑποψηφίων. Ἐπιτυχὼν θεωρεῖται ὁ σχετικῶς πλειοψηφήσας. Ὁ ἐπιτυχὼν ἀνακηρύσσεται ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου τῆς πρωτεύουσας τῆς περιφέρειας τοῦ Μουφτῆ, δι' ἣν ἡ ἐκλογή, δι' ἀποφάσεως ταυτοκαλλωμένης εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Πρωτοδικείου καὶ ἐκτιθεμένης ἐπὶ δεκάπενθήμερον. Ἐντὸς τῆς δεκάπενθήμερου ταύτης προθεσμίας πᾶς ἐκλογεὺς δικαιούται νὰ υποβάλῃ ἐνστάσεις κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς διὰ πρακτικοῦ, συντάσσονένον ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ Πρωτοδικείου. Αἱ ἐνστάσεις ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου, ἐπιμελεία τοῦ ἐνισταμένου κατὰ τὴν πρώτην δικάσιμον τοῦ Πρωτοδικείου μετὰ παρέλυσιν τῆς πρὸς υποβολὴν αὐτῶν προθεσμίας. Εἰς τὴν συζήτησιν δύναται νὰ λάθῃ μέρος ὁ ἐπιτυχὼν Μουφτῆς πρὸς υποστήριξιν τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς του. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον διαδικασία γίνεται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

6. Ἐπικυρωθεῖσης τῆς ἐκλογῆς ἢ μὴ υποβληθείσης ἐνστάσεως τὰ ἔγγραφα ἀποστέλλονται ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἀμελητῇ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργείων, προκαλοῦν τὸ περὶ διορισμοῦ τοῦ ἐκλεγέντος Β. Διάταγμα, ὅπερ κοινοποιεῖται ἐντὸς δεκάπενθήμερου εἰς τὸν Ἀρχιμουφτῆν, ὅστις κοινοποιεῖ αὐτὰ εἰς τὸν διορισθέντα.

7. Ὁ διορισθεὶς Μουφτῆς πρὸς τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του δίδει τὸν ὅρκον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου.

8. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἁρθροῦ κανονισθῶσιν διὰ Β. Διατάγματος.

9. Ὡς πρὸς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχοντας κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐν ἐνεργείᾳ Μουφτῆδες ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως ὑπὸ τοῦ ἀρχιμουφτῆ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ δύναται νὰ διαταχθῇ νέα ἐκλογή καὶ διορισμὸς τῶν ἐκλεγόμενων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Ἐπιτρέπεται ὅμως ὅπως τοιοῦτοι Μουφτῆδες ἀναγνωρισθῶσιν ὁριστικῶς καὶ διορισθῶσι διὰ Β. διατάγματος, προτάσει τοῦ ἀρχιμουφτῆ ὑποχρεούμενου νὰ δώσῃ τὸν ἐν ἐδαφίῳ 7 ὅρκον.

Ἄρθρον 7.

1. Ὁ Ἀρχιμουφτῆς καὶ οἱ Μουφτῆδες παύονται διὰ Β. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργοῦ.

α') Ἐάν διὰ τελεσιδικίου ἀποφάσεως κατεδικάσθῃσιν ἐπὶ τῇ τῶν ἐν τοῖς ἁρθροῖς 21, 22, 24, 456, 457, 461, 462 καὶ 482 παράρρ. 1 τοῦ Ποινικοῦ νόμου ἀδικημάτων ἢ εἰς πτέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων των.

β') Ἐνεκὰ νόσου, ἀνεπαρκείας ἢ ἀναξιοπρεπούς ἢ ἀσυμβατότου πρὸς τὴν θέσιν των διαγωγῆς προσκόντως βεβαιωθείσης.

2. Ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἡ διαδικασία προκαλεῖται, προκειμένου μὲν περὶ τοῦ Ἀρχιμουφτῆ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἢ ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῶν ἐν τῷ Κράτει Μουφτῆδων, προκειμένου δὲ περὶ Μουφτῆ εἴτε ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμουφτῆ, εἴτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ.

3. Ἡ ὑπαρξὶς τοῦ ἐν ἐδαφ. 1 στοιχ. β' λόγου βεβαιούται, προκειμένου μὲν περὶ τοῦ Ἀρχιμουφτῆ δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετών, προκειμένου δὲ περὶ Μουφτῆ δι' ἀποφάσεως προσκόντως ἡτιολογημένης, Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ Ἀρχιμουφτῆ ὡς προέδρου, ἐνὸς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Μουφτῆδων καὶ δύο τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετών, διορισμένων πάντων διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. καὶ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τούτῳ τμηματάρχου τοῦ Α' τμήματος.

Ἄρθρον 8.

1. Οἱ Μουφτῆδες διακρίνονται εἰς τρεῖς τάξεις, ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος ἐκάστης θέσεως.

2. Ὁ ἀριθμὸς, ἡ τάξις καὶ ἡ περιφέρεια τῶν ἐν τῷ Κράτει Μουφτιῶν καθορίζεται διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 9.

Ὁ μηνιαίος μισθὸς τῶν Μουφτῆδων ὁρίζεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου ε. ε. καὶ ἐξῆς, τῶν μὲν τῆς α' τάξεως εἰς δραχμὰς πεντακοσίας, τῶν τῆς β' εἰς δραχμὰς τετρακοσίας καὶ τῆς τρίτης εἰς δραχμὰς τριακοσίας.

Ἄρθρον 10.

1. Οἱ Μουφτῆδες, πλὴν τῶν καθαρῶς θρησκευτικῶν αὐτῶν καθηκόντων κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον ἐποπτεύουσι τοὺς ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν τῶν Μουσουλμανικῶν κοινοτήτων, ὡς καὶ τὴν ὑπὸ τῶν κοινοτήτων τοῦτων διαχειρίσιν τῶν βακουφικῶν περιουσιῶν, ἀσκούσι δικαιοδοσίαν μεταξὺ Μουσουλμάνων ἐπὶ γάμων διαζυγίων, διατροφῶν (νεφακά), ἐπιτροπείων, κηδεμονιῶν, χειρφεσίας ἀνηλίκων, ἰσλαμικῶν διαθηκῶν καὶ τῆς ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχῆς, ἐφ' ὅσον διέπεται ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ Μουσουλμανικοῦ νόμου, καὶ ἔχουσι γνωμοδοτικὴν ἀρμοδιότητα ἐπὶ παντὸς ζητήματος θρησκευτικοῦ, κληρονομικοῦ ἢ τοῦ οἰκογενειακοῦ τῶν Μωαμεθανῶν δικαίου.

2. Πᾶσα ἀπόφασις Μουφτῆ ἐπὶ ζητημάτων ἀμφισβητουμένης δικαιοδοσίας γράφεται ἐπὶ πενταδράχμιον χαρτοσήμου, ὑποβάλλεται δὲ ὑπ' αὐτοῦ πρὸς θεωρήσιν εἰς τὸν Ἀρχιμουφτῆν, δυνάμενον καὶ νὰ μεταβάλῃ αὐτήν. Ὁ Ἀρχιμουφτῆς ἐπιστρέφει εἰς τὸν Μουφτῆν τὴν θεωρηθείσαν ἀπόφασιν, ἣτις δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ οὐδὲ ἀποτελεῖ δεδικασμένον μεταξὺ τῶν διαδίκων, ἀν μὴ κηρυχθῇ ἐκτελεστή ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐδρεύει ὁ ἐκδούς τὴν ἀπόφασιν Μουφτῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 119 ἐδ. 2 τῆς Πολ. Διοικονομίας.

3. Ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, εἰς ὃν ὑποβάλλεται δι' ἔγγραφου τοῦ Μουφτῆ, ἐπὶ τῶν θέσιν πρακτικοῦ καταθέσεως, ἡ ἀπόφασις ἐν πρωτοτύπῳ καὶ κεχωρημένη μεταφράσει, ἐξετάζει μόνον ἂν αὐτὴ ἐξεδόθῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιοδοσίας τοῦ Μουφτῆ. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ προέδρου νὰ κηρύξῃ ἐκτελεστήν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Μουφτῆ, λόγω υπερβάσεως δικαιοδοσίας ἢ ὑπόθεσις φέρεται δι' αἰτήσεως τοῦ ἐπιμελεστέρου τῶν διαδίκων, κοινοποιουμένης εἰς τὸν ἀντίδικον ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου, συζήτουμένη κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν συνοπτικῶν δικῶν. Τὸ Πρωτοδικεῖον δὲν δικαιούται νὰ ἐξετάσῃ τὸ περιεχόμενον τῆς ἀποφάσεως τοῦ Μουφτῆ, ἢ δὲ ἀποφασίς δὲν ὑπόκειται εἰς ἐνδικον μέσον, τακτικὸν ἢ ἐπικατον.

4. Διὰ Β. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, προτάσει τοῦ Ἀρχιμουφτῆ, καθορισθῶσιν τὰ εἰς τοὺς Μουφτῆδες διὰ τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδομένας ἀποφάσεις, ἀδείας γάμου καὶ λοιπὰς, κατὰ τὸ ἐδ. 1 πράξεις, καταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ προκαλοῦντος τὴν πράξιν δικαιώματα.

Ἄρθρον 11.

Ὁ Ἀρχιμουφτῆς καὶ οἱ Μουφτῆδες θεωροῦνται δημόσιοι ἄρχαι, ἀλληλογραφεῖσαι πρὸς τὰς ἀρχὰς εἰς τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν τοῦ Κράτους (πλὴν τῆς πρὸς ἀλλήλους καὶ εἰς Μουσουλμανικὰς κοινότητας ἀλληλογραφίας ὡς καὶ τῶν βιβλίων καὶ πράξεων αὐτῶν δυναμένων νὰ γράφωνται Τουρκιστῇ), ἢ δὲ ἀλληλογραφία των εἶνε ἀπὸ ἀλληλαγμένη ταχυδρομικῶν καὶ τηλεγραφικῶν τελῶν.

Ἄρθρον 12.

1. Πρὸς διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῶν περιουσιῶν τῶν Μουσουλμανικῶν κοινοτήτων, ἰδίᾳ τῶν βακουφικῶν τῆς κατηγορίας τῶν σχολικῶν περιουσιῶν (μεσρίφ) μέχρι ἐπιψηφίσεως ἐιδικοῦ νόμου περὶ ὁργανώσεως τῶν Μουσουλμανικῶν κοινοτήτων καθίστανται παρ' ἐκάστης Μουφτῆ διαχειριστικά ἐπιτροπὰ ἐξ ἐπτά μέχρι δώδεκα μελῶν, ἐκλεγόμεναι μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῶν τὴν πρῆδρον ὅστις ἐκπρὸσωπεῖ τὰς περιουσίας

ταύτας ἔναυτι τῶν ιδιωτῶν καὶ τῶν δημοσίων ἀρχῶν, αὐτοπορ-
τώπως ἢ διὰ τῶν πληρεξουσίων. Ἐπίσης ἐκλέγουσιν ἕνα ἀν-
τιπρόεδρον ἀναπληροῦντα τὸν πρόεδρον κωλύμενον ἢ ἀπόντα.

2. Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται ἐκλέγονται διὰ μίαν τριετίαν ὑπὸ τῶν
Μουσουλμάνων τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ
τῆς πόλεως ἐν ἣ προεδρεῖται ὁ Μουφτὴς καὶ, ὅν οὗτοι εἶνε κα-
τώτεροι τῶν διακοσίων, τῶν ἐκλογέων ὁλοκλήρου τῆς περιφε-
ρείας τοῦ μουφτῆ. Δὲν εἶνε ἐκλογίμοι οἱ μουφτῆδες καὶ οἱ ὑ-
πάλληλοι τῶν μουφτιῶν ἢ τῶν ἐπιτροπῶν τούτων, οἱ μουτεβε-
λῆδες τῶν βακουφικῶν περιουσιῶν καὶ οἱ κατ' εὐθείαν ἢ ἐκ
πληρίου μέχρι δευτέρου βαθμοῦ συγγενεῖς αὐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν
ἔχουσιν ὑποβάλλει πρὸς τὰς ἐκλεγέμενους διαχειριστικὰς ἐπι-
τροπείας λογοδοσίαν τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν καὶ δὲν ἔχουν
ἀπαλλοτρίωσιν τῆς ἐκ ταύτης εὐθύνης, ὡς καὶ οἱ ἐστερημένοι
τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἑκάστης ἐπιτροπῆς, ὁ τρόπος τῆς
ἐκλογῆς καὶ ἡ ἀναπλήρωσις τῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας
τῶν ἀποχωρούντων μελῶν, ἡ διαδικασία τῶν ἐνοστάσεων, κατὰ
τοῦ κώδικος τῆς ἐκλογῆς, ὡς καὶ ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τῶν
ἐπιτροπῶν τούτων, καθορισθῶσιν διὰ Β. Διαταγμάτων, προ-
καλούμενων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. Αἱ ἐπι-
τροπαὶ ἅμα τῇ ἐκλογῇ θεωροῦνται καταρτισθεῖσαι καὶ ἀνα-
λαμβάνουσι τὰ καθήκοντα αὐτῶν.

4. Αἱ ἐπιτροπαὶ συντάσσουσιν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ
ἐξόδων αὐτῶν. Τὰ ἐξόδα συνίστανται κυρίως εἰς τὰς ἀποδοχὰς
τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν τῆς περιφέρειας, τὰς δαπάνας
ἐκκαθάρσεως, ἐξόδα παρθεναρίων καὶ ὁδοποιῶν τοῦ Ἀρχι-
μουφτῆ, τῶν Μουφτιῶν καὶ τῶν προέδρων τῶν ἐπιτροπῶν
μισθοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῶν μουφτιῶν, καὶ τῶν κοινοτήτων,
δικαδωμάτων τῶν μουτεβελῆδων, ἐφ' ὅσον ἡ διατήρησις αὐτῶν
ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ βαλκάνιου, ἐπισκευὰς βακουφικῶν, κοι-
νοτικῶν καὶ σχολικῶν κτιρίων, δαπάνας ἰδρύσεως καὶ λει-
τουργίας φιλοφρόνων ἰδρυμάτων κτλ. Αἱ αὗται ἐπιτροπαὶ
διοικῶσι τὰ κοινοτικά μυσουλμανικά σχολεῖα, διορίζουσι καὶ
παύουσιν τὸ προσωπικὸν αὐτῶν ὡς καὶ τοὺς ὑπάλληλους τῶν
κοινοτήτων, πλὴν τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν καὶ τοῦ προ-
σωπικοῦ τῶν ἱεροδικαστηρίων ὑπαγομένων εἰς τὸν οἰκεῖον μου-
φτῆν. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρου τούτου, ὁ
τρόπος τῆς ἐνικρίσεως ἢ ἐκποίησεως τῶν περιουσιῶν τῶν
κοινοτήτων καὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν προσόδων αὐτῶν ὁ τρό-
πος τῆς διαχειρίσεως τῶν βακουφικῶν περιουσιῶν ἐν
αἷς περιφερείαις δὲν ὑπάρχει Μουφτῆς, ἢ ἀνάγκης τῆς
ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως ἐποπτείας τῶν Μουφτιῶν καὶ τοῦ Ἀρ-
χιμουφτῆ, καθορισθῶσιν διὰ Β. διαταγμάτων, προκαλουμέ-
νων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, μετὰ γνωμοδότη-
σιν τοῦ Ἀρχιμουφτῆ.

5. Ἄμα τῷ καταρτισμῷ τῶν ἐπιτροπῶν τούτων, οἱ ἐν τῇ
περιφερείᾳ ἑκάστου μουφτῆ διαχειρίζονται παντὸς εἶδους ἀνεξαί-
ρέτως βακουφικῶν περιουσιῶν (μουτεβελῆδες) ὑποχρεοῦνται
νὰ παραδώσωσιν εἰς αὐτάς ἀκριβῆ λογοδοσίαν τῆς διαχειρί-
σεως τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν. Οἱ ἀρνούμενοι διώ-
κονται ποινικῶς ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 482 τοῦ Ποινικοῦ
νόμου, αἱ δὲ ἐπιτροπαὶ ἐπιλαχθῶσιν αὐτοδικῶς καὶ διὰ
κητικῶς τῆς κατοχῆς καὶ διαχειρίσεως τῶν εἰς γέφυρας τοῦ
μουτεβελῆ βακουφικῶν περιουσιῶν. Ἡ λογοδοσία ἐξελέγχεται
ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις καταλογίζει εἰς τὸν μουτεβελῆ τὸ
ποσὸν ἔλλειμμα εἰσπραττόμενον διὰ τοῦ δημοσίου ταμεῖου ὑπὲρ
τῆς ἐπιτροπῆς, κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως τῶν δη-
μοσίων ἐσόδων, ἀπαγορευμένης ὅπως τῆς προσωπικῆς κρα-
τήσεως.

* Ἄρθρον 13.

1

1. Ἰδρύεται ἐν Ἀθήναις Ἱερὰτικὴ Μουσουλμανικὴ Σχολὴ
συντηρουμένη δαπάναις τοῦ Κράτους πρὸς μέγιστον Ναύτηδων
(Μουφτιῶν καὶ Ἱεροδικῶν).

2. Διὰ τὰς δαπάνας τῆς συντηρήσεως αὐτῆς, ἥτοι μεθοδο-
σίαν προσωπικοῦ, ἐνοίκιον διδασκλήρου, σίτησιν μαθητῶν καὶ

ἄλλα ἐξόδα, ἀναγράφεται κατ' ἔτος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν
ἐσόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημό-
σιας Ἐκκαθάρσεως πιστώσεις ἐκ θραυμάτων ἑκατὸν χιλιάδων.

3. Ἡ καθόλου ὁργάνωσις τῆς Σχολῆς ταύτης, τὸ διδάσκον
προσωπικόν, τὰ προσόντα καὶ αἱ ἀποδοχαὶ ἑκάστου, ἡ διάρκειαι
τῶν σπουδῶν καὶ τὰ ἐν ἑκάστη τάξει διδασκτέα μαθήματα, τὸ
ἀναλυτικὸν πρόγραμμα, τὰ τῆς ἐγγράφης, φοιτήσεως, ἐξετά-
σεων, προαγωγῆς ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν καὶ ἀποφαιτησεως τῶν
μαθητῶν, ὡς καὶ ὅλαι αἱ λεπτομέρειαι ἐν γένει τῆς λειτουργίας
τῆς Σχολῆς, κανονισθῶσιν διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομέ-
νων προτάσει ἐπιτροπῆς καταρτιζομένης διὰ Β. Διατάγματος,
ἐξ ἱερωμένων Μουσουλμάνων, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρχι-
μουφτῆ ἢ τοῦ ὑπὸ αὐτῷ διοριζομένου Μουφτῆ. Αἱ διὰ τῶν δια-
ταγμάτων ταύτων κανονισθόμεναι δαπάναι ἐν τῷδε μισθῷ περι-
πτώσει δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὸ ἐν ἐδαφίῳ δευτέρῳ τοῦ παρόν-
τος ἄρθρου καθοριζόμενον ὅριον ἐτησίως πιστώσεως.

* Ἄρθρον 14.

1. Πᾶσαι αἱ ἀπὸ τῆς προαρτήσεως τῶν Ν. Χωρῶν ἐκδο-
θεῖσαι ὑπὸ τῶν Μουφτιῶν ἀποφάσεις ὑπάγονται ὑπὸ τὰς δια-
τάξεις τοῦ ἄρθρου 10 ἐδαφ. 2 καὶ 3.

2. Μέχρι τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 καταρτισμοῦ τῶν ἐπιτρο-
πῶν οἱ διαχειρίζονται παντὸς εἶδους βακουφικῶν περιουσιῶν (μου-
τεβελῆδες) ἢ οἱ πληρεξούσιοι ἢ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν, καλού-
μενοι ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Μουφτῆ δι' εἰδικῆς προσκλήσεως και-
νοποιουμένης διὰ δικαστικῆς κλητῆρος, ὑποχρεοῦνται νὰ κα-
ταθέσωσιν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν παρὰ τῷ πληρεστέρῳ
ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ ἐπ' ὀνόματι τῆς
οἰκείας ἐπιτροπῆς τὰ εἰς χεῖρας τῶν μετρητῶν τὰ ἀνήκοντα
εἰς τὴν ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῶν περιουσιῶν καὶ νὰ παραδώ-
σωσι τῷ ἀρμοδίῳ Μουφτῇ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας ταύ-
της. Τὰ αὐτὰ κατατεθειμένα ἀποδίδονται εἰς τὸν πρόεδρον τῆς
κατὰ τὸ ἄρθρον 12 ἐπιτροπῆς κατόπιν ἀποφάσεως αὐτῆς. Οἱ
μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὴν πρόσκλησιν ταύτην ἐν ὅλῳ ἢ ἐν
μέρει τιμωροῦνται μετὰ τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 482 τοῦ Ποιν.
Νόμου, τοῦ μὴ κατατεθέντος ποσῷ ἢ τῶν μὴ παραδοθέντων
περιουσιακῶν ἀντικειμένων θεωρουμένων ὡς προσδοκώμενον
ἢ ληφθέντος κέρδους.

3. Μέχρι τῆς συστάσεως τῶν διαχειριστικῶν ἐπιτροπῶν ἡ
διαχείρισις τῶν βακουφικῶν περιουσιῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἀρ-
μοδίων Μουφτιῶν, οἵτινες θέλουσι παραδώσει, ταύτην καὶ τὰ
εἰσπραγθέντα ὑπ' αὐτῶν μετρητὰ εἰς τὰς ἐπιτροπὰς ἅμα κα-
ταρτιζόμενας, δίδοντες ἅμα πρὸς αὐτάς λόγον τῆς διαχειρί-
σεως τῶν. Οἱ Μουφτῆδες ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς συμβάσεως
δὲν δικαιοῦνται νὰ προβῶσιν εἰς ἐκμισθώσεις βακουφικῶν κτη-
μάτων διὰ χρόνον μακρότερον τοῦ ἔτους. Δὲν δικαιοῦνται ὡ-
σούτως νὰ προβῶσιν εἰς δαπάνας μὴ ἀπολύτως ἀναγκαίας καὶ
ἀνωτέρας τῶν μέχρι τούδε τακτικῶν τοιούτων.

4. Ἐάν μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς λογοδοσίας τῶν εἰς τὰς
ἐπιτροπὰς τοῦ ἄρθρου 12 καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτῶν ἀπὸ τῆς
ἐκ τῆς διαχειρίσεως εὐθύνης ἤθελον ἐκλεγῇ ὡς μέλη τῶν δια-
χειριστικῶν ἐπιτροπῶν Μουτεβελῆδες ἢ συγγενεῖς αὐτῶν κατ'
εὐθείαν γαμμίην καὶ ἐκ πληρίου μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ,
οὗτοι δὲν δικαιοῦνται νὰ μεταστώσι συναδριάσεως τῆς ἐπιτρο-
πῆς κατ' ἑνὸς καὶ κινῶνται ζητήματα ἀνασφαμένως ἢ σπέννυνται
μετὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν λογοδοσίαν ἀναπληροῦμενοι εἰς τὰς συν-
αδριάσεις ταύτας ὑπὸ ἀναλόγου ἀοιμοῦ ἐκ τῶν ἐπιλαχόντων,
τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς τὸ κώλυμα τοῦτο.

* Ἄρθρον 15.

1. Πᾶσα προγενεστέρα διάταξις ἐπὶ ἀντικειμένων ρυθμιζο-
μένων ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου καταργεῖται.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 6, 7, 10, 12 καὶ 14 τοῦ παρόν-
τος νόμου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐν Κρήτῃ, ὅπου ἐξακολου-
θοῦν ἰσχύοντες οἱ ἐπὶ τοῦ θέματος σχετικοὶ νόμοι τῆς Κρητι-
κῆς Πολιτείας.

3. Η ισχύς του παρόντος νόμου άρχεται από της δημοσίευσής του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημῶν σήμερον κυρώθεις, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργός
Δημ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 27 Ἰουνίου 1920.

Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Ι. Α. Τσιριμώκος

(22)

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1198 περὶ πληρωμῆς ὁδοιπορικῶν ἐξόδων εἰς τοὺς μετατιθεμένους ἢ ἀποσωμένους λειτουργοὺς τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Νόμος 2347

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαιεν καὶ διατάσσουεν

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ μὲνον ἄρθρον τοῦ νόμου 1198 μετὰ τὰς λέξεις «μετατιθεμένων ἢ ἀποσωμένων» προτείνονται αἱ λέξεις «ὡς καὶ τῶν μεταβαινόντων ἐκ τῆς χειμερινῆς ἐδρας σχολείου τινὸς εἰς τὴν θερινὴν ἢ τανάπαινον».

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημῶν σήμερον κυρώθεις, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργός
Δημ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 27 Ἰουνίου 1920.

Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Α. Τσιριμώκος

(23)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1000 περὶ μεταθέσεως τῶν λειτουργῶν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Νόμος 2348

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαιεν καὶ διατάσσουεν

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ τελευταία φράσις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ μόνου ἁρθροῦ τοῦ νόμου 1000 «εἰς ἄλλην δὲ ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου» τροποιοιεῖται ὡς ἑξῆς.

«Εἰς ἄλλην δὲ ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν κατὰ πρότα-

σιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου ὑποκειμένην εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ, γινόμενην δὲ εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ μετατιθεμένου καὶ μετὰ γνώμοδότησιν τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ τῆς περιφέρειας ἐξ ἧς ἡ μετάθεσις, εἴτε πρὸς τιμωρίαν κατ' ὑπόδειξιν τοῦ οἰκείου ἐποπτικοῦ συμβουλίου».

2. Αἱ ἀπὸ τῆς ισχύος τοῦ νόμου 1000 μέχρι σήμερον ἐκδοθεῖσαι σχετικαὶ ἀποφάσεις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου ἰσχύουσιν ὡς προτάσεις πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον.

3. Πρὸς πληρωμὴν σχολικῆς ἀνάγκης γίνεται ἀπόσπασις διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐκ πολυταξίων ἢ καὶ διταξίων σχολείων εἰς ἀργοὺν μονοτάξιον, ἐντὸς μὲν τῆς αὐτῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφέρειας προτάσει τοῦ οἰκείου ἐποπτικοῦ συμβουλίου, εἰς ἄλλην δὲ ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν προτάσει τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου. Ἡ τοιαύτη ἀπόσπασις διαρκεῖ ἐνέτος, δυναμένη γὰρ πρὸς ἀνάκλησιν ἐν ἀρχῇ ἑτοῦς κατ' αἴτησιν τοῦ ἀποσπασθέντος, ἢ καὶ γὰρ παύσει πρὸ τῆς πάρελευσεως τοῦ ἔτους, εἴν ἐν τῇ κενῇ τάξει θέσει διορισθῇ τακτικὸς διδάσκαλος. Μετὰ τὴν πέρασιν τοῦ χρόνου τῆς ἀποσπάσεως ἢ τὴν ἀνάκλησιν τῆς θέσεως ἀπὸ τακτικοῦ διδασκάλου ὁ ἀποσπασθεὶς ἐπανερχεται αὐτοδικαίως ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως εἰς τὴν μὲνιμον θέσιν του, ἥτις διατηρεῖται κενή.

4. Ο ἀπολυμένος δι' ἐγκατάλειψιν θέσεως δὲν δύναται νὰ ἀναδιωρισθῇ, πρὶν ἢ περῆθουν ἐξ ὑῆρας, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς θέσεως.

Ο παρών Νόμος θέλει κωδικοποιηθῇ διὰ Β. Δ. μετὰ τοῦ νόμου 12426 «περὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως».

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημῶν σήμερον κυρώθεις, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργός
Δημ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 27 Ἰουνίου 1920.

Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Ι. Α. Τσιριμώκος

(24)

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ ἐν Παρισίοις Πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Ρωμάνου, ἀφ' ἐνός, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, καὶ ἀφ' ἐτέρου τοῦ κ. Γρ. Μάου, συναφθείσης συμβάσεως περὶ δωρεᾶς ὑπὸ τοῦ τελευταίου πρὸς τὸ Κράτος συλλογῆς ἀντικειμένων Σινικῆς καὶ Ἰαπωνικῆς τέχνης.

Νόμος 2349

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαιεν καὶ διατάσσουεν

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ κατωτέρω πρᾶκτιθέμενον ὑπ' ἀριθ. 1980 συμβόλαιον, συνταχθέν ἐνώπιον τοῦ ἐν Παρισίοις Πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Μιχ. Καρκαλάνου, μεταξύ τοῦ Πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐν Παρισίοις κ. Ἀθω Ρωμάνου, ἀφ' ἐνός,

ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, καὶ ἀφ' ἐτέρου τοῦ κ. Γρηγορίου Μάνου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰανουαρίου 1920.

Οἱ Ὑποῦργοι

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Μ. Νεγροπόντης

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας
Γ. Καφαντάρης

Ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσεως
Δ. Αἰγυας

Ἀριθ. 1980.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ

Ἐν Παρισίοις σήμερον τὴν ἑκτὴν τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἑνεακοσιοστοῦ δεκάτου ἐνάτου (1919), ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Τετάρτην καὶ ὥραν 12ην μεσημβρίας, ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ ἐνταῦθα Βασιλικοῦ Προξενείου τῆς Ἑλλάδος, κειμένῳ ἐντὸς τοῦ ἐπὶ τῆς οἰκίας Αὐγούστου-Βακκερῆ ὑπ' ἀρ. 17 μεγάρου τῆς Βασιλικῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, ἰδιοκτησίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐνώπιον ἐμοῦ Μιχαήλ Ν. Καραμάνου, Προξένου τῆς Ἑλλάδος, κατοικοῦντος καὶ ἐδρεύοντος ἐνταῦθα, ἐκτελούντος συμβολαιογραφικὰ καθήκοντα, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι μνημονευομένων καὶ προτυπογεγραμμένων δύο μαρτύρων, γνωστῶν μοι, ἐνηλίκων, ἀσχετῶν πάσης συγγενείας πρὸς ἐμέ, πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἐμφανισθέντας καὶ μὴ ὑπαγομένων εἰς ἄλλην τινὰ τοῦ νόμου ἐξαιρέσιν, πολιτῶν ἑλληνικῶν παρεπιδημούντων ἐνταῦθα, κ. κ. Ἀλεξάνδρου Κωνσταντινίδου, εἰσοδηματίου καὶ κατοικοδημίου τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, καὶ Πέτρου Γρυπάρη, φοιτητοῦ καὶ κατοικοδημίου τοῦ Δήμου Μυκίνου, ἐνεργήσαντες αὐτοπροσώπως οἱ πρὸς ἐμέ καὶ τοὺς ἀνωτέρω μάρτυρας γνωστοὶ καὶ ἀσχετοὶ πάσης συγγενείας, ἐνήλικοι καὶ μὴ ἐξαιρέτεοι, αἱ Α. Ἐξοχότητες, οἱ κ. κ. Ἀθωῆς Ῥωμᾶνος, Πρεσβευτὴς ἐν Παρισίοις τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων καὶ κατοικοδημίου τοῦ Δήμου Ἀργοστολίου, ἐνεργῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὡς Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, δυνάμει τῆς ὡδὲ συννημμένης πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπ' ἀριθ. 45 τῆς 19ης Ἰανουαρίου ἐ. ἔτους καὶ τῆς ὡσαύτως συναπτομένης ἐξουσιοδοτήσεως τῶν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσεως, ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν κ. κ. Δ. Αἰγυας, Γ. Καφαντάρη καὶ Μιλτιάδου Νεγροπόντη ὑπ' ἀριθ. 11678 τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1919, καὶ Γρηγορίου Μάνου πρῶτον Πρεσβευτῆς τοῦ Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ἐν Βιέννῃ καὶ ἤδη πολιτικὸς συνταξιούχος καὶ κατοικοδημίου τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, καὶ συνωμολόγησαν τὰ ἐπόμενα. «Ὁ δεῦτερος τῶν συμβαλλομένων κ. Γρηγόριος Μάνος, κάτοχος συλλογῆς ἀντικειμένων Σινικῆς καὶ Ἰαπωνικῆς Τέχνης, δωρεῖται ὁλοκλήρῳ τὴν συλλογὴν ταύτην ἀπὸ σήμερον εἰς τὸ Δημόσιον, εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν κατοχὴν καὶ κυριότητα τοῦ ὁποίου περιέρχεται ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τοῦ παρόντος συμβολαίου ὁλοκλήρως ἡ Συλλογὴ αὕτη, τηρουμένων ἅμα τῶν ἐπομένων ὧρων, οὓς ἀμφότερα τὰ συμβαλλόμενα μέρη ὁμοφώνως ἀπεδέχθησαν, αἱ) ἡ μεταφορὰ τῆς συλλογῆς εἰς Ἀθήνας θὰ γίνῃ βραδύτερον, ὅταν τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας καταστήσωσι ταύτην εὐχερῆ καὶ σχετι-

κῶς ὀλιγοδάπανον, β) ἡ φύλαξις τῆς συλλογῆς θὰ παραμείνῃ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἰς τὸν δωρητὴν, ὅστις θὰ χρησιμοποίησιν τὴν ἐν τῷ μεταξύ χρόνον πρὸς κατὰ τὸν πλῆρους τῆς συλλογῆς καταλόγου, γ) ἡ συσκευασία καὶ ἀποστολὴ τῆς συλλογῆς εἰς Ἑλλάδα, ὅταν ἐπιτεθῇ ἡ στιγμή, θὰ γίνῃ τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐτέρου τῶν συμβαλλομένων κ. Γρηγορίου Μάνου, κατεχόμενου συγχρόνως εἰς τὴν Ἑλλάδα. Πᾶσαι αἱ σχετικαὶ δαπάναι, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐξόδων ταξιδίου τοῦ δωρητοῦ, θὰ ἐπιβαρύνωσι τὸ Δημόσιον, δ) τὸ Κράτος θὰ διαθέσῃ ἐν τινι τῶν ἐν Ἀθήναις Μουσείων τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν αἰθουσῶν πρὸς τοποθέτησιν τῆς συλλογῆς, εἰς τὰς αἰθούσας δὲ ταύτας θὰ δοθῇ τὸ ὄνομα τοῦ δωρητοῦ, ὅστις θὰ ἐπιστατήσῃ ὁ ἴδιος εἰς τὴν τοποθέτησιν τῆς συλλογῆς, ἥς τὴν ἐπίβλεψιν θὰ δικτηρήσῃ ἐφ' ὅρου ζωῆς αὐτοῦ οὗτος ὁ δωρητής, ε) εἰς τὸν κ. Γρηγόριον Μάνον διὰ τὴν δωρεάν αὐτοῦ ταύτην καὶ τὰς ἀνωτέρω μνημονευομένας ὑπηρεσίας αὐτοῦ θὰ χορηγηθῇ ἰσοδύναμος ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ εἰς βάρος τοῦ εἰδικοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν Ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν μνημῶν ἐπίδομα πεντακοσίων (ἀριθ. 500) δραχμῶν, ἀρχίμενον ἀπὸ πρώτης Ἰανουαρίου 1919. Τὸ ἐπίδομα δὲ τοῦτο εἶνα ἀνεξάρτητον τῆς συντάξεως αὐτοῦ, ἣν θέλει ἐξακολουθήσει λαμβάνων εἰς ἀκέραιον, ὡς καὶ μέχρι σήμερον. Ἡ παροῦσα σύμβασις, ἀπαλλασσομένη τῶν χαρτοσήμων, ὑποβληθήσεται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Βουλὴν, ἅμα συνερχομένην.

Δι' ὃ εἰς πίστῳ τῶν ἀνωτέρω συνετάχθη τὸ παρὶν, ὅπερ ἀναγνωσθέν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκουον πάντων καὶ εἴτα βεβαιωθέν ὑπογράφεται νομίμως ὑφ' ὧν καὶ ὑπ' ἐμοῦ, ὡς ἔπεται.

Οἱ συμβαλλόμενοι

Ἀθ. Ῥωμᾶνος

Γρ. Μάνος

Ὁ Πρόξενος

Οἱ μάρτυρες

Ἀλ. Κωνσταντινίδης

Π. Γρυπάρης

Μ. Ν. Καραμάνος

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον.

Ἐν Παρισίοις τῇ 7/20 Ἰανουαρίου 1920

Ὁ Πρόξενος

Μ. Ν. Καραμάνος

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑποῦργοι

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Μ. Νεγροπόντης

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας

Γ. Καφαντάρης

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργός

Δημ. Αἰγυας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Γ. Δ. Τσιριμώκος

(25)

Περί αμείψσεως τῆς παλίας προκαταβολῆς τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς εἰς δραχ. 9,000,000.

Νόμος 2360**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Υψηλάμενοι ὑμετέρως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἡ παλία προκαταβολὴ τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς ἀνέκταται εἰς ἐννέα ἑκατομμύρια (9000000) δραχμῶν.

Ἡ προκαταβολὴ αὕτη δύναται νὰ ἐλκεσθῇ διὰ Β. διατάγματος προκαταλαμβάνου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὰ νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρὰ Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιεύθητω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήραις τῇ 29 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Κ. Δ. Ραϊτιβάν

Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήραις τῇ 30 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Α. Τσιριμώκος

(26)

Περί κυρώσεως τῶν ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1919 περὶ προσθήκης εἰδικῶν διατάξεων εἰς τὰ ἐπ' ἀριθ. 1726 καὶ 1791 Ν. διατάγματα καὶ ἀπὸ 4 Ὀκτωβρίου 1919 περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 27 Αὐγούστου ἐ. ἔ. Ν. διατάγματος περὶ προσθήκης εἰδικῶν διατάξεων εἰς τὰ ἐπ' ἀριθ. 1726 καὶ 1791 ἐ. ἔ. Ν. διατάγματα νομοθετικῶν διαταγμάτων.

Νόμος 2363**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Υψηλάμενοι ὑμετέρως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦνται τὰ ἀπὸ 27 Αὐγούστου ἐ. ἔ. «περὶ προσθήκης εἰδικῶν διατάξεων εἰς τὰ ἐπ' ἀριθ. 1726 καὶ 1791 ἐ. ἔ. Ν. ματα», καὶ ἀπὸ 4 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 27 Αὐγούστου ἐ. ἔ. Ν. Διατάγματος «περὶ προσθήκης εἰδικῶν διατάξεων εἰς τὰ ἐπ' ἀριθ. 1726 καὶ 1791 ἐ. ἔ. Ν. Διατάγματα» Νομοθετικὰ Διατάγματα ἔχοντα οὕτω.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ**ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Προτάσει τοῦ μετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐνωμοτάρχαι καὶ Ὑπενωμοτάρχαι εἰσὶνες, λόγῳ τῆς ἀποστολῆς τῶν εἰς στρατιωτικῶς καταληφθεὶσας χώρας, ἡ ἀλλοτρίου ἐκτὸς τοῦ Κράτους διὰ λόγους ὑπηρεσίας, δὲν ὑπέστησαν τὰς κατὰ τὸ ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου 1919 ἐπ' ἀριθ. 1726 Νομοθετικὸν Διατάγματι περὶ προβέβαιων ἐν τῇ Χωρο-

φυλακῇ, ὡς ἐρροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐπ' ἀριθ. 1791 ὁμοίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ ἐπ' ἀριθ. 1726 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ προβέβαιων ἐν τῇ Χωροφυλακῇ καὶ τὸ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦτων ἐκδόθεν ἀπὸ 2 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. Β. διατάγματι περὶ τοῦ τρόπου πληρώσεως χηρευουσῶν θέσεων εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ ἐνωμοτάρχου, τοῦ ἀνθυπομειράρχου καὶ τοῦ ἀνθυπομειράρχου, προβλεπομένης ἐξετάσεως, δύνανται νὰ προβεβαθίσιν ἐὰν συγκεντρώσιν 1) τὰ ἐν παραγράφῳς α', β', γ' καὶ δ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1919 Β. Διατάγματος περὶ τοῦ τρόπου πληρώσεως χηρευουσῶν θέσεων εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ ἐνωμοτάρχου, τοῦ ἀνθυπομειράρχου καὶ τοῦ ἀνθυπομειράρχου διαλαμβανόμενα ἢ ἢ καὶ προσόντα, 2) τὸν κατὰ τὸ αὐτὸ Διατάγμα ἀπαιτούμενον χρόνον ὑπηρεσίας 2) ἐκαστέρου βαθμοῦ καὶ 3) τὰ δι' ἃν προτείνονται βαθμοὶ ἐπαγγελματικὰ προσόντα καὶ γνώσεις ἀνευ ἐξετάσεως καὶ ἐπὶ τῇ βάσει προτάσεων τῶν κατὰ ἱεραρχίαν προϊστάμενων τῶν ἀξιωματικῶν ἀναδρομικῶς καὶ μετ' ἀποδοχῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας καὶ ἑτεροὶ συνάδελφοί των, ὑποστάντες πὰς ὡς ἄνω ἐξετάσεις καὶ ἐγγραφεῖς εἰς τὸν κυρωθέντα πίνακα προήχθησαν.

Ἄρθρον 2ον.

Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον ἱεραρχικῶς ὑποβαλλόμεναι εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς προτάσεις ἐξελέγχονται παρὰ ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης διὰ διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ συγκειμένης ἐξ ἐνὸς Συνταγματάρχου τῆς Χωροφυλακῆς, ὡς προσέδρου, δύο Τγματάρχων καὶ δύο κατωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ αὐτοῦ σώματος, ὡς μελῶν, συγκροτουμένου παρὰ αὐτῆς πίνακος κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος τῶν κατὰ τὴν ἀνέξελεχτον καὶ ἀνέκλητον ἀπόδοσιν τῆς κρινόμενον παρὰ αὐτῆς προακτέων θέσεων ὑποβάλλεται εἰς τὸ πρὸς κύρωσιν πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργῶν, προκαλεῖντα μετὰ τοῦτο τὸ περὶ προβέβαιων τῶν ἐνωμοτάρχων εἰς ἀνθυπομειράρχων Β. διατάγμα καὶ διὰ τὰς αὐτὰς τὴν προβεβαθίσιν τῶν ὑπενωμοτάρχων εἰς ἐνωμοτάρχους.

Ἄρθρον 3ον.

Ὡς πρὸς τοὺς ἐνωμοτάρχους καὶ ὑπενωμοτάρχους τούτους, περὶ ὧν τὰ δύο προηγούμενα ἀρθρα, καταργεῖται πᾶσα, εἴτε ἐν νόμῳ, εἴτε ἐν Β. διατάγματι περιεχομένη ἀντίθετος πρὸς ταῦτα διάταξις.

Ἄρθρον 4ον.

Ἀνθυπομειράρχαι τῆς Χωροφυλακῆς, οἵτινες λόγῳ τῆς ἀποστολῆς τῶν εἰς στρατιωτικῶς καταληφθεὶσας χώρας ἡ ἀλλοτρίου ἐκτὸς τοῦ Κράτους διὰ λόγους ὑπηρεσίας, ὑπέστησαν τὰς κατὰ τὰ ἀρθρα 1, 2, 3, καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1919 Β. διατάγματος «περὶ ἐνεργείας συμπληρωματικῶν ἐξετάσεων ἐν τῇ Χωροφυλακῇ» προβλεπομένης ἐξετάσεις, μετὰ τὴν κατάταξιν τῶν κατὰ λόγον ἐπιτυχίας ἐν τῇ κυρωθέντι πίνακι ἐπιτυχόντων ἀνθυπομειράρχων τῆς Χωροφυλακῆς, ὑποψηφίον διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπομειράρχου, προσάγονται πρὸς πληρωσιν τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κυρώσεως τοῦ ρηθέντος πίνακος χηρευουσῶν θέσεων ἀνθυπομειράρχων ἐν τῇ Χωροφυλακῇ, ἀναδρομικῶς καὶ μετ' ἀποδοχῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας καὶ ἑτεροὶ συνάδελφοί των προήχθησαν, μόνον ἐὰν ἔσχω ἀνωτέραν ἐπιτυχίαν τῆς τοῦ τελευταίου προβεβαθέντος.

Ἡ περιπτώσις ἰσχύει τῇ τοῦ τελευταίου προβεβαθέντος ἐπιτυχίας προβεβαθίζονται, ἐὰν τυγχάνωσιν ἀρχαιότεροι αὐτοῦ.

Ἐὰν δὲ καὶ μετὰ τὴν προαγωγήν τοῦτων δὲν ἐπιβιώσῃται αἱ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κυρώσεως τοῦ πίνακος καὶ αἱ θέσεις ἀνθυπομειράρχων, τότε αἱ ὑπολειπόμεναι πληροῦνται ἐκ τῶν ὡς ἐν τῇ ἐπιτυχίας τῶν ἀμέσως ἐπομένων υποψηφίων ἐν τῷ πίνακι διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπομειράρχου ἀνθυπομειράρχων τῆς Χωροφυλακῆς, ὡς καὶ τῶν ἐχόντων ἰσὺν πρὸς αὐτοὺς ἐπιτυχίαν ἐκ τῶν εἰς τὰς στρατιωτικῶς καταληφθεὶσας χώρας ὑπηρετούντων, ὡς ἄνω τῆς προηγούνης πάντων τούτων λογιζομένης.

ἀφ' ἧς καὶ οἱ προηγούμενοι συνάδελφοί των κατὰ λόγον ἐπιτυχίας ἐν τῷ πινάκι προήχθησαν μετ' ἀποδοχῶν.

Ἄρθρον 5ον.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγούμενου ἁρθροῦ ὑπάρχοντες καὶ οἱ ἀνθυποασπιστῆς, ἐνωμοτάρχαι καὶ ὑπενωμοτάρχαι, οἵτινες ὑπέστησαν τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1919 Β. διατάγματος «περὶ τρόπου πληρώσεως χηρευστῶν θέσεων εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ ἐνωμοτάρχου, τοῦ ἀνθυποασπιστοῦ καὶ τοῦ ἀνθυπομοιράρχου» καὶ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1919 ὁμοίου διατάγματος «περὶ ἐνεργείας συμπληρωματικῶν ἐξετάσεων ἐν τῇ Χωροφυλακῇ» προβλεπομένης συμπληρωματικὰς ἐξετάσεις.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὑποβληθησομένου ὑπὸ τὴν ψήφον τῆς Βουλῆς, ἀμ. συνερχομένης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσανεν καὶ διατάσσομεν·

Τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἀπὸ 27 Αὐγούστου ἐ. ἔ. Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ προσθήκης εἰδικῶν διατάξεων εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 1726 καὶ 1791 Νομοθετικὰ Διατάγματα» καταργοῦνται.

Ἄρθρον 2ον.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ 27 Αὐγούστου Νομοθετικοῦ Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς·

«Ἀνθυποασπιστῆς τῆς Χωροφυλακῆς, Ἐνωμοτάρχαι καὶ Ὑπενωμοτάρχαι, οἵτινες, λόγῳ τῆς ἀποστολῆς των εἰς στρατιωτικῶς καταληφθείσας χώρας, ὑπέστησαν εὐδοκίμως τὰς συμπληρωματικὰς ἐξετάσεις, συμφώνως τοῖς ἁρθροῖς 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1919 Β. διατάγματος «περὶ ἐνεργείας συμπληρωματικῶν ἐξετάσεων ἐν τῇ Χωροφυλακῇ», ἡ τοιοῦτοι, οἵτινες, λόγῳ τῆς ἀποστολῆς των ἀλλαγῇ ἐκτὸς τοῦ Κράτους διὰ λόγους ὑπηρεσίας, ὑπέστησαν τὰς διὰ τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὰ ἄρθρα 5, 11 καὶ 22 τοῦ ἀπὸ 2 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. Β. διατάγματος «περὶ τρόπου πληρώσεως χηρευστῶν θέσεων εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ ἐνωμοτάρχου, τοῦ ἀνθυποασπιστοῦ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τοῦ ἀνθυπομοιράρχου» ὑπενωμοτάρχας, ἐνωμοτάρχας καὶ ἀνθυποασπιστὰς τῆς Χωροφυλακῆς προβλεπομένης ἐξετάσεις, μετὰ τὴν κατὰ τὴν σειράν τῆς ἐπιτυχίας των ἐν τοῖς κυρωθεῖσι πινάξιν ἐπιτυχόντων ἀνθυποασπιστῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ἐνωμοταρχῶν καὶ ὑπενωμοταρχῶν ὑποψηφίων διὰ τοὺς βαθμοὺς τοῦ ἀνθυπομοιράρχου, ἀνθυποασπιστοῦ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τοῦ ἐνωμοτάρχου, πράττονται πρὸς πλήρωσιν τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κυρώσεως τῶν ρηθέντων πινάκων χηρευστῶν θέσεων ἀνθυπομοιράρχων, ἀνθυποασπιστῶν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἐνωμοταρχῶν ἀναδρομικῶς καὶ μετ' ἀποδοχῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας καὶ ἕτεροι συνάδελφοί των ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς κεκρωμένους πίνακας, προήχθησαν, ἐὰν ἔσχων ἀνωτέραν τῆς τοῦ τελευταίου προδιδασθέντος ἐξ ἐκάστου βαθμοῦ ἐπιτυχίαν. Ὡς πρὸς τοὺς ἐνωμοτάρχας, ὑποψηφίους διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυποασπιστοῦ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ὑπενωμοτάρχας ὑποψηφίους διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐνωμοτάρχου, συνυπολογίζονται καὶ αἱ κεκρωμένοις θέσεις, ὡς ἐκ τῆς προαγωγῆς τῶν ἀνθυποασπιστῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπομοιράρχου καὶ ἐνωμοταρχῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυποασπιστοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἐν περιπτώσει ἴσης τῇ τοῦ τελευταίου προδιδασθέντος ἐξ ἐκάστου βαθμοῦ ἐπιτυχίας, προδιδάζονται ἐὰν τυγχάνωσιν ἀρχαιότεροι αὐτοῦ.

Ἐὰν δὲ καὶ μετὰ τὴν προαγωγὴν τούτων δὲν ἐπληρώθησαν αἱ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κυρώσεως τῶν πινάκων κεναὶ θέσεις ἀνθυπομοιράρχων, ἀνθυποασπιστῶν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἐνω-

μοταρχῶν, τότε, αἱ ὑπολειπόμεναι πληροῦνται ἐκ τῶν ὡς ἐκ τῆς ἐπιτυχίας των ἀμέσως ἐπομένων ὑποψηφίων ἐν τοῖς πινάξιν διὰ τοὺς βαθμοὺς τοῦ ἀνθυπομοιράρχου, τοῦ ἀνθυποασπιστοῦ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἐνωμοτάρχου ἀνθυποασπιστῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ἐνωμοταρχῶν καὶ ὑπενωμοταρχῶν, τῆς προαγωγῆς καὶ τούτων λογιζομένης, ἀφ' ἧς καὶ οἱ προηγούμενοι συνάδελφοί των κατὰ σειράν ἐπιτυχίας ἐν τοῖς πινάξιν προήχθησαν μετ' ἀποδοχῶν.

Ἄρθρον 3.

Τὸ 5 ἄρθρον τοῦ ἰδίου Νομοθετικοῦ Διατάγματος παραμένει ἐν ἰσχύϊ ὡς ἔχει.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὑποβληθησομένου ὑπὸ τὴν ψήφον τῆς Βουλῆς ἀμ. συνερχομένης καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἀνθυποασπιστῆς τῆς Χωροφυλακῆς, ἐνωμοτάρχαι, ὑπενωμοτάρχαι καὶ χωροφύλακες, οἵτινες, καίτοι συγκεντροῦντες τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 727 Διατάγματος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων τοιούτων, προσόντα, δὲν προϋτάθησαν κατὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἰσχύος τοῦ Διατάγματος τούτου καθ' ἅπαν τὸ Κράτος, διὰ τοῦ ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου 1917 Β. διατάγματος, διότι ἐξ ἐσφαλμένης κρίσεως τῶν ὑπηρεσιῶν, περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 927 «περὶ προσθήκης χρόνου ὑπηρεσίας κλπ.», ἐκρίθησαν ὅτι δὲν ἐκέκνητο τὸν πρὸς προαγωγὴν ὑπὸ τοῦ Διατάγματος τούτου ἀπαιτούμενον χρόνον ὑπηρεσίας ἐνῷ πραγματικῶς ἐκέκνητο αὐτὸν, ἡ προταθέντες ἀπεκλείσθησαν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς κατ' ἐσφαλμένην κρίσιν, διὰ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω λόγους, δυνάμει ἐὰν καὶ ἦδη συγκεντρώσι καὶ τὰ ὑπόλοιπα πρὸς προαγωγὴν προσόντα, νὰ προταθῶσι καὶ τεθῶσιν ἡδὴ ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης.

Οὗτοι, ἐὰν ἤθελον κριθῇ προακτέοι ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω ἐπιτροπῆς πράττονται ἀναδρομικῶς ἀλλ' ἄνευ ἀποδοχῶν ἀφ' ἧς καὶ ἕτεροι συνάδελφοί των, δυνάμει τοῦ ὡς ἄνω διατάγματος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως προήχθησαν, ἐὰν δὲ καὶ μετὰ τὴν προαγωγὴν των ταύτην συγκεντρώσι καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου 1726, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ 1791 ὁμοίου καὶ τοῦ ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1919 ἐκτελεστικοῦ αὐτῶν Β. διατάγματος «περὶ τρόπου πληρώσεως χηρευστῶν θέσεων εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ ἐνωμοτάρχου, τοῦ ἀνθυποασπιστοῦ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τοῦ ἀνθυπομοιράρχου» προβλεπόμενα προσόντα καὶ γνώσεις, δύνανται καὶ αὐτοὶ νὰ προαχθῶσιν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ὡς ἀνωτέρω νόμων καὶ Β. διατάγματος ἀναδρομικῶς καὶ μετ' ἀποδοχῶν ἀφ' ἧς καὶ ἕτεροι συνάδελφοί των ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς κατὰ τὸ ὡς ἄνω Β. Δ. καταρτισθέντας καὶ κεκρωμένους πίνακας προήχθησαν, μόνον ὅμως ἐφόσον ἔσχων ἀνωτέραν ἐπιτυχίαν τῆς τοῦ τελευταίου ἐκ τῶν πινάκων προαχθέντος συναδέλφου των, ἄλλως ἐγγράφονται μόνον ἐν τοῖς ρηθεῖσι πινάξιν ἀναλόγως τῆς σειρᾶς ἐπιτυχίας των.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν

Α. Γρίβας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ἰ. Δ. Τσιριμώκος

(27)

Περὶ διαθέσεως καὶ ἑτέρου χρηματικοῦ ποσοῦ ὑπὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πειραιῶς πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς ἀνακαίνιστος καὶ συμπληρώσεως τῶν ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων Πειραιῶς.

Νόμος 2364

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον μόνον.

Πρὸς κατασκευὴν γεφυρῶν καὶ ἐκτέλεσιν ἔργων πάσης φύσεως καὶ ἀνάγκης διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀνακαίνιστος καὶ συμπληρώσεως τῶν κατὰ τὸ Ἴον ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 13 Μαρτίου 1917 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων ΓΦΑ' καὶ 389 περὶ λιμενικοῦ Ταμείου Πειραιῶς», ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων, δύναται τὸ λιμενικὸν Ταμεῖον Πειραιῶς, ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ νόμου 1665 διατεθέντος ποσοῦ, νὰ δαπανήσῃ ἐντὸς τοῦ ἔτους 1920 καὶ ἑτέρον ποσὸν μέχρι διακοσίων χιλ. δραχμῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Α. Παπαναστασίου

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰ. Δ. Τσιριμῶκος

(28)

Περὶ ἐγκρίσεως κατασκευῆς τῶν ὁδῶν Ἐδέσσης πρὸς ὁδὸν Βερτεκόπ-Δραγομάντζι τοῦ νομοῦ Πέλλης, Φρίκιες-Ράχιες-Κιόνι τῆς νήσου Ἰθάκης καὶ Σπάρτης-Κοσμά-Λεωνιδίου.

Νόμος 2365

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται ἡ ἐν τῷ νομῷ Πέλλης κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ Ἐδέσσης πρὸς ὁδὸν Βερτεκόπ -- Δραγομάντζι καὶ ἡ ἐν τῇ νήσῳ Ἰθάκῃ κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ Φρίκιες - Ράχιες - Κιόνι ἀξιοπονήσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου 1074 ἐγκριμένης πιστώσεως κατὰ 60,000 δραχμ. Ἐπίσης ἐγκρίνεται ἡ κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ Σπάρτης-Κοσμά-Λεωνιδίου, τοῦ Δημοσίου ἐρχομένου ἄρωγού διὰ τὴν ἀ-

ποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ, ἐφ' ὅσον ἤθελε κατατεθῇ εἰς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων κατοίκων τὸ ποσὸν τῶν πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν. Μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ, ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ἡ ἀναγκαία ἐπὶ πλεον πιστώσις διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ ὑπὸ ἰδίων κεφάλαιον καὶ ἄρθρον.

Ἐπίσης ἐγκρίνεται ἡ κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ Λουτρῶν Σμοκόβου-Ρεντίνης, τοῦ Δημοσίου ἐρχομένου ἄρωγού διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ, ἐφ' ὅσον ἤθελε κατατεθῇ εἰς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων κατοίκων ἢ τῆς Κοινότητος Ρεντίνης τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν. Μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ, θέλει ἀναγραφῇ ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ἡ ἀναγκαία ἐπὶ πλεον πιστώσις διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ ὑπὸ ἰδίων κεφάλαιον καὶ ἄρθρον.

Ἐπίσης ἐγκρίνεται ἡ κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ Καλαβρύτων μονῆς Ἀγίας Λαύρας ἀναγκασμένης σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὴν Προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους.

Ἐπίσης ἐγκρίνεται καὶ ἡ κατασκευὴ τῶν ὁδῶν Πολυγύρου-Ακριγιάδης-Γεριστοῦ καὶ Παναγιᾶς-Σχοινοῦδιου Ἰμβρου, ἀναγκασμένης σχετικῆς πιστώσεως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Α. Παπαναστασίου

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰ. Δ. Τσιριμῶκος

(29)

Περὶ ἀποζημιώσεως καὶ χρηματικῶν ἐπιδομάτων τοῦ προσωπικοῦ τῶν Μακεδονικῶν Σιδηροδρόμων.

Νόμος 2366

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνεται ὅπως τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους ὑπὸ τυπὸν δανείου χρηματικὸν ποσὸν μέχρι πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν (700.000) α) πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀποζημιώ-

σεως, ἐγκριθείσης διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 2146 τῆς 18 Μαρτίου 1920 διὰ τὴν καταβολὴν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τεχνίτας καὶ ἐργάτας τῶν ἐν Μακεδονίᾳ τριῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν τῶν ἡμερομισθίων Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου ἐ. ε. ἅτινα δὲν καταβλήθησαν αὐτοῖς παρὰ τῆς διοικήσεως τοῦ Μακεδονικοῦ σιδηροδρόμου. Συμμάχικῃς Ἀρχῆς, β) πρὸς καταβολὴν εἰς τοὺς πρὸς τοῦτο δικαιουμένους ὑπαλλήλους τεχνίτας καὶ ἐργάτας τῶν Μακεδονικῶν σιδηροδρόμων τῆς διαφοράς μετὰ τῆς ἀποζημιώσεως ἡμερῶν ἀσθενείας καὶ ὥρων ἐργασίας πέραν τῶν κανονικῶν, ἥτις τυχὼν καταβλήθη αὐτοῖς παρὰ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ σιδηροδρομικῆς διοικήσεως, καὶ τῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὸν κιντὸν λόγον ἧς τινος θὰ ἐδικαιούντο ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσχυρῶν διατάξεων παρὰ τῇ Ἐταιρίᾳ τῶν Ἑλληνικῶν Σιδηροδρόμων καὶ τοῦτο ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 1ης Ἀπριλίου ἐ. ε.

Ἡ καταβολὴ τοῦ ἀνωτέρω πησοῦ εἰς τοὺς δικαιούχους θέλει γίνῃ ὡς θέλει ὁρίσῃ ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός, ἐπιτέπεται δὲ ὅπως κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἰδίου Ὑπουργοῦ, συναινέσει τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ δικαίου οὐχόν, διακεμηθῇ κατ' ὃν τρόπον ἤθελε ὁρίσει τὸ ποσὸν τὸ προκῦψαν ἐκ τῆς διαφοράς περὶ ἧς ἡ ἀνωτέρω παράγραφος β' εἰς ἅπαν ἀνεξίτητος τὸ προσωπικὸν τῶν Μακεδονικῶν Σιδηροδρόμων.

Ἄρθρον 2.

Καταργεῖται τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 2146.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουλίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός

Α. Παπαναστασίου

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ἰ. Α. Τσιριμώκος

(30)

Περὶ αὐξήσεως τῆς διὰ τὴν μελέτην σιδηροδρομικῶν γραμμῶν χορηγηθείσης ὑπὸ τοῦ νόμου 163 πιστώσεως.

Νόμος 2367

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάξαμεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 163 τῆς 11 Μαρτίου 1914 χορηγηθεῖσα ἐκ 400,000 κατ' ἀνώτατον ὀρίον δρχμῶν πίστωση διὰ τὴν ἐκτέλεσιν μελετῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν ἐν τε τῇ Παλαιᾷ Ἑλλάδι καὶ ταῖς προσερχομέναις χώραις, κἰζάνεται κατὰ δύο ἐκατομμύρια δρχμῶν, ἀναδιβαζομένη οὕτως ἐν ὅλῳ εἰς δύο ἐκατομμύρια τετρακοσίας χιλιάδας δρχμῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουλίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός
Α. Παπαναστασίου

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Ἰ. Α. Τσιριμώκος

(31)

Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης δρχμῶν 35,000 δι' ἐπισκευὴν τοῦ Διοικητηρίου Δοράδας.

Νόμος 2368

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάξαμεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται δαπάνη μέχρι δρχμῶν τριακοντὰ πέντε χιλιάδων δι' ἐπισκευὴν τοῦ Διοικητηρίου Δοράδας, συμφώνως πρὸς τὸν ἐπισυνεπιτρεπόμενον σχετικὸν προϋπολογισμόν.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Διοικητοῦ Δράμας.

Αριθμὸς ἐργασίας	Ἐνδειξεις τῶν ἔργων	Ἀριθμὸς τιμολογίου	Μονάδες ἐκτελεσθησομένης ἐργασίας	Τιμὴ μονάδας		Δαπάνη			
						Μερικὴ		Ὀλική	
				Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
1	Ἐγκατῆ θεμελίων	μ. 3	1	7.50	6	45			
2	Κοινὴ τοιχοποιία	μ. 3	2	13.00	60	780			
3	Βαθμίδες κλίμακος		3	35	110	3,850			
4	Πλάτυσκαλον κλίμακος	μ. 2	4	8.50	175	1,503	25		
5	Κιγκλίδωμα σιδηροῦν κλίμακος	μ. μ.	5	16.00	90	1,440			
6	Κιγκλίδωμα ξύλινον	μ. μ.	6	2.00	20	40			
7	Πλακίστρωση διὰ μωσαϊκῶν πλακῶν	μ. 2	7	108.00	55	5,500			
8	Θύραι μονόφυλλοι περασταί		8	1	200	200			
9	Παραθυρόφυλλα γερμανικοῦ συστήματος	μ. 2	9	22.57	140	3,159	80		
10	Ἐπένδυσις στύλων διὰ σχιδῶν καὶ κατασκευὴ στυλοκράνων		10	2	143	286			
11	Ἐπένδυσις δοκῶν πρὸς μόρφωσιν ἐπιστυλίων	μ. 2	11	13.16	16	210	35		
12	Μόρφωσις ἐπιστυλίων κλίμακος		12			900			
13	Φασαργοί		13	2	200	4,000			
14	Ὁροφονιάματα	μ. 2	14	470	19	3,029			
15	Ὁροφονιάματα δι' ὁροσκόπησην ἐξ ὑπαρχουσῶν ὁροφονιών	μ. 2	15	27.62	8	225	66		
16	Ἐνγύσιαματα τριπλά	μ. 2	16	55	4	247	30		
17	Μόρφωσις στύλων δι' ἐπιγυρισμάτων μετὰ στυλοκράνων καὶ ὕδρωχρωματισμῶν		17	8	130	1,040			
18	Μόρφωσις παραστάδων		18	2	65	130			
19	Εἰαυχρώματισμοί	μ. 2	19	470	7	3,290			
20	Υδρωχρωματισμοί	μ. 2	20	500	00	300			
21	Ὀπτοπλινθοδομή	μ. 3	21	8	138	1,104			
22	Δακτύλια κορωνίδος	μ. μ.	22	60.70	8	485	60		
23	Ἀποστύσεις κλίμακος		23		100	100			
24	Πλακίστρωση διὰ σιμεντοκονίας	μ. 2	24	8.08	25	202			
						34,068	36		
	Δι' ἀπορόπτον δαπάναν					931	64		
								35,000	

Ἐθεωρήθη

Ἐν Δράμᾳ τῇ 27 Ἰουνίου 1919.

Ὁ Νομομηχανικὸς Δράμας

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

Ἐν Δράμᾳ τῇ 26 Ἰουνίου 1919.

Ὁ Ὑπομηχανικὸς

Α. ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη διὰ δρχμὰς τριάκοντα πέντε χιλιάδας (ἀριθ. 35,000).

Ἐν Ἀθήναις, τῇ

19

Ὁ Τμηματάρχης

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ: Νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ὕψος τῶν βαθμίδων ἀπὸ 18 εἰς 17 ἐκ. αὐτὸ προστίθενται δύο βαθμίδες, αἵτινες εἶναι ἀπαραίτητοι εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς κλίμακος διὰ τὸ ἀρχιτεκτονικὸν αὐτῆς.

Νὰ πλατυνθῇ, ὁμοίως διὰ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τῆς κλίμακος, τὸ κάτω τμήμα αὐτῆς ἀπὸ 1 μ. 50 εἰς 1 μ. 70. Ἀπαιτῶν δὲ αἱ βαθμίδες θέλουσι γίνῃ ἐκ μετὸν ἀρμὲ μετὰ τὴν αὐτὴν τιμὴν.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Α. ΠΑΙΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡρώων σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκροτικῆς Ὑπουργός

Α. Παπαναστασίου

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ἰ. Α. Τσιριμώκος

(32)

Περί συστάσεως Ειδικού Ταμείου Ὁρεσιάδος.

Νόμος 2369

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Συνιστάται εἰδικὸν ταμεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «Εἰδικὸν Ταμείου Ὁρεσιάδος» ἐδρεύον ἐν Καστορίᾳ.

Ἄρθρον 1.

Διὰ τοῦ εἰδικοῦ ταμείου Ὁρεσιάδος θέλουσιν ἐκτελεσθῇ μελέται καὶ ἔργα 1) ἐξυγκνικὰ ἐπὶ τῆς περιφερείας τῆς λίμνης Ὁρεσιάδος (Καστορίας), 2) ἀποξηραντικὰ τῶν συνεχῶς ἢ περιοδικῶς κατακλυζομένων γεωργικῶν ἐκτάσεων ἐκ τῶν ὑδάτων τῆς λίμνης, 3) παρόχθια ἐπὶ τῷ σκοπῷ διευκολύνσεως τῆς ἐπὶ τῆς λίμνης συγκοινωνίας, 4) ἀρδεύσεως τῶν περὶ τὴν λίμνην γεωργικῶν ἐκτάσεων, 5) διευθετήσεως τῶν ἐν τῇ λίμνῃ ἐκβάλλοντων χειμάρρων, 6) ἀποχετευτικὰ τῶν ὑδάτων τῆς λίμνης, 7) παροχθίου ὁδοποιίας, 8) μεικνωμένων γεφυρῶν καὶ ἔργων, χρησιμευόντων πρὸς συμφωρτέραν καλλιέργειαν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀποξηρανθησομένων ἢ βελτιωθησομένων γαιῶν, 9) ἐξωραϊσμοῦ τῶν ἐπὶ τῆς λίμνης συνόκισμων, 10) συντηρήσεως ἀπάντων τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων ἔργων.

Ἄρθρον 3.

Τὰ κατασκευασθησόμενα ἔργα θεωροῦνται δημοσίας ἀνάγκης καὶ δύνανται νὰ ἀπαλλοτριωθῶσι ὑπὲρ αὐτῶν κτήματα ἢ παντὸς εἶδους δικαίωματα ἢ νὰ ἐνεργηθῶσι προσωρινὰ κατὰ τὰς ἐπὶ τῇ Δημόσιᾳ ἔργων κεκαυνομένης, δαπάνης τοῦ εἰδικοῦ ταμείου.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἔργα ἐκτελοῦνται κατὰ τὰ περὶ Δημόσιων ἔργων κανονισμῶν καὶ ἐφόσον ὑπάρχει ἀναγεγραμμένη πίστωση εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τοῦ ταμείου.

Διὰ δαπάνας ἔργων, μὴ ὑπερβαίνουσας τὰς 3,000 δραχ., ἀπαιτεῖται θεώρησις μόνον τοῦ οἰκείου νομομηχανικοῦ καὶ ἑγκρισις τοῦ ὑποδιοικητοῦ Καστορίας.

Ἄρθρον 5.

Ἡ διοίκησις, διαχείρισις καὶ ἐκπροσώπησις τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνισταμένου ταμείου, ἀνατίθεται εἰς πενταμελὲς ἐπιτροπὴν, ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ ὑποδιοικητοῦ Καστορίας, ἐκτελοῦντος χρέη προέδρου, τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος Καστορίας, ἐνὸς μέλους ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου Καστορίας καὶ δύο μελῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, προτάσει τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ. Ἡ θητεία τῶν μελῶν ἔσται τετραετής.

Ἄρθρον 6.

Ὡς πόροι τοῦ εἰδικοῦ ταμείου καθορίζονται:

1. Τὰ ἐκ τῆς ἀλλείας τῆς λίμνης Δημόσια ἔσοδα, ἅτινα παραχωροῦνται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1920 εἰς τὸ εἰδικὸν τοῦτο ταμεῖον, ὅπου θὰ ἔχῃ τὴν διαχείρισιν καὶ διαθέσιν αὐτῶν, τοῦ δικαιώματος ἐποπτείας τῆς λίμνης καὶ ἐν γένει τῆς ἐνεργουμένης ἀλλείας παραμένοντος πάντοτε εἰς τὸ Δημόσιον, ὅπου θὰ δικαιούται νὰ λαμβάνῃ τὰ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐπιβαλλόμενα μέτρα πρὸς προστασίαν καὶ προαγωγὴν τῆς ἰχθυοπαγωγῆς τῆς λίμνης.

2. Στρεμματικὴ εἰσφορὰ ἐπὶ τῶν κατακλυζομένων περιοδικῶς γεωργικῶν ἐκτάσεων τῶν ὠφελουμένων ἐκ τῶν ἔργων καὶ τῶν ἀρδευομένων ἐκτάσεων.

3) Στρεμματικὴ εἰσφορὰ ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τῶν ὠφελουμένων ἐκ τῆς διευθετήσεως τῶν χειμάρρων.

4) Προνόμιον ἀποκλειστικῆς κυκλοφορίας ἐν τῇ λίμνῃ δι' ἀτμακάτων ἢ βενζινακάτων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς συγκοινωνίας, ἄνευ παρακωλύσεως τῆς ἐλευθέρας διὰ λέμβων συγκοινωνίας ἢ τῆς κυκλοφορίας ἀτμακάτων ἢ βενζινακάτων πρὸς ἰδιωτικὴν χρῆσιν.

5) Προνόμιον ἐκμεταλλεύσεως τῆς τυχόν δυναμένης νὰ παραχθῇ ὑδραυλικῆς δυνάμεως ἐκ τῆς ἀποχετεύσεως τῶν ὑδάτων τῆς λίμνης Καστορίας εἰς τὸν ποταμὸν Ἀλιάκμονα, τὸ ὅποιον πρόνομιον χορηγεῖται εἰς τὸ εἰδικὸν ταμεῖον Ὁρεσιάδος διὰ τοῦ παρόντος νόμου καὶ μέχρις ἀποστάσεως ἑξ ἑξακλισμῶν, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας τοῦ ἀποχετευτικοῦ ἔργου ἐπὶ τῆς λίμνης Ὁρεσιάδος.

6) Εἰσφορὰ ἰδιωτῶν, τῶν δῆμων ἢ κοινοτήτων Καστορίας καὶ περὶ τοιούτων.

7) Ἡ ἀξία ἀποκαλυπτομένων ἐκτάσεων, αἵτινες παραμένουσιν ὡς περιουσία τοῦ εἰδικοῦ ταμείου, παραχωροῦνται εἰς αὐτὸ κατὰ πλήρη κυριότητα.

Ἄρθρον 7.

Τὰ ἀκίνητα τὰ εὐρισκόμενα ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῶν ἐκτελουμένων ἔργων καὶ ὁποσδήποτε ἐξ αὐτῶν ὠφελούμενα, θέλουσιν ἐπιβαρυνθῇ με εἰσφορὰν ἀνάλογον τῇ κατὰ βληθείᾳ διὰ τὸ ἔργον δαπάνῃ.

Πρὸς τοῦτο συντάσσονται σὺν τῇ μελέτῃ ἐκάστου ἔργου διὰ γραμμὰ καὶ κτηματολογικὰς πίνakas ἐν οἷς ἀναγράφονται ἐν λεπτομερείᾳ ἡ περιφέρεια τοῦ μονίμως ἐξ ὑδάτων κατακλυζομένου ἐδάφους, αἱ ἰδιότητες γαῖαι αἵτινες περιοδικῶς κατακλύζονται, ὡς καὶ αἱ ἐκτάσεις αἱ ὑποκαίμεναι εἰς πλημμύρας (ποταμῶν ἢ χειμάρρων).

Ἀπαλλάσσονται πάσης ἐπιβαρύνσεως αἱ ἐπὶ τῆς ὁχθῆς τῆς λίμνης οἰκοδομαὶ τῆς πόλεως Καστορίας, ἐφόσον οἱ κύριοι αὐτῶν ἤθελον δεχθῇ διὰ δηλώσεως, συντασσόμενης ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου, νὰ παραχωρήσωσιν ἄνευ ἀποζημιώσεως ὑπὲρ τοῦ εἰδικοῦ ταμείου τὸ διὰ τὴν παρόχθιον ὁδοποιεῖται ἀναγκαῖον μέρος, τῶν ἐπὶ τῆς λίμνης κήπων αὐτῶν, τὸ ὅποιον δὲν δύναται νὰ εἴνε κατώτερον τῶν 10 μέτρων ἀπὸ τῆς πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων χειμερίας γραμμῆς τῆς λίμνης.

Ἄρθρον 8.

Τὸ μέρος τῆς εἰσφορᾶς τὸ βαρύνον ἕκαστον ἀκίνητον, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνει τὴν ἐκ τῶν ἔργων ἐπελθούσαν αὐξήσιν τῆς ἀξίας αὐτοῦ. Καταβάλλεται δὲ ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ νομέων, φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων εἰς τὸ εἰδικὸν ταμεῖον Ὁρεσιάδος μετὰ τὴν παρατίσιν τῶν ἔργων, εἴτε διὰ μίας, εἴτε διὰ 10, κατὰ μέγιστον ὅρον, ἐτησίων δόσεων, ἐντάκτων ὅμως τούτων πρὸς 4 ο.ο. Κατὰ τῶν καθυστερούντων τὴν πληρωμὴν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν Δημοσίων ἐσόδων Νόμου.

Ἄρθρον 9.

Ἡ αὐξήσις τῆς ἀξίας ἐκάστου ἀκινήτου προσδιορίζεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν Καστορίας, ὡς προέδρου, τοῦ νομομηχανικοῦ, τοῦ νομογεωπόνου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν, ἐνὸς πρωτοδικου, ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ νομοῦ Πρωτοδικείου καὶ ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου ἐκάστου ἐνδιαφερομένου δήμου ἢ κοινότητος ἐν ἣ τὸ ἀκίνητον κεῖται, ὁριζομένου ὑπὸ τῶν οἰκείων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβουλίων. Ἐν ἰσοψηρίᾳ νικᾷ ἡ φήσις τοῦ προέδρου.

Ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ προῇ νομίμως εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς καὶ ἄνευ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δῆμων ἢ κοινοτήτων, ἐὰν μετὰ ἔγγραφου πρόσκλησιν τοῦ προέδρου, πρὸ 10 τοῦλάχιστον ἡμερῶν κοινοποιουμένην, οὗτοι δὲν ἤθελον προσέλθῃ κατὰ τὸν προσδιορισθέντα τόπον καὶ χρόνον, ἢ ἐὰν τὰ δημοτικά ἢ κοινοτικά συμβούλια δὲν ἤθελον ἐκλέξῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν

ἐντός τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ἥτις δὲν δύναται νὰ ῥέλῃσιν τῶν 20 ἡμερῶν.

Διὰ Β. διατάγματα κανονισθῆσεται ὁ τρόπος τοῦ προσδιορισμοῦ ὑπὸ τῆς ὡς ἂνω ἐπιτροπῆς τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων πρὸ τῆς ἐνάρξεως καὶ μετὰ τὴν περάτωσιν τῶν ἔργων, ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς συντάξεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 διαγράμματος καὶ κτηματολογικοῦ πίνακος καὶ ὁ τρόπος ἐν γένει τῆς διεξήγησης τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 10.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιτροπὴ καταρτίζει πῆλιν ἐν ᾧ ἀναγράφεται ἡ ἔκτασις ἐκάστου ἀκινήτου καὶ τὸ καταβλητέον ὑπὸ τοῦ ιδιοκτήτου ἢ νομέως πᾶσιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ὁριζόμενα. Περὶ τοῦτου εἰδοποιεῖται ὑπὸ τοῦ προέδρου ἐκάστος ιδιοκτήτης ἢ νομέως διὰ κοινοποιήσεως σχετικοῦ ἀποσπάσματος τοῦ πίνακος, γυνομένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ διὰ τοῦ ταχυδρομείου, ἐπὶ συστάσει. Ἀντίγραφα τοῦ πίνακος τοῦτου ἐκτίθενται ἐπὶ ἑνᾷ μῆνι ἐν τοῖς γραφείοις τῆς ὑποδιοικήσεως Καστορίας, τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, καὶ τοιχοκollώνται εἰς τὰς θύρας τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς περιφέρειας, ἐν ᾗ ἐξετελέσθησαν τὰ ἔργα. Ἐφόσον ἐντός τῆς μηνιαίας ταύτης προθεσμίας ὁ πίναξ δὲν ἦθελε προσβληθῇ δι' ἐνστάσεως, θεωρεῖται ὁριστικὸς καὶ ἀμετάκλητος.

Ἄρθρον 11.

Ἐντός τῆς ταχθείσης μηνιαίας προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἀποσπάσματος κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, οἱ ἔχοντες ἐννομον συμφέρον ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς, διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, τὰς κατὰ τοῦ πίνακος ἐνστάσεις τῶν, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ ἐκδικάζει ταύτας ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ.

Διὰ Β. διατάγματος ὁρισθῆσονται τὰ τοῦ τόπου καὶ χρόνου τῶν συνεδριάσεων καὶ τῆς προσηκούσης γνωστοποιήσεως περὶ τῶν ἐκάστοτε συζητηθησόμενων ὑποθέσεων.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς συγχωρεῖται ἔφεσις εἰς τὸν ιδιοκτήτην ἢ νομέα καὶ πάντα ἔχοντα ἐννομον συμφέρον, ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως (γυνομένης ὡς ἐν ἄρθρῳ 10), ἀπευθυνομένη πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας, διὰ τὸν κατὰ τὰ ἄρθρα 35 καὶ ἐπέκεινα τοῦ νόμου 290 «περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας» μέχρι δὲ τῆς συστάσεως τοῦ συμβουλίου τοῦτου, εἰς τὸ Ἐφετεῖον, ἐν ᾧ τῇ περιφερείᾳ ἐκτελεῖται τὸ ἔργον, ὅπερ ἀποφασίζει κατὰ τὴν παρ' αὐτῷ νόμιμον διαδικασίαν.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ τοῦ Ἐφετείου, εἶνε ὁριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος.

Πάντα τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα, κοινοποιήσεις, δικαστικαὶ πράξεις καὶ ἀποφάσεις, συντάσσονται ἐφ' ἀπλοῦ χαρτοῦ, ἐξοδα δὲ δὲν ἐπιδικάζονται, ἀλλ' ἐκάστος τῶν διαδίκων βαρύνεται διὰ τῆς δαπάνης τῶν παρ' αὐτοῦ ἐνεργουμένων πράξεων. Ἡ διὰ ταύτης αὐτῇ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Ἐφετείου δίκας.

Ἄρθρον 12.

Αἱ εἰσπράξεις ἐνεργοῦνται ὡς καὶ αἱ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐξελαι.

Αἱ εἰσπράξεις τοῦ ταμείου κατατίθενται διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον, ἢ εἰς τὸ ὑποκατάστημα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἐντόκως ἢ ἀτόκως, χρησιμοποιοῦνται δὲ πρὸς κατασκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν ἔργων, πρὸς ἐξυπηρέτησιν δανείου καὶ πρὸς μισθοδοσίαν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ταμείου.

Ἄρθρον 13.

Ἀπὸ τῶν αἱ πράξεις τῆς ἐπιτροπῆς ἐγκρίνονται, μεταρρυθμίζονται ἢ ἀπορρίπτονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, δὲν ἐνεργοῦνται δὲ ἄνευ τῆς διατυπώσεως ταύτης.

Ἄρθρον 14.

Αἱ ἐντολαί, πληρωμῶν ἐγκειμένων, ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ εἰδικοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 15.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ εἰδικοῦ Ταμείου τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους ἢ συνομολόγησις δανείου πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων καὶ ἡ ἐξόφλησις αὐτοῦ διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου δημιουργουμένων πόρων καὶ δικαιωμάτων τοῦ Ταμείου.

Οἱ πόροι καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα δὲν δύναται νὰ καταργηθῶσιν ἢ μειωθῶσι μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου.

Ἄρθρον 16.

Διὰ Β. Διατάγματος, γνωμοδοτεῖται ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Νομάρχου, ἐνὸς ἀνωτέρου τεχνικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας καὶ ἐνὸς δασολόγου, δύναται νὰ ὑπαγορευθῇ ἡ ἐκχέρσεως, ἡ βοσκή, ἡ καλλιέργεια ἐφ' ὠρεσμένων ἐκτάσεων, αἵτινες θέλουσι προσδιορισθῇ διὰ διαγράμματος, συντασσόμενου ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

Ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ γεφυρῶν, προχωμάτων, τοίχων ἀντιστηρίξεως, φραγμάτων, ὑδραγωγῶν κρεμαστῶν ἢ ὑπογείων διαχευέσεων, λήψεων ὕδατος, οἰκοδομῶν καὶ ἐν γένει παντὸς ἔργου ἐπαγομένου μεταβολῆς, εἴτε εἰς τὸ ὕψος τῆς ἐπιφανείας καὶ τὴν διαίτην τῶν ὑδάτων, εἴτε εἰς τὸ ρεῖθρον καὶ τὰς ὄχθας αὐτοῦ, ἄνευ ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ ὃ ὁποῖος κανονίζει τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς τῶν ἔργων τούτων.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ τὴν κατεδάφισιν εἰς βῆρος τοῦ παραβάτου οἰουδήποτε ἔργου ἐκτελεσθέντος ἄνευ ἐγκρίσεως αὐτοῦ, διὰ τῆς ἀτυνομικῆς ἀρχῆς, ἥτις ὀφείλει ἀμελλητῇ νὰ προβῇ εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν τειούτων ἔργων.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκρίζωσις ἢ ἡ ἀποκοπὴ τῶν δένδρων καὶ δεινδρῶν ἢ οἰωνδήγατε ἐμφυτεύσεων παρὰ τὰς ὄχθας τῶν ρεϊθρῶν.

Ἀπαγορεύεται ἡ μετατόπισις, ἀφαίρεσις καὶ καταστροφὴ τῶν δεικτικῶν στύλων, τῶν ὁδόμετρων, ποταμόμετρων ἢ μετεωρολογικῶν εργαλείων χρησίων εἰς τὰ ὑδραυλικά ἔργα.

Ἄρθρον 17.

Οἱ παραβάται τῶν ἐν προηγούμενῳ ἄρθρῳ διατάξεων ὡς καὶ οἱ προκαλοῦντες καταστροφὰς ἐπὶ τῶν ἔργων, ἐπὶ τῇ καταγγελίᾳ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς, τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἀπὸ δραχ. 5 μέχρι 1000 ἢ φυλάξεως ἀπὸ ἡμερῶν τριῶν μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ δι' ἀμειτέρων τῶν ποινῶν ἐπιβαρύνονται δὲ καὶ διὰ τῆς δαπάνης τῆς ἀναγκαστικῆς πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ φθαρέντος ἔργου ἢ ἐκτάσεως.

Ἡ ἀξία τῆς φθορᾶς ἐκτιμᾶται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου μηχανικοῦ τῶν Δημοσίων ἔργων τῆς περιφέρειας, ὅστις συντάσσει τὸ σχετικὸν πρωτόκολλον ζημίας καὶ διαβιβάζει τοῦτο πρὸς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ὅπερ εἰσπράττει τὸ ποσὸν ὡς διὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὀφειλάς καὶ καταθέτει ἐπὶ ὀνόματι τοῦ εἰδικοῦ ταμείου Ὁρεστιάδος.

Ἐνστάσις ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων τούτων ἐπιτρέπεται μόνον ἐνώπιον τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοσίων ἔργων τῆς περιφέρειας, οὐδὲν ἢ ἀπόφασις εἶνε ἀνέκκλητος.

Ἄρθρον 18.

Μετὰ τὴν ἀπεπέρατωσιν τῶν ἔργων διὰ Β. διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὁ σκοπὸς δι' ὃν ἱδρύθη τὸ εἰδικὸν ταμεῖον Ὁρεστιάδος θεωρηθῆσεται ὡς λήξας.

Τὸ παθητικὸν καὶ ἐνεργητικὸν, εἰς δὲ περιλαμβανόμενα καὶ οἱ ἀνωτέρω πόροι τοῦ ταμείου, περιέρχεται εἰς τὸν Δῆμον ἢ Κοινότητα Καστορίας, ἥτις ὑποχρεοῦται νὰ συντηρῇ καὶ συμπληρῇ τὰ κατασκευασθέντα ἔργα.

Άρθρον 19.

Διὰ Β. διαταγμάτων καθορισθήσονται ἄπασι αἱ λεπτομέρειαι ἀναγκαστικῶς πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

Κ. Σπυρίδης

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας

Α. Παπαναστασίου

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Δ. Τσιριμώκος

(33)

Περὶ ἀμειψιῆς ὁδοῦ ἀπὸ Τοπόλια-Βλάτους-Περθόλια κλπ.

Νόμος 2370

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάξαμεν·

Ἄρθρον μόνον.

Τροποποιεῖται ὁ Νόμος 1074 αἰξων ἀριθ. πίνακος 62 ὡς ἑξῆς·

« Ἡ ἀμειψιὴ ὁδὸς Τοπόλια — Βλάτους — Ἐλός — Περθόλια — Κεφάλι — Πάπαδικη — Ἀμυγδαλοκεράλι — Κεραμωτή — Κάμποι — Σφινάρι ».

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός

Α. Παπαναστασίου

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Δ. Τσιριμώκος

(34)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 50 ἄρθρου τοῦ νόμου ΓΥΚΖ' τοῦ 1909 (περὶ ὁδοποιίας).

Νόμος 2371

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάξαμεν·

Ἄρθρον 1.

Τὸ πλάτος κοινῶν τροχῶν ἐν γένει, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 2 μ. Τὸ ἀνώτατον βάρος ὅπερ ἐπιτρέπεται νὰ φέρῃ τροχήλατον μονόπτερον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς ὀκτακοσίας ὀκάδας. Τὸ πλάτος τοῦ ἐπιπέδου τῶν τροχῶν δὲν νὰ εἶναι ἀνάλογον τοῦ φερέντου τοῦ μονόπτερου ἢ διπύπτου

τροχήλατου καὶ διὰ μὲν τὰ τετράτροχα φορτηγὰ ὀχήματα ὀρίζεται εἰς 5, διὰ δὲ τὰ δίτροχα τοιαῦτα εἰς 6 1/2 τοῦλάχιστον ἐκαστοῦ. Διὰ φορτηγὰ φέροντα φερέτιον ἄνω τῶν 2000 χιλιογρ. τὸ πλάτος τῶν ἐπισώτρων τῶν τροχῶν ἀιζάνει ἀνὰ ἓν ἐκαστοῦ ἀνὰ 150 χιλιογρ. ἐπὶ πλέον φορέτιον κατὰ τροχόν.

Τοῦ ἄνω κανόνος, ἐξαιροῦνται·

α) Ἐργαλεῖα γεωργικὰ.

β) Ἀγοραῖα ἢ ἰδιωτικὰ ἀμαξία καὶ πᾶν τροχήλατον ἀνῆκον εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

γ) Τροχήλατα χρήσιμα πρὸς μεταφοράν βαρέων φορτίων μὴ δυναμένων ν' ἀποσυντεθῶσι, ὡς ρίζαι μεγάλων δένδρων, ὅγκοι μαρμάρων ἢ λίθων, τεμαχίων σιδηρῶν, μηχανῶν κλπ. δὲν νὰ ἔχωσι πλάτος τροχοῦ 19 ἐκαστοῦ τοῦλάχιστον.

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ φορτηγῶν ὀχημάτων με πλάτη ἐπισώτρων διέσφακ τῶν ὀριζουμένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1ου. Πᾶς πρῶτος αἰτίας τῆς ἄνω διατάξεως τιμωρεῖται με πρόστιμον μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ με πρόστιμον διπλάσιον καὶ φυλάκισιν μέχρις ἑξ μηνῶν. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται κίστερως ἢ χρησιμοποίησις τῶν συνήθων σιδηρῶν πεδίων τῶν τιθεμένων ὑπὸ τοῦ τροχοῦ τῶν τετρατρώχων ὀχημάτων καὶ χρησιμοποιοῦμένων ὡς τροχοπέδων. Ὁ πρῶτος αἰτίας τῆς ἄνω διατάξεως τιμωρεῖται με πρόστιμον μέχρι χιλίων δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ με πρόστιμον διπλάσιον καὶ φυλάκισιν μέχρις ἑξ μηνῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἐντὺς ἐνός ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀπαντες οἱ ἰδιοκτῆται ὀχημάτων ὀφείλουσι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ 1ου ἄρθρου μετατρέποντες τοὺς τροχοὺς τῶν ὀχημάτων τῶν ἢ κατασκευάζοντες νέους τοιαύτους με πλάτη ἐπισώτρων ὡς τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 ὀριζόμενα. Εἰς τοὺς μὴ συμμορφωθησόμενους πρὸς τὰ ἄνω ἐπιβάλλεται πρόστιμον μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, ἀπαγορευμένης καὶ τῆς κυκλοφορίας τοῦ ὀχήματος τῶν.

Ἄρθρον 4.

Μετὰ τὴν πάροδον τῆς διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τακτομένης ἐνικυσίου προθεσμίας πρὸς μετατροπὴν ἢ ἀντικατάστασιν τῶν τροχῶν τῶν ὀχημάτων, οὐδὲν ὄχημα δύναται νὰ κυκλοφορῇ ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἐὰν ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ δὲν εἶναι ἐπιδιατεμένος με ἔδειξιν κυκλοφορίας συντασσόμενη ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀρμοδίου Νομομηχανικοῦ περὶ τοῦ κανονικοῦ πλάτους τῶν ἐπισώτρων τῶν τροχῶν καὶ τοῦ μεγίστου φορέτιου ὅπερ τὸ ὄχημα δύναται νὰ φέρῃ. Ἡ ὡς ἄνω ἔδειξις ἀναθεωρεῖται κατ' ἔτος, εἴνε δὲ προσωπική, ὑποχρεοῦμένου ἐν περιπτώσει μεταπωλήσεως τοῦ νέου ἰδιοκτήτου νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκδοσιν νέας τοιαύτης ἐπ' ὀνόματί του.

Ἄρθρον 5.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσίευσώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Α. Παπαναστασίου

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. Δ. Τσιριμώκος

(35)

Περὶ παραγραφῆς τῶν εἰς τὸ ἄρτιον κληρονομήτων ὁμολογιῶν τοῦ δανείου 1ο τοῦ 1906, τοῦ πρὸς τὰς Ναυτιλίας Νήσους χρέους τοῦ Δημοσίου.

Νόμος 2372

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Αἱ ὁμολογίαι τοῦ δανείου 1ο τοῦ 1906 τοῦ πρὸς τὰς Ναυτιλίας Νήσους χρέους τοῦ Δημοσίου, αἱ εἰς τὸ ἄρτιον κληρωθεῖσαι μέχρι τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1914 συμπεριλαμβανομένης, καὶ ἐπομένως ὑποκύπτει εἰς τὴν πενταετῇ παραγραφῇ τοῦ λογιστικοῦ Νόμου, δύνανται, πρὸς αὐτὴν μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουλίου 1921 εἰς τὸ Τμήμα τοῦ Δημοσίου χρέους, νὰ ἐξοφληθῶσιν εἰς τὸ ἄρτιον φέρουσαι ἅπαντα τὰ τοκομερίδια τὰ ληξιπρόθεσμα ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς κληρώσεως των καὶ ἐφεξῆς, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἐνεργουμένης τῆς σχετικῆς ἐκπτώσεως διὰ τὰ ἐλλείποντα τοκομερίδια.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ὁμολογίαι τοῦ αὐτοῦ δανείου αἱ κληρωθεῖσαι ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1915 συμπεριλαμβανομένης καὶ ἐφεξῆς, ὡς καὶ αἱ εἰς τὸ μέλλον κληρωθησόμεναι ὑπόκεινται εἰς δεκαετῇ παραγραφῇ ἀρχομένην ἀπ' ἥς ἡμέρας τὸ δικαίωμα τῶν ὁμολογιούχων καθίσταται ἀπαιτητὴν.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1920—1921 ἀναγραφῇσεται ἡ σχετικὴ πίστωση πρὸς πληρωμὴν τῶν παραγραφῶν ὡς ἄνω ὁμολογιῶν.

Ἄρθρον 4.

Αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου ΔΕΗ', τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουνίου 1917 Β. διατάγματος, τοῦ Νόμου 768 καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν Β. διαταγμάτων καὶ ἐν γένει αἱ διατάξεις οἰουδήποτε Νόμου περὶ ἀναστολῆς παραγραφῶν πρὸς αὐτῶν καὶ δικαστικῶν ἐν γένει πράξεων, δὲν ἰσχύουσι ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ρυθμιζομένων παραγραφῶν.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Μ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. Δ. Τσιριμώκος

(36)

Περὶ χρησιμοποίησεως τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαθέσιμων τοῦ νόμου ΓΧΜΒ' κατὰ τὸ ἔτος 1920.

Νόμος 2373

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Κατὰ τὸ ἔτος 1920 τὰ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ διαθέσιμα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τὰ κτηθέντα κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 8 καὶ 8α τοῦ Νόμου ΓΧΜΒ' ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Νόμου 1235 ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμοποιηθῶσι ἀποκλειστικῶς:

α') Διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προμηθειὰν διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν τῆς χώρας τῶν ἐξῆς εἰδῶν: Δημητριακῶν καρπῶν, γαιανθράκων, πετρελαίων, σιταλεύρων, ὀρίνης, ὀσπρίων, ζαχάρους, σφαζομένων ζώων καὶ κατεψυγμένου κρέατος ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως οἱ προμηθευταὶ διατελῶσιν ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ διάθεσιν τῶν διὰ τῶν χρηγομένων πιστώσεων προμηθευομένων εἰδῶν.

β') Διὰ τὰς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προμηθείας καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν λοιπῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ τιμὴ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ διαθέσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος κανονίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Ἐπισιτισμοῦ καὶ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἡ αὕτη Ἐπιτροπὴ ὀρίζει καὶ τὰς τιμὰς εἰς ἃς ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν νὰ ἀγοράζῃ συναλλάγμα διὰ λογαριασμὸν τοῦ Νόμου ΓΧΜΒ' ἐκδόσει τραπεζογραμμάτων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διάθεσις συναλλάγματος ἐκ τῶν διαθέσιμων τοῦ νόμου ΓΧΜΒ' εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς α' παραγράφου τοῦ ἁρθροῦ 1 ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἀδείας πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἥτις ἐκδίδει τὰς ἀδείας ταύτας ἀφοῦ βεβαιωθῇ ὅτι ἡ χώρα ἔχει ἀνάγκην τῶν εἰδῶν δι' ἃ προορίζεται τὸ συναλλάγμα. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐδρεύει παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ καθορίζει δὲ ὑπὸ τὴν ἐγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ:

α') Τὰ ὅρια τῶν τιμῶν ἀγορᾶς τῶν εἰδῶν, ὧν ἡ προμήθεια πρόκειται νὰ πραγματοποιηθῇ ἐκ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον α' τοῦ ἁρθροῦ 1 πιστώσεων.

β') Τὴν τιμὴν τῆς πωλήσεως αὐτῶν.

γ') Τὸν τρόπον τῆς διαθέσεως αὐτῶν ἐὰν ἤθελε παραστῇ ἀνάγκη.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἐπιτρέπῃ ἐκάστοτε τὴν διάθεσιν ὀρισμένου μέρους τῶν διαθέσιμων τοῦ ΓΧΜΒ' Νόμου διὰ τὰς γενικὰς ἀνάγκας τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 22 Ἰανουαρίου 1920.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου δύνανται νὰ παύσῃ ἡ ἀναστάλῃ διὰ Β. διατάγματος.

Διὰ Β. διατάγματος δύνανται νὰ κανονισθῶσιν ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20^ῃ Μαΐου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2^ῃ Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰ. Δ. Τσιριμώκος

(37)

Περὶ ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος διὰ χορήγησιν δανείων εἰς τοὺς σεισμοπλήκτους κατοίκους τῆς Ὑποδιοικήσεως Κονίττης.

Νόμος 2375

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάξαμεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐγγυηθῇ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν χορήγησιν δανείων εἰς τοὺς σεισμοπλήκτους κατοίκους τῆς Ὑποδιοικήσεως Κονίττης διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν ἢ ἐπισκευὴν τῶν οἰκιῶν αὐτῶν, αἰτίνες κατέρρευσαν ἢ οὐσιωδῶς ἐβλάθησαν καταστᾶσαι μὴ κατοικήσιμοι ἐκ τῶν σεισμικῶν δυνάμεων τῆς 9ης καὶ 10ης Δεκεμβρίου 1919.

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτροπὴ, ἀποτελούμενη ἐκ τοῦ Νομάρχου, τοῦ Νομορχαγικοῦ, τοῦ Τραπικοῦ καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ἰωαννίνων, ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Ὑποκαταστήματος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἠπείρου, ἀποφασίζει, παρὼν τῶν τοῦλάχιστον τεσσάρων τῶν μελῶν αὐτῆς, περὶ τῆς ὑπόθεσεως τῶν περιπτώσεων τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ τοῦ φερεγγίου τῶν σεισμοπλήκτων καὶ τοῦ χορηγητέου ποσοῦ τοῦ δανείου, ὅπου δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰς δύο χιλιάδας δραχμῶν δι' ἕκαστον οἰκογενεϊάρχην.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ δανείου ἕκαστος ἀρχηγὸς οἰκογενείας, ἢ ἡ οἰκία ἐπάθεν ἐκ τοῦ σεισμοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1, ὑποβάλλει αἴτησιν, πρὸς τὸν Ὑποδιοικητὴν Κονίττης, εἰς διπλοῦν.

Ἐν τῇ αἰτήσει ἀναφέρονται ὁ τόπος τῆς καταγωγῆς τοῦ αἰτούντος, τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του, ἡ κινητὴ ἢ ἀκίνητος περιουσία αὐτοῦ καὶ τὸ αἰτούμενον ποσὸν τοῦ δανείου, σὺν τῇ δηλώσει, ὅτι παρέχει πρὸς τὸ Κράτος δικαίωμα ὑποθήκης ἐπὶ ταῖς ἀνοικοδομητέαις ἢ ἐπισκευαστέαις διὰ τοῦ δανείου οἰκίας καὶ παντὸς ἄλλου ἀκινήτου κατήματός του.

Μερίμνη τοῦ Ὑποδιοικητοῦ, δυνάμει τοῦ ἐτέρου τῶν ἀντιγράφων τῆς αἰτήσεως, ἐγγράφεται περικυρῆμα ὑποθήκη ἐπὶ τῶν προσφερομένων κατήματων διὰ τὸ αἰτούμενον ποσόν, ἐν δὲ τῷ ἐκδοθέντι περὶ τῆς γενουμένης ἐγγραφῆς ὑπὸ τοῦ υποθηκοφύλακος πιστοποιητικῷ μνημονεύονται καὶ αἱ προϋπάρχουσαι ἐγγραφαὶ ἢ ἄλλα βάρη καὶ τὰ περὶ αὐτῶν.

Τὴν τε αἴτησιν καὶ τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς ὑποθήκης ὁ Ὑποδιοικητὴς διαδίδει ἀκυπερθέτως μετὰ τῆς γνώμης αὐτοῦ πρὸς τὴν κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον Ἐπιτροπὴν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐπιτροπὴ, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν υποβληθεισῶν αὐτῇ αἰτήσεων, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ ἐπιτακτοῦ ἐρευνῆσαι δι' ἐνὸς ἢ πλεόντων τῶν μελῶν αὐτῆς, καθορίζει τὸ εἰς ἕκαστον οἰκογενεϊάρχην χορηγητέον ποσόν, ὡς δάνειον δι' ἀποφάσεων, ὡς διαδίδεται μετὰ τῶν σχετικῶν αἰτήσεων καὶ λοιπῶν ἐγγράφων πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, ἀποσπάσματα δ' αὐτῶν δημοσιεύει δι' ἐπαλληλῆσεως εἰς τὰς θύρας τῶν Ἱερῶν Ναῶν, ἐνθα ἐκκλησιάζονται οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

Ἄρθρον 5.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς, τῶν αἰτήσεων τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ τῶν προσφυγῶν αὐτῶν κατὰ τῶν ἀποφάσεων, ὑποβάλλομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν διὰ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Ἠπείρου, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν, ἐγκρίνει κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, ἐντὸς μηνὸς τὴν χορήγησιν τοῦ αἰτουμένου δανείου, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἢ ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ περὶ χορηγήσεως τῶν δανείων ἀπόφασίς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, δημοσιευομένη διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, διαδίδεται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσιν Γενικοῦ Λογιστηρίου) ὁ δὲ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρέχει τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους δι' ἀπλοῦ πρὸς τὴν Τράπεζαν ἐγγράφου, μνημονευομένου ἐν τῷ συνταχθέντι οἰκείῳ δανειστικῷ συμβολαίῳ καὶ ἀναφέρειν πρὸς τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὸν τόπον τῆς καταγωγῆς τοῦ δανειζομένου καὶ τὸ ποσόν, δι' ὃ ἡ ἐγγύησις.

Τὸ συνταχθέν συμβολαίον συμπιέσσεται ἐν περιθώριῳ τῆς γενουμένης κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἀλλὰ καὶ ἀνευ τριταύτης σημειώσεως ἢ ὑποθήκης ἰσχύει διὰ τὸ ἐγκριθέν ποσόν, ἀφ' ἧς ἀρχικῶς ἐνεγράφη.

Ἐὰν καὶ καθόσον δὲν ἤθελεν ἐγκριθῇ ἡ χορήγησις τοῦ δανείου, ἢ ὑποθήκη ἐξαλείφεται ἢ περιορίζεται, ἐπὶ τῇ προταγῇ ἀντιγράφου ἢ ἀποσπάσματος τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ἄρθρον 7.

Ἐκαστον δάνειον συνομολογηθήσεται ἐπὶ τόκῳ 6 οἰς ἐτησίως, καταβαλλομένῳ καθ' ἕκαστον ἐξάμηνον καὶ ἐπὶ ἀνολογῶν χρεωλύσιφ εἰς πέντε ἐτησίαις δόσεις, καταβλητέας καθ' ἕκαστην πρῶτην Ἰανουαρίου τῶν ἐπομένων ἐτῶν τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ δανείου.

Ἄρθρον 8.

Ἐν περιπτώσει μὴ πληρωμῆς τῶν δανείων κατὰ τὴν λήξιν αὐτῶν, τὸ Δημοσίον ὑποχρεοῦται τῇ αἰτήσει τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος νὰ καταβάλῃ πρὸς ταύτην τὸ καθυσταρούμενον κεφάλαιον, τόκους καὶ ἐξόδα, ἀναλωθέντων δι' ἐαυτὴν τὴν εἰσπρατὴν καὶ ὑπερτερχόμενον εἰς πᾶσας τὰς ἐν τῶν δανειστικῶν συμβολαίων ἐμπροσμίτους ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 9.

Ἡ διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν ἢ ἐπισκευὴν τῶν οἰκῶν προμηθευομένη ξυλεια ἐξ ἐθνικῶν δατῶν, εἰς οὐδὲνα ὑποβάλλεται φόρον ὑλοτομίας.

Ἄρθρον 10.

Αἱ διὰ τὴν σύναψιν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δανείων συμβολαιογραφικαὶ πράξεις συντάσσονται ἐπὶ χαρτοσήμου δαρχμῆς, αἱ δὲ ἐγγραφαὶ καὶ ἐξαλείψεις τῶν υποθηκῶν καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς αὐτὰ ἐγγράφα ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχύς τοῦ νόμου τούτου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως ἀναχωρήσεως αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός

Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ἰ. Δ. Τσιριμώκος

(38)

Περὶ προσθήκης εἰς τὸν νόμον 392 τοῦ ἔτους 1914 περὶ πληρωμῆς συντάξεως εἰς τοὺς ἀναγκαστικούς ὑπαλλήλους τοῦ δειωνήδιου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α'.

Νόμος 2376

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάξαμεν

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 392 τοῦ ἔτους 1914 προστίθεται τελευταία παράγραφος ἔχουσα οὕτως:

Εἰς τοὺς συμπληρώσαντας δεκαπενταετὴ ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ Αὐλῇ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ παθόντας κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς ἐκ παθήσεως κακαστησάσης αὐτοὺς ἀνιάνους διὰ τὴν περαιτέρω ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των μετὰ ὁμόφωνον περὶ τοῦτου ἀπόφασιν τῆς ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ στρατοῦ ἀναγνωρίζεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δικαίωμα συντάξεως ὀριζομένης εἰς τόσα πεντηκστά τοῦ τελευταίου αὐτῶν μισθοῦ, ὅσα εἶνε τὰ ἔτη τῆς ὑπ' αὐτῶν διανυθείσης ὑπηρεσίας, παρὰ τῇ Αὐλῇ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Εἰς τὸν Νόμον 392 προστίθεται ἄρθρον ὅν ἔχον οὕτω:

Ἡ κατὰ ἄρθρον 2ον σύνταξις, ἐφ' ὅσον ὁ συνταξιούχος εἶχε προϋπηρετήσει ἐν τῷ Στρατῷ ἐπὶ δωδεκαετίαν τολάχιστον, μετὰ τὴν θάνατον του μεταβιβάζεται εἰς τὴν ἀναγκαζομένην του ὀριζομένην ὡς ἐξῆς:

1) Εἰς μὲν τὴν ἀνὲς ἀνηλίκων υἱῶν ἢ ἀγάμων θυγατέρων χήραν ἢ τὸ ὀρφανὸν μητρὸς (ἄρρεν ἀνήλικον ἢ θῆλυ ἀγαμὸν) ἢ τὸ ἔχον μητέρα ἀπολέσαντα τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, ἡλαττωμένη κατὰ τὸ ἥμισυ. 2) Εἰς δὲ τὴν ἔχουσαν ἕνα ἢ πλείονας ἀνηλίκους υἱοὺς ἢ ἀγάμους θυγατέρας χήραν ἢ τοὺς πλείονας τοῦ ἐνὸς ὀρφανοὺς μητρὸς ἀνηλίκους υἱοὺς ἢ ἀγάμους θυγατέρας ἢ τοὺς ἔχοντας μητέρα ἀπολέσαντα τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα ἡλαττωμένη κατὰ τὸ ἓν τρίτον μόνον.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας περιπτώσεως ἐφαρμίζονται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 12 καὶ 14 τοῦ Νόμου ΧΝΒ' τοῦ 1861 «περὶ συντάξεως τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων».

Ὁ κανονισμὸς τῆς συντάξεως εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ ὡς ἂν ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὴν αἰτήσεως τῶν δικαιούχων ὑποβάλλομένης αὐτ' εὐθείας εἰς αὐτό. Τὸ συνέδριον κοινοποιεῖ τὴν ἀπόφασίν του εἰς τὸ ἀναγκαστικὸν ταμεῖον καὶ τὸ Τμήμα Συντάξεων τοῦ Γεν. Λογιστηρίου, ὅπερ ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐκδίδει τὸ σχετικὸν δίπλωμα ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσίευσός του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός

Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ἰω. Δ. Τσιριμώκος

(39)

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1240 «περὶ ἐκδόσεως γραμματίων Ἑθνικῆς Ἀμύνης».

Νόμος 2377

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάξαμεν

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Νόμου 1240 τοῦ ἔτους 1918 «περὶ ἐκδόσεως γραμματίων Ἑθνικῆς Ἀμύνης» προστίθονται αἱ ἐπόμεναι παράγραφοι:

Ἐὰν ἐξ οἰουδήποτε λόγου ἀπώλετο συναλλαγματικὴ εἰς δικταγὴν ἢ εἰς τὸν κοιμητὴν ἐκδιδόμενη ὁ ἀπολέσας ἐπιδίδει πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς δῆλωσιν ἀναγράφουσαν ἐπὶ προηγουμένης ἀκυρότητος τὸν αἰζοντα ἀριθμὸν τῆς ἀπολεσθείσης συναλλαγματικῆς. Ἡ δῆλωσις δημοσιεύεται ἐπιμελεια τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐν περιλήψει δις διὰ δύο τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων καὶ ἀπὸς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐὰν ἐντὸς δύο ἔτην ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσίευσως οὐδεὶς ἐνεφανίσθῃ ἀξίων δικαιώματα ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς, ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Ἀθήναις (Πρωτοδικῶν) ἐπὶ τῇ κητῇσι του ἀπολέσαντος, βασιλευσῶντος ἐν ὀνόματι αὐτοῦ τὴν ἀπώλειαν ὡς καὶ τὰ περιστατικὰ αὐτῆς κλητευομένων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, δύναται νὰ διατάξῃ ἵνα τὸ Δημόσιον παρακαταθέσῃ δικαστικῶς τὸ ἀντάξιόν τῆς ὡς ἀπολεσθείσης δηλωθείσης συναλλαγματικῆς. Ἀπὸ τῆς παρακαταθέσεως ταύτης ἡ συναλλαγματικὴ θεωρεῖται ἀκυρωθεῖσα, πᾶν δὲ τυχὸν ἐπὶ ταύτης δικαίωμα τοῦ κοιμιστοῦ μετατρέπεται ἐφεξῆς εἰς ἀξίωσιν ἐπὶ τῆς παρακαταθέσεως.

Ἐὰν ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς παρακαταθέσεως οὐδεὶς ἐνεφανίσθῃ ἀξίων δικαιώματα ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἀπολέσαντος, κλητευομένων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ἀποφασίζεται κατ' οἰκείαν κρίσιν περὶ ἀποδόσεως πρὸς τὸν αἰτοῦντα τῆς παρακαταθέσεως ὡς καὶ περὶ τῶν μέχρι τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τελευταίας λήξεως τῆς συναλλαγματικῆς τυχόν ὀφειλομένων τόκων, ὧν ἡ λήξις τῆς παραγραφῆς ἀναπέλλεται μέχρι τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου.

Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τῆς παρακαταθέσεως καὶ τῶν τυχόν ἐπιδιαικασθέντων τόκων, περὶ ὧν τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον, ἀπαλλάσσεται πάσης εὐθύνης πρὸς

τόν κομιστήν τῆς ἀπολεσθείσης συναλλαγματικῆς. Ἄλλ' ὁ τοιοῦτος κομιστὴς δὲν ἀπόλλυσι τὴν ἀξίωσιν αὐτοῦ, ἣν ἐνδεχομένως ἤθελεν ἔχει, ἐπὶ ἀποζημιώσει κατὰ τοῦ ἀδικιολογήτως λαβόντος τὸ ἀντάξιον αὐτῆς.

Ἐὰν ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ἐνεφανίσθῃ ὁ κομιστὴς τῆς ὡς ἀπολεσθείσης δηλωθείσης συναλλαγματικῆς ἢ μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ δηλωσαντος ἔρις λύεται διὰ τακτικῆς δίκης.

Τὰ ἐξοδα τῶν ἀνωτέρω μέτρων φέρει καὶ προκαταβάλλει ὁ ἀπολέσας.

Ὡς ἀπώλειαν συναλλαγματικῆς ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρὶντος Νόμου θεωρεῖται καὶ ἡ καταστροφή ἢ κλοπὴ κτῆσος.

Διὰ τὸ μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τελευταίαν λήξιν τῆς συναλλαγματικῆς χρονικὸν διάστημα οὐδεὶς τόκος ἀποδίδεται.

Ἄρθρον 2.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 1 ἐφαρμόζονται ἀνδρομικῶς ἄρ' ἢς ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ ὁ Νόμος 1240.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ι. Δ. Τσιριμώκος

(40)

Περὶ ἐξοφλήσεως ἀπαιτήσεως Ὀλλανδῶν ὁμολογιούχων κατόχων ὁμολογιῶν καὶ τοκομεριδίων τῶν δανείων τῶν ἐτῶν 1824 καὶ 1825.

Νόμος 2379

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως καταβάλλῃ λίρας Ἀγγλίας 20,000, πρὸς ἐξαγορὰν τῶν ὁμολογιῶν καὶ τοκομεριδίων παραμεινουσῶν ἀνεξοφλήτων μέχρι σήμερον εἰς χεῖρας Ὀλλανδῶν Ὁμολογιούχων καὶ ἀνηκουσῶν.

1ον) Εἰς τὸ ἐξ 800.000 λιρῶν Ἀγγλίας δάνειον, συνολογηθέν τῇ 9ῃ Φεβρουαρίου 1824 μετὰ τῶν ἐξ Ἑλλάδος ἀπεσταλμένων τῆς τότε Προσωρινῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Τραπεζιτῶν Λογμάνου καὶ Ὁβριέννου.

2ον) Εἰς τὸ ἐκ 2.000.000 λιρῶν Ἀγγλίας δάνειον τὸ συνολογηθέν τῇ 26ῃ Ἰανουαρίου 1825 μετὰ τῶν Τραπεζιτῶν Ριζάρδων.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1920· ἀναγράφεται ἐν ἰδίῳ ἁρθρῷ πίστωσης 600.000 δραχμῶν, διὰ τὴν ἐξόφλησιν ὁμολογιῶν καὶ τοκομεριδίων τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δανείων τοῦ 1824 καὶ 1825 καὶ εὐρισκομένων εἰς χεῖρας Ὀλλανδῶν Ὁμολογιούχων.

Ἄρθρον 3.

Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναγκαιοῦν διὰ τὴν ἐξαγορὰν τῶν ὁμολογιῶν καὶ τοκομεριδίων ποσὸν, θέλει χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν ἐξαγορὰν ὁμολογιῶν ὀνομαστικῆς ἀξίας **τουλάχιστον 40,000 λιρῶν**. Ὁ τρίτος τῆς ἐξαγορᾶς θέλει καθορισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. Δ. Τσιριμώκος

(41)

Περὶ ἀποζημιώσεως τῶν παθόντων κατοίκων τῶν περιφερειῶν ὡς καὶ τῶν χωρίων Δρεμίγλαβα, Μπάλτζα, Λαῖνὰ καὶ Δαγκαδὰ τῆς Χαλκιδικῆς, Ἀπειράνθου καὶ τομοῦ Ἡρακλείου.

Νόμος 2380

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνεται ἡ πληρωμὴ ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς κατοίκους τῶν περιφερειῶν Χαλκιδικῆς καὶ Ἀπειράνθου, ὡς καὶ τῶν χωρίων Δρεμίγλαβα, Βάλτζης, Λαῖνὰ καὶ τοὺς ὁπωσδήποτε παθόντας ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων, εἰς ἃς προσέβησαν τὰ εἰς τὰς ἀνωτέρω περιφέρειας ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1916 μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1917, πρὸς καταστολὴν τῶν κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα στάσεων ἢ ἀνυποταξιῶν ἢ λιποταξιῶν ἢ ἄλλων κατὰ τῆς ἀσφαλείας καὶ ἀνεξαρτησίας τοῦ Κράτους συναφῶν ἀδικημάτων.

«Ἐγκρίνεται ὡσαύτως ἡ πληρωμὴ ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς κατοίκους ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ Νομοῦ Ἡρακλείου, τῶν ὁποίων αἱ περιουσίαι κινηταὶ ἢ ἀκίνητα διηρπάγησαν ἢ καταστράφησαν κατὰ τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς διήρκεσαν τὸ ἐν Κρήτῃ κίνημα τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1916 ὑπὸ τῶν διαμαρτυρουμένων.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς διὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀποζημιώσεως συνίσταται παρὰ τῇ ἑδρᾷ τῆς Νομαρχίας, εἰς ἣν ὑπάγονται αἱ ἀνωτέρω περιφέρειαι, τριμελὲς ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ὡς προέδρου, τοῦ Νομαρχιακοῦ καὶ πρὸ Διευθυντοῦ τῆς οἰκείας Νομαρχίας, ὡς μελῶν.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ καλυόμενα ἀναπληρῶσιν οἱ κατὰ τὸν νόμον ἀναπληρωταὶ αὐτῶν.

Παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ τάσσεται ὡς γραμματεὺς ἄνευ ψήφου εἰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Νομαρχίας, ὁρίζομενος ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομαρχου.

"Αρθρον 3.

Ἐντός τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσιν αἰτήσεις περὶ παροχῆς ἀποζημιώσεως εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος παρὰ τῇ ἑδρᾷ τῆς οἰκείας Νομαρχίας ἐδρεύουσαν ἐπιτροπὴν.

"Αρθρον 4.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐνεργεῖ πᾶσαν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς ἀναγκαίαν ἐγγραφὴν ἢ προφορικὴν ἐξέτασιν, δυναμένη νὰ ζητῇ πληροφορίας πρὸς τοῦτο παρὰ τῶν διαφόρων ἀρχῶν, τῶν πολιτῶν καὶ τῶν νομικῶν προσώπων, ὡς καὶ ἀναγκούντως ποινικῶν δικαστηρίων.

"Αρθρον 5.

Ἡ ἐπιτροπὴ δικαιούται νὰ ἐξετάζῃ τοὺς αἰτούντας, ὡς καὶ μάρτυρας μεταβαίνουσα ἐπὶ τόπου, ἢ καλοῦσα τοὺς αὐτοὺς εὐθείας ἢ καὶ δι' ἄλλης τινὸς ἀρμοδίας δικαστικῆς ἢ διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ διατάσσουσα ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὴν διὰ τῆς βίας προσταγὴν, ἐκτελουμένην κατ' αἰτήσεις τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως.

Ἡ ἐπιτροπὴ δικαιούται ἐπίσης νὰ διατάσῃ πραγματογνωμοσύνην, αὐτοψίαν κλπ.

Τοὺς αἰτούντας, τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς πραγματογνώμονας δύναται ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἐξετάζῃ εἴτε ἐνὸρως κατὰ τοὺς ὑπὸ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καθοριζομένους τύπους, εἴτε ἀνομωτί.

"Αρθρον 6.

Πᾶς αἰτῶν ἀποζημιώσιν, μάρτυς ἢ πραγματογνώμων ἐν γνώσει βεβαιῶν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς, ἔστω καὶ ἀνομωτί, ψευδῆ γεγονότα ὡς ἀληθῆ καταδικάζεται τῇ αἰτήσῃ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ φειδορική ἢ ψευδομαρτυρία.

"Αρθρον 7.

Ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν συγκέντρωσιν πάντων τῶν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς ἀναγκαζούντων στοιχείων ἐκδίδει τὰς περὶ ἀποζημιώσεως ἀποφάσεις αὐτῆς κατὰ πλειονοψηφίαν, καὶ ὑποβάλλει ταύτας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

"Αρθρον 8.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κυροῖ τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐντέλλεται τὴν ἐκδοσιν, τῶν οἰκείων χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐπ' ὀνόματι τῶν δικαιούχων.

"Αρθρον 9.

Δι' ἐκάστην ἐκδιδόμενην ἀπόφασιν χορηγοῦνται ὡς ἀμοιβὴ δραχμαὶ εἴκοσι, αἵτινες διανέμονται ἐξ ἴσου μεταξὺ τοῦ Προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς.

"Αρθρον 10.

Πᾶσαι αἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ὑποβαλλόμεναι αἰτήσεις καὶ ἀποδείξεις, αἱ συντάσσόμεναι ἐκθέσεις καὶ πᾶσα ἡ ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς διαδικασία καὶ αἱ παρ' αὐτῆς ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις γράφονται ἐφ' ὀνόματι τοῦ χάριτος καὶ ἐν γένει ἀπαλλάσσονται τελῶν.

"Αρθρον 11.

Διὰ τοῦ παρόντος νόμου δημιουργοῦμαι δαπάναι βαρύνουσαι τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς τὸν ὅπου ἀναγράφονται αἱ ἀναγκαῖαι πιστώσεις.

"Αρθρον 12.

Ἐγκρίνεται ἡ πληρωμὴ τοῦ ὑπολοίπου τῆς ἀποζημιώσεως, τῆς ἐγκριθείσης εἰς τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων Δρομιγιάδων, Μπαλτζας, Λαϊνᾶ καὶ Λαγκαδᾶ, συμφώνως πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1118 διάταγμα τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἀποζημιώσις αὕτη καταβάλλεται διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐκδιδόμενων τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος καθοριζομένων πινάκων μετ' ἀφαιρέσεων τοῦ πληρωθέντος αὐτοῖς ποσῶ.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

Μιλτ. Νεγροπόντης

Κ. Ρακτιβάν

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Ι. Τσιριμώκος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ι. Δ. Τσιριμώκος

(42)

Περὶ τῆς πνευματικῆς ιδιοκτησίας.

Νόμος 2387

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν

"Αρθρον 1.

Οἱ συγγραφεῖς, οἱ μουσικοὶ συνθέται, οἱ ζωγράφοι ἢ σχεδιογράφοι, οἱ γλύπται, οἱ τορευταὶ καὶ οἱ χαράκται πρωτοτύπων ἢ ἐκ διασκευῆς ἢ ἀντιγραφῆς ἢ μεταφράσεως ἔργων ἔχουσιν ἐφ' ὅρου ζωῆς τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως ἢ τοῦ δι' ἀναπαρχαγωγῆς ἢ ἀντιγραφῆς πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἔργων αὐτῶν καθ' οἷονδῆποτε τρόπον καὶ ὑπὸ οἷονδῆποτε τύπον ἢ τῆς δημοσίᾳ ἐκτελέσεως, προκειμένου περὶ μουσικῶν συνθέσεων, καὶ τῆς ἐκχωρήσεως τῶν δικαιωμάτων τούτων εἰς ἄλλους.

"Αρθρον 2.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο παραμένει καὶ εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν ἐπὶ 50 ἔτη, λογιζόμενα ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἀπέθανον, τοῦ ἔτους λογιζομένου εἰς τὴν παροῦσαν καὶ τὰς ἐφεξῆς διατάξεις κατὰ τὸ Πρηγοριανὸν ἡμερολόγιον.

"Αρθρον 3.

Προκειμένου περὶ ἔργου γενομένου ἐν συνεργασίᾳ ὑπὸ δύο ἢ περισσοτέρων τὸ ὡς ἄνω δικαίωμα ὑφίσταται ἐπὶ 50 ἔτη, λογιζόμενα ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἀπέθανεν ὁ ἐπιζήσας τῶν συνεργατῶν.

"Άρθρον 4.

Ὁ ἐκδίδων ἢ παραδίδων εἰς τὴν δημοσιότητα ἔργον ἀνωμόως ἢ ὑπὸ ψευδώνυμον χεῖρει κύριος τῶν ὡς ἀνω δι-
καιωμάτων συνεχίζει δὲ ταῦτα ὡς τὸ ἔργον συγγραφέας ἢ
φιλοτεχνήσας εἰθὺς ὡς κατεστήσῃ ἐκυτὴν γνωστὸν.

"Άρθρον 5.

Οἱ κατέχοντες ἔργα μὴ ἐμφανισθέντα εἰς τὴν δημοσι-
ότητα ἀποθανόντων συγγραφέων ἢ καλλιτεχνῶν ἀφομοι-
οῦνται πρὸς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 1 ἐπὶ 50 ἔτη, λογιζόμενα ἀπὸ
τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους, τῆς πρώτης ἐμφανίσεως εἰς
τὴν δημοσιότητα.

"Άρθρον 6.

Οἱ συγγραφεῖς ἢ ἐκδοχαῖς τῶν δικαιωμάτων κύριων ἔχουσι
τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τοῦ ἐπιτρέπειν τὴν μετάρησιν
τῶν ἔργων αὐτῶν καὶ τὴν δημοσίᾳ παράστασιν τούτων,
προκειμένου περὶ θεατρικῶν ἔργων, εἰς πᾶσαν γλῶσσαν
ἐπὶ μίαν δεκαετίαν, λογιζομένην ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου
τοῦ ἔτους καὶ ὃ ἐξεδόθησαν. Παρερχομένης τῆς δεκαετίας
τὸ δικαίωμα τῆς μετάρησεως καθίσταται κοινὸν κτῆμα.
Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουσι καὶ οἱ κατέχοντες ἀνέκδοτα ἔργα
ἀποθανόντων συγγραφέων. Προκειμένου περὶ ἔργων ἐκδο-
μένων κατὰ τόμους ἢ τεύχη ἢ δεκαετίαι λογίζεται ἀρχομένη
ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους τῆς ἐκδόσεως τοῦ τε-
λευταίου.

"Άρθρον 7.

Διὰ τὴν εἰς λογιότεχνικὰς συλλογὰς, εἰς ἀνθολογίας, εἰς
σχολικὰ ἐγχειρίδια, εἰς ἐτήσια ἡμερολόγια ἢ ἐπετηρίδας,
εἰς ἀναμνηστικὰ τεύχη κλπ. ἀναδημοσιεύσιν κειμένων καὶ τὴν
ἀναπαράγωγὴν εἰκόνων, σχεδίων κλπ. ἰσχύουσιν αἱ περὶ με-
τάρησεων διατάξεις. Αἱ διατάξεις αὗται δὲν ἰσχύουσιν
ὡς πρὸς τὴν μετὰ μουσικῆς ἐκδόσιν ποιητικῶν ἢ δραματι-
κῶν ἔργων ἐν πρωτοτύπῳ ἢ ἐν μετάρησει καὶ ὡς πρὸς τὴν
δραματικὴν ἢ μελοδραματικὴν διασκευὴν διηγημάτων καὶ
τὴν κινηματογράφησιν ἢ μιμητικὴν ἀναπαράστασιν παντὸς λο-
γοτεχνικοῦ ἢ καλλιτεχνικοῦ ἔργου, εἰ δὲ ὡς πρὸς τὴν φω-
τογράφησιν καὶ τὴν διὰ μηχανημάτων οἰκισθήποτε ἐφευρέ-
σεως, ἐκτέλεσιν μουσικῶν συνθέσεων, ἐφαρμοζομένων τῶν
διατάξεων τῶν ἄρθρων 1-5.

Τὰ μὴ φέροντα ἔτος ἐκδόσεως δημοσιεύματα καὶ χί-
μωσικαὶ συνθέσεις θεωροῦνται ἐκδοθέντα τὸ ἔτος καὶ ὃ
παρεδόθησαν εἰς τὴν ἐθνικὴν βιβλιοθήκην καὶ κατὰ νόμον
ἀντίτυπα, τὰ δὲ ἔργα τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν τὸ ἔτος
καὶ ὃ ἐξετέθησαν εἰς κοινὴν θέαν.

"Άρθρον 8.

Ὁ ἀγνοαστὴς αὐτογράφου ἢ πρωτοτύπου ἔργου τῶν εἰ-
καστικῶν τεχνῶν δὲν συναγοράζει καὶ τὸ δικαίωμα τῆς
καὶ ὃ εἰσδηλοῦται τρόπον ἀναπαράγωγῆς αὐτῶν.

"Άρθρον 9.

Ἡ ἐντὸς τοῦ κειμένου ἰδίαις συγγραφῆς παράθεσις ἀπο-
σπασμάτων ἢ περικοπῶν ἐξ ἄλλοιων ἔργων ἢ εἰκόνων
καὶ σχεδίων συνδεομένων πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῆς, ἢ δημο-
σίᾳ ἀπαιγέλια ἐμμέτρων ἢ πεζῶν λογοτεχνημάτων καὶ ἢ
ἐκτέλεισι μουσικῶν συνθέσεων, πλὴν τῶν ἀναγομένων εἰς
τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου, ΓΥΠΓ τῆς 11 Δεκεμβρίου 1909
«περὶ συγγραφικῶν δικαιωμάτων τῶν θεατρικῶν ἔργων»,

ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχοντι εἰς φέρον δημοσίων θεαμάτων, εἰ-
δὲ ἢ εἰς κοινὴν θέαν ἐκθεσις καλλιτεχνικῶν ἔργων καὶ αὐ-
τογράφων δὲν ἀποτελοῦσι παραβάσεις τοῦ παρόντος νόμου.

"Άρθρον 10.

Ὁ παρὼν νόμος δὲν ἰσχύει διὰ τὰς ἀπ' ἀμβωνος ὀμιλίας
τὰς ἐν Βουλῇ ἢ ἐθνικῇ συνελεύσει ἢ συνεδρίοις ἀγορεύσεις
καὶ τοὺς δικανικοὺς λόγους, ὧν εἶναι κοινὸν δικαίωμα ἢ
διὰ σπυρογράφησεως ἢ ἐν περιλήψει δημοσιεύσεις.

Δὲν ἰσχύει ἐπίσης διὰ τὰς ἀποδεδειγμένως πρὸ τῆς ὑπο-
βολῆς αὐτοῦ εἰς τὴν Βουλὴν γενομένων ἐκδόσεων, ἀναπαρά-
γωγὰς κλπ. κατὰ παράθεσιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων.

Προκειμένου δὲ περὶ συγγραφῶν τῶν ὑποίων ἢ ἐκτύπωσις
ἢ ἢ ἐκδόσις, ἀρξαμένη πρὸ τῆς υποβολῆς τοῦ νόμου, δὲν ἔ-
χει συντελεσθῆ, ἐπιτρέπεται ἢ ἀποπεράτωσις αὐτῶν ἐντὸς
ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου. Ἀλλὰ διὰ τούτων
κατ' οὐδὲν περιορίζονται τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου
ἀναγνωρίζόμενα ἐπὶ τοῦ ἔργου δικαιώματα τοῦ συγγρα-
φέως ἢ καλλιτέχνη.

"Άρθρον 11.

Ὁ δημοσιεύων ἐπ' ἀμοιβῇ καὶ ἄνευ ἑτέρας συμφωνίας
ἔργον αὐτοῦ εἰς ἐφημερίδα, περιοδικόν, ἐπετηρίδα, ἐτήσιον
ἡμερολόγιον, ἀνθολογίαν κλπ. δὲν δικαιούται νὰ ἀναδημο-
σιεύσῃ τοῦτο ἄλλαχού πρὸ τῆς παρελεύσεως διατίας ἀπὸ
τῆς ἀποπεράτωσεως τῆς ὡς ἀνω δημοσιεύσεως.

"Άρθρον 12.

Ἐργον ἐπιτυχὸν ἐν διαγωνισμῷ καὶ μὴ δημοσιευθὲν ὑπὸ
τοῦ ἀθλοθέτου παρὰ τὴν περὶ τούτου ὅρον τῆς προκηρύξεως
ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τοῦ ἔτους τῆς δημοσιεύσεως τῆς κρίσεως,
ἐκπνέσκει εἰς τὴν κυριότητα τοῦ γράψαντος. Τὸ αὐτὸ
ἰσχύει καὶ δι' ἔργον τοῦ ὁποίου τὴν ἐκδοσιν παρεχώρησεν
ὁ γράψας ἐπὶ καταβληθείσῃ ἀμοιβῇ καὶ ἄνευ ἑτέρας συμ-
φωνίας, τῆς τριετίας λογιζομένης ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς
τὴν γράψαντα καταβολῆς τῆς ἀμοιβῆς.

"Άρθρον 13.

Ἡ ἐκ περιοδικῶν δημοσιευμάτων ἢ ἐφημερίδων ἀναδη-
μοσιεύσις ὑπὸ ἑτέρας ἐφημερίδας ἢ περιοδικοῦ ἐν πρωτο-
τύπῳ ἢ ἐν μετάρησει, ἐπιτρέπεται, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει
ἀναγορευμένη ἀπαγορευτικὴ περὶ τούτου δήλωσις τοῦ
συγγραφέως ἢ τοῦ ἐκδότου. Ἀλλ' εἰς πᾶσαν ἀναδημοσιεύ-
σιν ἐπιβάλλεται ἡ ἀναγραφή τῆς πηγῆς, ἐξ ἧς ἐλήφθη καὶ
τοῦ ὀνόματος τοῦ συγγραφέως ἢ τοῦ καλλιτέχνη.

"Άρθρον 14.

Τὰ φωτογραφικὰ καὶ λοιπὰ συγγενῆ ἔργα ὑπάρχοντα εἰς
τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου μόνον ἐφ' ὅσον φέρουσιν
ἐπὶ παντὸς ἀντιτύπου τὸ ὄνομα τοῦ φωτογράφου ἢ τοῦ ἐκ-
δότου, τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ καὶ τὸ ἔτος τῆς ἐκδόσεως.

"Άρθρον 15.

Ὁ ἐκδοχὰς τῶν δικαιωμάτων συγγραφέως ἢ καλλιτέ-
χνη δὲν δικαιούται νὰ ἐπιφέρει τὴν ἐλαχίστην μεταβολὴν
ἐπὶ τοῦ ἔργου ἄνευ τῆς συναινέσεως τούτου.

"Άρθρον 16.

Ὁ ἐν γνώσει ἢ δολίως κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἐντύπως ἐκδίδων ἢ δι' ἀντιγραφῆς πολυπλασιάζων ἢ δι' οἰουδήποτε ἄλλου τρόπου καὶ ὑπὸ οἰονδήποτε πύργῳ διαδίδων συγγραφάς ἢ ἔργα τέχνης ἢ δημοσίως ἐπὶ πλοῦν ἢ φόρου δημοσίου θεάματος ἐκτελῶν μυστικὰς συνθέσεις καὶ πᾶς συνεργὸς αὐτῶν τιμωροῦνται ἐγκλήσει τοῦ δικηθέντος ὑπὸ τοῦ πλημμελειοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῦς ἐγένετο ἡ παράβασις ἢ τοῦ τῆς κατοικίας οἰουδήποτε ἀλληλεγγύως ὑπευθύνου, διὰ φυλάκισις μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς 100 μέχρι 5000 δραχμῶν, ἡ δὲ κυκλοφορία τῶν ἐκ τῆς παραβάσεως προερχομένων παρακωλύεται διὰ τῆς κατὰσχέσεως αὐτῶν τῇ αἰτήσεϊ τοῦ ἀδικηθέντος, δικαιοκρινέου καὶ διαθέσει τῆς κατὰσχέθεντος μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

Πᾶσα ἀγῶν ἢ μήνυσις ἐπὶ παραβάσει τῶν ἀνω διατάξεων παρὰχρόνεται μετὰ πάντα τὰ ὑπὸ τῆς τελείσεως τῆς πράξεως.

"Άρθρον 17.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τοῦ ΓΥΠΓ (3483) νόμου δύνανται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ ἐπὶ συγγραφῶν ἢ ἔργων τέχνης ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παραγομένων ἐπὶ ἀμοιβαιότητι, μετὰ τῶν οἰκείων Κρατῶν δι' εἰδικῶν συμβάσεων, κυρουμένων διὰ βασιλικῶν διαταγμάτων.

"Άρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 432 τοῦ ποινικοῦ νόμου, τὰ ἄρθρα 2, 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ ΓΥΠΓ νόμου «περὶ συγγραφικῶν δικαιωμάτων τῶν θεατρικῶν συγγραφέων» καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη πρὸς τὰς τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται. Τὸ δὲ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου ΓΥΠΓ (3483) τροποποιεῖται οὕτω:

«Ὁ συγγραφεὺς πρωτοτύπου θεατρικοῦ ἔργου καὶ ὁ μεταφραστὴς ἢ δισκευαστὴς κλασσικοῦ θεατρικοῦ ἔργου ἔχουσι τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τοῦ ἐπιτρέπειν τὴν ἐν θεάτρῳ ἢ ἐν δημοσίᾳ αἰθούσῃ ἐπὶ πληρωμῇ φόρου δημοσίων θεαμάτων παραστάσιν αὐτῶν».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσίευσσεως αὐτοῦ εἰς τὴν ἐφημερίδαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Ι. Α. Τσιριμώκος

Ἐπὶ τῶν Εἰσωτερικῶν
Ν. Πολίτης

Ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν

Δημ. Δίγκα

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Α. Τσιριμώκος

(43)

Περὶ μισθοδοσίας καὶ ἐξουσιοδότησεως πρὸς δημοσίους ὑπαλλήλους τῶν σχεδιαστῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ.

Νόμος 2388

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπαρτίζομεν καὶ διατάσσομεν

"Άρθρον 1.

Ὁ κατὰ μῆνα μισθὸς τῶν πολιτικῶν σχεδιαστῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ ὁρίζεται ὡς ἑξῆς.

1) Τοῦ ἀρχισχεδιαστοῦ κατὰ 30 οἷο ἀνώτερος τοῦ ἀρχικοῦ μισθοῦ τοῦ κανονικομένου διὰ τοῦ παρόντος νόμου σχεδιαστοῦ α' τάξεως ἀξιωματικοῦ ἀνὰ πενταετίαν εἰς τὴν βαθμὴν τοῦτον καὶ ἐπὶ δύο πενταετίαι κατὰ 10 οἷο.

2) τῶν σχεδιαστῶν α' καὶ β' τάξεως ἁμῶς τοῦ διὰ τοῦ νόμου 886 τοῦ 1917 κανονισθέντος διὰ τῆς σχεδιαστῆς α' καὶ β' τάξεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ κατὰ τὰς ἐνδεχομένας τοῦ νόμου τοῦτου τροποποιήσεις.

3) τῶν μαθητευομένων σχεδιαστῶν κατὰ 30 οἷο ἐπὶ ἑλαττον τοῦ ἀρχικοῦ μισθοῦ τοῦ σχεδιαστοῦ β' τάξεως ἀξιωματικοῦ ἀνὰ δεετίαν εἰς τὴν βαθμὴν τοῦτον καὶ ἐπὶ δύο πενταετίαι κατὰ 10 οἷο.

"Άρθρον 2.

Ὁ ἀρχισχεδιαστὴς ἐξουσιοδοτεῖται πρὸς Ὑπουργικὴν γραμματέα α' τάξεως, οἱ σχεδιασταὶ α' καὶ β' τάξεως πρὸς Ὑπουργικὸν γραμματέα β' καὶ οἱ μαθητευόμενοι σχεδιαστοὶ πρὸς γραφεὺς α' τάξεως.

Οἱ ἀνωτέρω ὑπάρχοντες εἰς τὰς διατάξεις τοῦ 1817 νόμου, ἂν ἢ ἐφαρμόσθῃ ἀνελόγως τοῦ βαθμοῦ των.

"Άρθρον 3.

Οἱ ἀρχισχεδιαστὴς καὶ σχεδιασταὶ α' τάξεως εἰς ἐκτέλεσιν ἐπιταγῶν ἐνὶ τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ καὶ διπλώμα ἀρχιτέκτονος καὶ γεωμέτρου ὀνομάζονται διὰ Β. Διατάγματος ἀρχιτέκτονες, ἐξουσιοδοτούμενοι ὡς πρὸς τὴν θέσιν, προκωγὴν καὶ ἀποδοχὰς πρὸς ἀρχιτέκτονες α' τάξεως τῶν Δημοσίων Ἐργῶν, τοῦ νόμου 972, τοποθετούμενοι εἰς τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν τμήμα τῶν Δημοσίων Ν. Ἐργῶν καὶ κτιρίων Φάρων καὶ Φανῶν.

"Άρθρον 4.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρὼν νόμον.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός

Α. Μιαούλης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Α. Τσιριμώκος

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(44)

Περί αναθέσεως καθηκόντων αξιωματικών Διαχειρίσεως
εἰς μαθητὰς Β' τάξεως τοῦ Στρατιωτικοῦ Σχολείου
Ἐπιμελητείας καὶ Διαχειρίσεως.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουρ-
γοῦ καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τοὺς σχετικούς νόμους, ἀποφασίσαιμεν
καὶ διατάσσουμεν

Ἄρθρον 1.

Λόγω ἐξαιρετικῶν ἀναγκῶν, δημιουργηθεισῶν ὡς ἐκ τῶν
ἐπιχειρήσεων, οἱ μαθηταὶ τῆς Β' τάξεως τοῦ Στρατιωτικοῦ
Σχολείου Ἐπιμελητείας καὶ Διαχειρίσεως διατίθενται διὰ δια-
ταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὰς ἀνάγκας
τῆς Ἐπιμελητείας καὶ Ὑπηρεσίας, ἀδρανοῦντος τοῦ ὑπ' ἀριθ.
274 ἁρθροῦ τοῦ σχετικοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Σχολείου ὅσον ἀφορᾷ
τὴν ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτοῦ χορήγησιν κανονικῶν ἀδειῶν κατὰ
τὰς διακοπὰς μόνον τοῦ ἐνεστώτος ἔτους.

Ἄρθρον 2.

Οἱ μαθηταὶ οὗτοι ἀναλαμβάνουσιν ἀπ᾽ αὐτὰς τὰς ὑποχρεώσεις
καὶ εὐθύνας τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Διαχειρίσεως, ὑπαγόμενοι
εἰς πάσας τὰς ἀφορώσας ταύτους διατάξεις καὶ κατὰ συνέπειαν
ἐνεργοῦσιν ὑπευθύνως ἐκκαθάρισιν δαπανῶν καὶ λογαριασμῶν
ὕλικοῦ τῆς στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας καὶ διαχειρίζονται πά-
σης φύσεως ὑλικὸν καὶ πρῶτα στρατοῦ, λαμβάνοντες ὡς ἡμε-
ρήσιον ἐπίδομα, ἐφ' ὅσον διαρκῇ ἡ ὑπηρεσία των αὐτῇ, δραχμὰς
δέκα (10) καὶ εἰς τὸ ἐπίδομα συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ἥδη
χορηγούμενον αὐτοῖς δυνάμει τοῦ ἁρθροῦ 293 τοῦ ἀπὸ 28-5-20
Ἡμετέρου διατάγματος πεντηκοντάλεπτον τοιοῦτον.

Ἄρθρον 3.

Οἱ αὗτοι μαθηταὶ ἐξομοιοῦνται ἐν τῷ στενῷ μόνον κύκλῳ
τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὑπηρεσίας των πρὸς ἀνθυπαπιστάς τοῦ
στρατεύματος, ἐκτὸς δὲ ὑπηρεσίας τηροῦσι τὴν ιδιότητα τοῦ
μαθητοῦ, ὑπαγόμενοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ
Σχολείου, οὐδὲν ὡς ἀποκτώντες τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασιτοῦ
καὶ τὰ συναφῆ πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦτον δικαίωματα, τοῦ ἀρ-

νου τούτου μὴ ὑπολογιζομένου ὡς χρόνου ὑπηρεσίας ἀξιωμα-
τικοῦ.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἄνω προνομιᾶ καὶ δικαίωματα καὶ ἐπίδομα παύουσιν αὐ-
τοδικαίως εὐθὺς ὡς διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρα-
τιωτικῶν οἱ μαθηταὶ εἰσέλθωσι καὶ αὖθις πρὸς ἐξακολούθη-
σιν τῶν σπουδῶν των εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Σχολεῖον Ἐπιμελη-
τείας καὶ Διαχειρίσεως. Ὁμοίως οἱ ἐν ἀναρρωτικῇ ἢ κανονικῇ
ἀδείᾳ διατελοῦντες μαθηταὶ δὲν λαμβάνουσι τὸ διὰ τοῦ παρόν-
τος ὁριζούμενον ἡμερήσιον δεκάδραχμον ἐπίδομα.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ὡς ἄνω φέρουσιν τὴν στείλῃν τοῦ μαθητοῦ, ἡ δὲ ἀνανέω-
σις τῶν εἰδῶν ἱματισμοῦ, λινοστολῆς, καὶ ὑποδήσεως αὐτῶν
ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Σχολείου συμφώνως τῷ Ὁργανισμῷ, συστα-
τοῦσι δὲ εἰς τὰς Δέσφας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ εἰς τὰς αἰθρῶν
σας τῶν κατωτέρων τοιούτων, ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ κανονισμοῦ
διὰ τοὺς κατωτέρους ἀξιωματικούς τιμήματος.

Ἄρθρον 6.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν ἢ
ἀναβάλλῃ διὰ διαταγῆς τοῦ τὴν ἐνᾷξιν τοῦ σχολικοῦ ἔτους τῆς
Β' τάξεως τοῦ Σχολείου Ἐπιμελητείας καὶ Διαχειρίσεως ἐπὶ
τέσσον χρονικὸν διάστημα, ἐφ' ὅσον θὰ ἀπαιτηθῇ λόγῳ τῶν ἐπι-
χειρήσεων ἢ παραμείνωσιν οἱ μαθηταὶ εἰς τὰς Ἐπιμελητεία-
κας Ὑπηρεσίας, ὅποτε καὶ ἡ ἐκπαιδευτικὴ τῶν περίοδος δὲν
συντομεύεται, ἀλλ' ἐπεκτείνεται ἐπὶ ἰσὺν πρὸς τὸ τῆς ἀναβα-
λῆς χρονικὸν διάστημα.

Ἐκ τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν ἀνα-
τίθεμεν τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγμα-
τος, καταργουμένης πάσης ἀντικειμένης τῷ παρόντι διατά-
ξεως, τῶν λεπτομερειῶν αὐτοῦ κανονισθησομένων διὰ διατα-
γῶν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν

Ἀλέξ. Γρίβας